ΛΑΖΑΡΟΥ Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, ΙΑΤΡΟΥ
ΕΚ ΣΟΜΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

-Η- «ΚΡΥΜΜΕΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»

Ή

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ: AMERICAN-GREEK PUBLISHING CO.
ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ DIVRY
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
1926

\- Η -

‘ΚΡΥΜΜΕΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ’

Ή

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

«Ἡ ἀλήθεια μέσα εἰς τὸ στῆθος ἐκείνου ποῦ δὲν τολμάει νὰ τὴν εἰπῇ εἶνε σὰν τὰ χρήματα μέσα στὸ σεντοῦκι ποῦ δὲν τολμάει νὰ τὰ ξοδεύσῃ. Ἀλήθεια καὶ χρήματα δὲν ὠφελοῦν παρὰ ὅταν διαδίδωνται καὶ ἐξοδεύωνται».

—Ἀνδρέου Λασκαράτου.

ΥΠΟ

ΛΑΖΑΡΟΥ Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, ΙΑΤΡΟΥ

ΕΚ ΣΟΜΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ: AMERICAN-GREEK PUBLISHING CO.

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ DIVRY

ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

1 9 2 6

Ἐπικατάρατος οἱοσδήποτε ἤθελε προφέρει ἔστω καὶ ἕνα λόγον ἐπιεικείας διὰ τοὺς φυγάδας καὶ προδότας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Α. Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ἰατρός.

ΤΑΙΣ ΙΕΡΑΙΣ ΚΑΙ ΑΓΙΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗ
ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝ
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΜΟΥ ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

ΜΙΑ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΠΕΡΙΑΥΤΟΛΟΓΙΑ

«Φίλος μὲν ὁ Πλάτων, φιλτάτη δὲ ἡ ἀλήθεια».

Πρὶν ἢ εἰσέλθω εἰς τὸ κύριον θέμα τῶν ἀποκαλύψεών μου, ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ περιαυτολογήσω ὀλίγον ὡς πρὸς τὰ πολιτικά μου φρονήματα καὶ τὸν ἐν γένει βίον μου καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπω διὰ τῆς παρούσης μελέτης μου.

Θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ δηλῶν κατηγορηματικώτατα, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολιτικοῦ μου βίου οὐδέποτε ἀνῆκον εἰς Κόμμα. Εἰς τὰ καλὰ καὶ εὐδαίμονα χρόνια τοῦ Ἐθνικοῦ μας βίου, ὁπότε εἰς τὰ Σχολεῖα ἐδιδάσκετο ὁ «Γεροστάθης» καὶ ἡ «Χρηστομάθεια» ἐπαιδαγώγουν δὲ τὴν Κοινὴν Γνώμην ὁ «Νεολόγος», ἡ «Ἀμάλθεια», ἡ «Ἰωνία», ὁ «Μέντωρ», ἡ «Νέα Ἡμέρα» τῆς Τεργέστης», ἡ «Κλειὼ τῆς Λειψίας», ὁ «Πιττακὸς» τῆς Λέσβου, ὁ «Ἑλληνισμὸς» τῶν Ἀθηνῶν, ἕνας ἦτο ὁ σκοπὸς ὅλων, κοινὰ ἦσαν τὰ ὄνειρα, κοινὴ ἡ ἅμιλλα, κοινὴ ἡ προσπάθεια πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν μεγάλων τῆς Φυλῆς μας Πεπρωμένων. Οἱ πλεῖστοι δὲν ἐγνώριζον ἢ ἠδιαφόρουν ἂν Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἦτο ὁ Δεληγιάννης ἢ ὁ Τρικούπης, ὁ Ράλλης ἢ ὁ Δραγούμης, ὅλων αἱ καρδίαι ἐδονοῦντο ἀπὸ ἕνα παλμόν, πῶς θὰ κατευοδοῦντο τὰ ἰδεώδη τοῦ Γένους καὶ οἱ πάντες εἰργάζοντο πρὸς ἕνα σκοπὸν ἀποβλέποντες πρὸς τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Μεγάλης Πατρίδος. Τί εὐτυχισμένοι χρόνοι! Ὅλοι εἴμεθα εὐτυχεῖς τότε· εὐτυχεῖς καὶ ὅταν κατεδιωκόμεθα ἀπὸ τοὺς Τούρκους, εὐτυχεῖς καὶ μέσα εἰς τὰς φυλακάς, εὐτυχεῖς καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν, εὐ-

τυχεῖς διότι μὲ τὸν πόνον καὶ μὲ τὰ δεινοπαθήματα ἡμῶν ἐτρέφετο καὶ ἐγιγαντοῦτο ἡ Μεγάλη Ἰδέα.

Εἰς τὰ σημερινὰ ὅμως χρόνια τῆς κομματικῆς «σαπίλας» καὶ τῆς κοινωνικῆς ἐξαχρειώσεως ὁ Κομματισμὸς ὑπεκατέστησε τὰ πάντα, κόμμα εἰς τὰ Σχολεῖα, κόμμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, κόμμα εἰς τὸν Τύπον, κόμμα εἰς τὸν Στρατόν, κόμμα εἰς τὴν Κοινωνίαν. Τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη ὑπεκατέστησεν ὁ πόθος πρὸς κατάληψιν τῆς Ἀρχῆς καὶ πρὸς πλουτισμόν. Τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον ἀπερρόφησαν οἱ θούρειοι τοῦ Κόμματος, τοὺς Ἐθνικοὺς ἀγῶνας διεδέχθησαν οἱ ἀγῶνες τοῦ Κομματισμοῦ· ὑπνωτισμένοι ἀπὸ τὸν Κομματισμὸν ἐχάσαμεν καὶ τὰ στοιχεῖα ἀκόμη τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ δὲν θεωρεῖται τις ἄνθρωπος ἂν δὲν ὑπηρετεῖ τὸ Κόμμα· παντοῦ Κόμμα, εἰς τὰς σκέψεις μας Κόμμα, εἰς τὸ ὄνειρά μας Κόμμα καὶ «ἔ τ σ ι κ ο μ μ α τ ι σ μ έ ν ο ι» β α ί ν ο μ ε ν π ρ ὸ ς τ ὴ ν Κ ρ α τ ι κ ὴ ν ἀ π ο σ ύ ν θ ε σ ι ν.

Ὄχι, δὲν ἀνῆκον, ποτὲ εἰς Κόμμα, οὐδὲ ὑπηρέτησα ποτὲ τὸν Κομματισμόν· ὁλόκληρος ὁ βίος μου ὑπῆρξεν ἕνας διαρκὴς ἀγὼν ὑπὲρ τῶν γενικωτέρων τοῦ Γένους συμφερόντων καὶ μία διαρκὴς πάλη κατὰ τοῦ Ἐθνοκτόνου Κομματισμοῦ. Ὅτε κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων κατὰ τὸ 1910 συγκληθεῖσαν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἐξελέγην ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου, προθύμως ἐδέχθην τὴν ἐντολὴν ὑπείκων εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους παρ' ὅλας τὰς ἀπειλὰς τῆς ἐπισήμου Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὅτι «θ ὰ κ α τ ε δ ι ω κ ό μ η ν π ο ι ν ι κ ῶ ς κ α ὶ π α ν τ ο ί α ς θ ὰ ὑ φ ι σ τ ά μ η ν ἐ κ μ έ ρ ο υ ς τ ο ῦ Κ ο μ η τ ά τ ο υ δ ι ώ ξ ε ι ς κ α ὶ ἀ π ο κ λ ε ι σ μ ο ύ ς». Ἀλλ' ὅταν ἀντελήφθην ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὅτι δημοκοπία καὶ κομματισμὸς ὑπῆρξαν τὰ ἐλατήρια τόσον τῆς συγκλήσεως, ὅσον καὶ τῆς διαλύσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τότε δὲν ἐδίστασα νὰ καυτηριάσω τὸν Κομματισμὸν δημοσιεύσας «Τ ὰ π α ρ α σ κ ή ν ι α τ ῆ ς Ἐ θ ν ο σ υ ν ε λ ε ύ σ ε ω ς κ α ὶ τ ὰ ὀ λ έ θ ρ ι α

αὐτῆς ἀποτελέσματα» ἀψηφῶν τὴν δυσμένειαν τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις καὶ τῶν ἔξω «Μεγαλουσιάνων».

Ὅτε βραδύτερον μία τρομερὰ καταιγὶς μᾶς ἔρριψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸ 1915 ἐξελέγην ὑπὸ τῶν Μικρασιατῶν Προσφύγων ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διὰ τὸν Μικρασιατικὸν ἀγῶνα μετὰ » δύο ἄλλων ἀντιπροσώπων ἐδέχθην τὴν ἐντολὴν «ὑπὸ » τὸν μόνον ὅρον, ὅπως ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἐντολῆς ἡ» μῶν ἀπέχωμεν πάσης κομματικῆς ἐκδηλώσεως ἀπευθύ» νοντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔκκλησιν πρὸς ἅπαντα » τὸν ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικὸν Τύπον ἐξαιτούμενοι τὴν » ὑποστήριξιν αὐτῶν τε καὶ ὅλων τῶν Πολιτικῶν Πα» ραγόντων τῆς χώρας ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀπο» χρώσεως».

Ὅτε δὲ πάλιν μετὰ μῆνας πολλοὺς ἐπέστρεψα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ Σερβίας ἔνθα ὑπηρέτουν ὡς ἰατρὸς καὶ εὗρον τοὺς Πρόσφυγας ἕρμαιον τῶν ἐπιτηδείων ἐκμεταλλευτῶν, τὸ δὲ Κράτος ἀδιάφορον πρὸς τὴν τύχην τῶν ἀτυχῶν θυμάτων αὐτοῦ, τότε ἐδημοσίευσα τὴν «Ἐθνικὴν Τραγῳδίαν, Θράκης καὶ Μικρασίας» ἐκ τῆς ὁποίας ἐπίκαιρον κρίνω νὰ ἀναδημοσιεύσω τὸν ἐπίλογον ὑπὸ τὸν τίτλον «Σκέψεις καὶ Συμπεράσματα» ἔχοντα αὐτολεξεὶ ὡς ἑξῆς:

«Ἀπὸ τοιαύτας ἀτυχεῖς φάσεις διῆλθε τὸ Προσφυγικὸν ζήτημα καὶ τοιαύτη ὑπῆρξε ἐν σκιαγραφίᾳ ἡ θέσις τόσον τοῦ ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐκμανέντος κόσμου τῶν Προσφύγων Τούρκων διαμείναντος, ὅσον καὶ τοῦ εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα ἐκδιωχθέντος ἀτυχοῦς Μικρασιατικοῦ καὶ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἐν Τουρκίᾳ διαμείνας πρώην εὐσταλὴς καὶ ἀκμαῖος Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ Νεοτουρκικοῦ μίσους μεταβάλλεται εἰς πτῶμα, ὁ δὲ ἐν Ἑλλάδι καταφυγὼν τέως εὐδαίμων καὶ πλούσιος, νῦν δὲ πτωχὸς ἀλλὰ συναποκομίσας μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Ἐθνισμὸν καὶ τὴν τιμὴν μεταβάλλεται ὑπὸ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀστοργίαν

τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς «σκύβαλλα κοινωνικὰ καὶ εἰς ἠθικὰ ἐρείπια»!!!

«Οἱ Θρᾷκες καὶ οἱ Μικρασιᾶται, οἱ ὁποῖοι ὤμνυον εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τὸ μόνον ὄνειρον ἦτο νὰ πατήσωσι τὸ χῶμα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔπειτα νὰ ἀποθάνωσιν, οἱ Θρᾷκες καὶ οἱ Μικρασιᾶται, οἱ ὁποῖοι διέσωσαν καὶ ἐκαλλιέργησαν τὸν Ἐθνισμόν των ἐπὶ τόσους αἰῶνας παρ' ὅλα τὰ φρικτὰ μαρτύρια, ἅτινα παρὰ τῶν τυράννων αὐτῶν ὑφίσταντο, οἱ Θρᾷκες καὶ οἱ Μικρασιᾶται οἵτινες ἄφθονον προσέφερον καὶ τὸ χρῆμα καὶ τὸ αἷμα εἰς πάντα ἐλευθερωτικὸν ἀγῶνα, οἵτινες δὲν ἔπαυσαν ἀτενίζοντες πρὸς τὴν Ἑλλάδα μεθ' ὅλον τὸν πλοῦτον καὶ τὴν παροιμιώδη αὐτῶν εὐμάρειαν, οἵτινες μὲ ἁγνὸν ἐνθουσιασμὸν διετήρησαν πάντοτε τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλληνικῆς ἑνότητος καὶ οὐδέποτε ἔπαυσαν διὰ παντοίων θυσιῶν ἐκδηλοῦντες τὴν Ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην, οἱ Θρᾷκες λέγω, καὶ οἱ Μικρασιᾶται ἐχαρακτηρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς διαθέσιμα ἀνδράποδα, ὡς μία κοινωνικὴ «σαβοῦρα» τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ, ὅπως μεταχειρίζεται ὁ πλοίαρχος τὸ ἕρμα τοῦ πλοίου του!!!

«Ἡ τιμὴ τοῦ πρόσφυγος καθ' ἑκάστην ἀπειλεῖται, ἡ ζωὴ τοῦ ἐθνομάρτυρος δὲν ἀξίζει τὴν ζωὴν ἑνὸς «σκύλλου» ἄχρηστος καὶ δὴ ἐπιζήμιος εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος ὁ Ἐθνισμὸς τῶν «Τουρκομερίτηδων» καὶ τῶν «Τουρκοβαπτισμένων!!»

«Τοιοῦτον βαθὺ καὶ τοσοῦτον εὐρὺ ἐγεννήθη τὸ χάσμα μεταξὺ τοῦ ὑποδούλου καὶ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ, ὥστε νομίζομεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξερχομένη ὀλίγον ἐκ τοῦ κύκλου τῶν περισπασμῶν περὶ ἄλλα ζητήματα, ὀφείλει, ἂν ὄχι χάριν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν δυστυχῶς «ὅλο λόγια» ἀλλὰ χάριν αὐτοῦ τοὐλάχιστον τοῦ συμφέροντος τοῦ Κράτους, ὀφείλει, νὰ προσπαθήσῃ νὰ γεφυρώσῃ πρὶν εὑρεθῇ πρὸ δυσαρέστων γεγονότων, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ἡ πεῖνα εἶ-

νε κακὸς σύμβουλος καὶ μάλιστα, ὅταν ἀρτύεται μὲ ἀδικίας καὶ ὕβρεις, μὲ προπηλακισμοὺς καὶ περιφρονήσεις».

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ συστήσῃ εἰς τὸν τύπον ὅπως παύσῃ οὗτος τοῦ νὰ ὑβρίζῃ τοὺς Πρόσφυγας, οἵτινες ἀντὶ ὕβρεων, τοὐναντίον εἶνε ἄξιοι τιμῆς καὶ σεβασμοῦ».

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ κατηχήσῃ διὰ διαφόρων μέσων τοὺς πολίτας νὰ συμπεριφέρωνται πρὸς τοὺς Πρόσφυγας ἀνθρωπινώτερον καὶ φιλανθρωπότερον ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψει, ὅτι οἱ Πρόσφυγες δὲν ἦλθον αὐτόκλητοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπως ψωμισθῶσιν ἀλλὰ στερηθέντες τοῦ πλούτου, τῆς περιουσίας καὶ τῆς εὐμαρείας αὐτῶν ἐξηνδραποδίσθησαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἐλευθέρου Κράτους,, ὅπως χρησιμεύσωσιν οἱ χωροφύλακες τῆς Μακεδονίας καὶ οἱ φρουροὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Ἑλλάδος».

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ παύσωσι νὰ ὑβρίζωσι τοὺς ἐν τῷ στρατῷ καταταχθέντας ἐθελοντὰς Πρόσφυγας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦλθον κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν κατετάχθησαν εἰς τὸν στρατὸν «μ ό ν ο ν δ ι ὰ τ ὴ ν κ ο υ ρ α μ ά ν α» ἀλλ' ὡρμήθησαν εἰς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ ἀγόμενοι, ὅπως πολεμήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀπολεσθέντων βωμῶν καὶ ἑστιῶν καὶ ἐπανακτήσωσι τὴν ἀπολεσθεῖσαν γῆν τῶν πατέρων αὐτῶν».

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει τέλος νὰ μεριμνήσῃ δ ι ὰ τ ὸ ζ ή τ η μ α τ ῆ ς ἐ γ κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς τ ῶ ν Π ρ ο σ φ ύ γ ω ν λαμβάνουσα πάντα τὰ μέτρα τὰ ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυόμενα διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτῶν καὶ αἴρουσα διὰ πάντων τῶν μέσων ἅτινα μία Κυβέρνησις δύναται νὰ διαθέσῃ, ὅλας τὰς παρεξηγήσεις, αἵτινες εἰσεχώρησαν μεταξὺ Προσφύγων, Κυβερνήσεως καὶ Ἐλευθέρων Ἑλλήνων. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει πρώτιστον καθῆκον νὰ γεφυρώσῃ τὸ μέγα καὶ εὐρὺ χάσμα ὅπερ ἐγεννή-

θη, ὡς εἴπομεν μεταξὺ ὑποδούλου καὶ Ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸν μέγαν κίνδυνον ὅστις ἀπειλεῖ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐκ τῆς διασπάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος γνωρίζουσα καὶ εἰς τοὺς πολίτας τὸν μέγαν ὄλεθρον, ὅστις ἀπειλεῖ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐβασίσθη μέχρι τῆς σήμερον ἡ ἰσχὺς τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους».

» Οἱ δὲ Πρόσφυγες εἰς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἱερὸν » ἀποβλέποντες, εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν » εἰς τὰς Ἑστίας παλινόστησιν ἄς ἔχωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι » ὁ προορισμὸς αὐτῶν καταφυγόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν » ἔδαφος δὲν εἶνε νὰ κομματίζωνται καὶ νὰ ἀναμιγνύ- » ωνται εἰς οἰκογενειακὰ ζητήματα, οἷα εἶνε τὰ ἐκλογι- » κὰ τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν μας. Οἱ Πρόσφυγες ὀφεί- » λουσι νὰ γνωρίζωσι, ὅτι ὁ προορισμὸς αὐτῶν δὲν εἶνε » νὰ ἐξασθενῶνται κυλιόμενοι ἐντὸς τῆς κομματικῆς » «σαπίλας» ἐπισύρονιες τὴν κατ' αὐτῶν καταφορὰν » καὶ δυσμένειαν τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μερίδος, ἀλλ' ἡ- » νωμένοι αὐτοὶ εἰς ἓν ἀδιαίρετον καὶ ἀδιάσπαστον ἔ- » χουσιν ἀνάγκην ὅλων τῶν Ἐθνικῶν ἡνωμένων ὡσαύτως » δυνάμεων, ἔχουσιν ἀνάγκην ἁπάντων τῶν πολιτικῶν » παραγόντων τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐπιτύχωσι τοῦ σκο- » ποῦ αὐτῶν, ἔχουσιν ἀνάγκην ὅλων τῶν στοιχείων τῆς » χώρας, ὅλων τῶν συμπαθειῶν καὶ τῶν ἔσω καὶ τῶν ἔ- » ξω Ἑλλήνων, ὅπως τὸ ζήτημά των τύχῃ τῆς δεούσης » προσοχῆς καὶ λάβῃ τὴν δέουσαν συναντίληψιν καὶ ὑ- » ποστήριξιν.

« Συνερχόμενοι λοιπὸν οἱ Πρόσφυγες ἐκ τῆς πλάνης » ἐν ᾗ διατελοῦσι μέχρι τῆς σήμερον, συνετιζόμενοι ἐκ » τῶν μέχρι τοῦδε παθημάτων καὶ ἀτυχημάτων αὐτῶν » ἄς ἐνωτισθῶσιν, ὅτι μόνον ἐν τῇ ὁμονοίᾳ, τῇ συνεργα- » σίᾳ καὶ τῇ συσσωματώσει παρουσιαζόμενοι ὡς ὄγκος οἱ » Θρᾷκες καὶ οἱ Μικρασιᾶται δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι τὰ » ἀπαράγραπτα αὐτῶν δίκαια, τοὐναντίον δὲ ἐν τῇ δι- » αιρέσει καὶ τῇ κομματικῇ διαπάλῃ μόνον ἕρμαιον εἰς

» τοὺς κομματικοὺς καὶ χρηματικοὺς ἐκμεταλλευτὰς δύ-
» νανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ μόνον πικρίας καὶ ἀπο-
» γοητεύσεις νὰ δρέψωσιν. Οἱ Πρόσφυγες ἐγκολπού-
» μενοι πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀποσκορακίζοντες ὅλα τὰ
» προσωπικὰ πάθη, τὰς μικροφιλοδοξίας καὶ τὰς διαι-
» ρέσεις, ἀπομακρύνοντες ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἀποκηρύττον-
» τες πάντα συμφεροντολόγον καὶ πάντα κομματικὸν ἐκ-
» μεταλλευτήν, ἂς εἶναι βέβαιοι, ὅτι ἀναμφιβόλως θέ-
» λουσιν εἰσέλθει ἐν τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ καὶ θέλουσι δώσει εἰς
» τὸ ζήτημά των τὸν προσήκοντα προσανατολισμὸν καὶ
» τὴν ἁρμόζουσαν κατεύθυνσιν συντελοῦντες συνάμα οὕ-
» τω εἰς τὸ νὰ ἐξυψωθῇ τὸ τελείως μειωθὲν γόητρον αὐ-
» τῶν καὶ νὰ διατεθῇ ἐπὶ τέλους εὐμενῶς ἡ ἐκ τῆς κακῆς
» διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος αὐτῶν διατεθεῖσα δυσμε-
» νεστάτη διὰ τοὺς Πρόσφυγας κοινὴ γνώμη».
« Οὕτω μὴ πράττοντες καὶ ἐμμένοντες ἐν τῇ πρώτῃ
» πλάνῃ μὴ ἐννοοῦντες νὰ συσσωματωθῶμεν καὶ νὰ ἐπι-
» βληθῶμεν ὡς ὄγκος, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξακολουθοῦντες
» τὰ κόμματα, τὰ πάθη καὶ τὰς διαιρέσεις θέλομεν εἶσθαι
» ἄθλιοι καὶ ἄξιοι τῆς ἀθλίας ἡμῶν τύχης».

Τοιαῦτα ἔγραφον τότε κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1915 ἐν τῷ βιβλίῳ μου ἡ «Ἐθνικὴ Τραγῳδία Θράκης καὶ Μικρασίας» καυτηριάζων ἀφ' ἑνὸς τὴν πρὸς τοὺς Πρόσφυγας ἀστοργίαν καὶ ἀδιαφορίαν τῶν ἑκάστοτε Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου κακίζων τὴν εἰς κομματικὰς διαπάλας κατατριβὴν τῶν Προσφύγων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ παρὰ πάντων μὲν ὡμολογεῖτο ἡ ἀνάγκη μιᾶς συσσωματώσεως τῶν Προσφύγων, ἔλειπεν ὅμως ἡ πρωτοβουλία δι' ἓν τοιοῦτον ἔργον, ἀνελάβομεν ἡμεῖς μετὰ πολλῶν ἄλλων ὁμοφρόνων φίλων καὶ ἱδρύομεν ἐν Μυτιλήνῃ, ὅπου εὑρίσκοντο οἱ πλεῖστοι Πρόσφυγες τὴν «Παμμικρασιατικὴν Ἕνωσιν» ἡ ὁποία διὰ τῆς συστηματικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπεβάλλετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν Ζαΐμη, διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκτρᾶς θέσεως τῶν Προσφύγων, ἀφ' ἑτέρου δὲ προέβαι-

νεν εἰς τὸν καταρτισμὸν ἑκατοντάδων ἐθελοντικοῦ στρατοῦ παρὰ τῇ 'Αντὰντ τοῦ ἀποτελέσαντος τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐβασίσθη κατόπιν τὸ Κίνημα Θεσσαλονίκης. 'Αλλ' ὅταν παρουσιάσθημεν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ τότε συγκροτηθέντος Παμπροσφυγικοῦ Συνεδρίου παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ὅπως διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν ἀγρίαν ὑποχρεωτικὴν στρατολογίαν τῶν Προσφύγων ὁ δὲ Βενιζέλος μᾶς ἀπήντησεν «ὅτι ἀνάγκη ἦτο νὰ ὑποτάξωμεν τὸ Κράτος τῶν 'Αθηνῶν καὶ ὅτι ἐχρειάζετο πρὸς τοῦτο πολὺς στρατός» τότε κατόπιν διαμαρτυρίας ἀπεσύρθην μεθ' ὅλων τῶν ὁμοφρόνων Μικρασιατῶν ἀντιπροσώπων ἐκ τοῦ Συνεδρίου καὶ ὑπέβαλον καὶ τὴν παραίτησίν μου ὡς Προέδρου τῆς«Παμμικρασιατικῆς 'Ενώσεως» μὴ θέλων » νὰ ἀναλάβω εὐθύνας μιᾶς κομματικῆς διαμάχης καὶ » ἑνὸς ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰς συνεπείας » προέβλεπον ἔκτοτε καταστρεπτικωτάτας

"Οταν δὲ ἀργότερον οἱ Πρόσφυγες, διαρκοῦντος τοῦ κινήματος Θεσσαλονίκης, ἐγκαταλειφθέντες εἰς τὴν τύχην αὐτῶν ἀπέθνησκον καθ' ἑκατοντάδας εἰς τοὺς δρόμους οἱ δὲ προαγωγοὶ καὶ λοιποὶ ἐπιτήδειοι ὠργίαζον ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ πτώματος τῶν Προσφύγων, τότε καὶ πάλιν κατῆλθον εἰς δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα καὶ κατόπιν σειρᾶς ἄρθρων ἐν τῇ «Σάλπιγγι» (22 'Ιανουαρίου 1917) ἔγραφον ὑπὸ τὸν τίτλον «Γενηθήτω φῶς» τὰ ἑξῆς:

«Οἱ Πρόσφυγες δὲν ἔχασαν τὸ θάρρος τῆς γνώμης ἐπὶ Χαμητικοῦ καθεστῶτος, ἀλλ' οὐδὲ καὶ πρὸ τῶν ἀπηνῶν διωγμῶν τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου ἀπεδυσπέτησαν καὶ δὲν θὰ δειλιάσωσιν ἐπὶ Φιλελευθέρου Καθεστῶτος τοσούτῳ μᾶλλον ὡς ἔχοντες δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως, « διότι αὐτοὶ ἐχρησίμευσαν οἱ στυλοβάται τοῦ κινήμα- » τος ἐκείνου, τὸ ὁποῖον, λέγεται, ὅτι ἐδημιουργήθη πρὸς » ἀνόρθωσιν τῶν καταπατηθέντων δικαιωμάτων τοῦ » λαοῦ! καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου

» καὶ τῆς γνώμης! ἐν ἁρμονίᾳ πάντοτε μὲ τὴν ἐξυπηρέ-
» τησιν τῶν καλῶς ἐννοουμένων Προσφυγικῶν καὶ Ἐ-
» θνικῶν συμφερόντων».

«Ἀνήκων λοιπὸν καὶ ἐγὼ εἰς τὴν χορείαν τῶν Προσφύγων αὐτῶν δὲν θὰ ἐπηρεασθῶ ποσῶς ἀπὸ κρωγμοὺς κοράκων καὶ ἀπὸ ἀπειλὰς ἀνάνδρων καὶ κακοήθων ἐκμεταλλευτῶν. Οἱ φίλοι ἀναγνῶσται τῆς «Σάλπιγγος», οἵτινες θὰ μὲ ἐτίμων διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐξιστορήσεως ταύτης θέλουσι ἴδει πῶς, καὶ πότε ἐγεννήθη τὸ Προσφυγικὸν ζήτημα, ποία εἶνε ἡ ἀληθὴς γνώμη τοῦ Προσφυγικοῦ κόσμου, ποῖοι οἱ διερμηνεύσαντες αὐτὴν
« πιστῶς καὶ ἐντίμως, ποῖοι οἱ παρερμηνεύσαντες καὶ
» πλαστογραφήσαντες αὐτὴν καὶ ποῖος τέλος Ἐκεῖνος,
» ὅστις κατέβαλε πᾶσαν φαυλοκρατικὴν μέθοδον, ὅπως
» πνιγῇ ἡ φωνὴ τοῦ δικαίου καὶ μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῶν
» Προσφύγων».

Ἀλλ' ὁ Κομματισμὸς ὁ ἔχων πάντοτε τὸ ψεῦδος σύμμαχον καὶ τὸ σκότος βοηθόν, ὁ Κομματισμὸς ὁ θέλων τοὺς Πρόσφυγας ἐντελῶς εἵλωτας καὶ μᾶζαν ἄβουλον καὶ ἄγνωμον πρὸς εὐκολωτέραν αὐτῶν ἐκμετάλλευσιν, ὁ Κομματισμὸς αὐτὸς ἔπνιξε καὶ πάλιν τὴν φωνὴν τῶν Προσφύγων καὶ αἱ ἀποκαλύψεις μου δὲν εἶδον τὸ φῶς, πλεῖστα δὲ τυραννικὰ καὶ πιεστικὰ μέτρα ἐλήφθησαν κατὰ πάσης ἐκ μέρους μου καὶ ἄλλων ἀποπείρας πρὸς προάσπισιν τῶν καλῶς ἐννοουμένων Προσφυγικῶν ζητημάτων καὶ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Προσφύγων ἀπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ Κομματισμοῦ!!!

Ὅτε δὲ πάλιν βραδύτερον ἀπεφασίσθη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἡ ἵδρυσις «Μικρασιατικῆς Ἀμύνης» πρὸς ἐνίσχυσιν εἰς χρῆμα καὶ εἰς ἄνδρας τοῦ ἀγωνιζομένου Κράτους, ἀνέλαβον μὲν ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ὀργάνωσιν αὐτὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἡμῶν, ἀλλὰ ἔχων πικρὰν πεῖραν τοῦ παρελθόντος ἐκ τοῦ Κινήματος Θεσσαλονίκης ὑπέδειξα διὰ σειρᾶς ἄρθρων ἐν τῇ ἐν Σμύρνῃ ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι «ὁ Κόσμος» ὅτι «ἂν ἐπε-

κράτει καὶ πάλιν ἡ προσωπολατρεία καὶ εἰσεχώρει εἰς τὴν Ὀργάνωσιν ὁ Κομματισμός, τότε ἀφεύκτως θὰ ἐφερόμεθα πρὸς τὸ «μακελειὸ» τοῦ Κεμάλ»!!!

Ὄχι, δὲν ἀνῆκον ποτὲ εἰς Κόμματα, οὐδὲ ὑπηρέτησα ποτὲ εἰς Κόμμα, οὐδὲ ἐσιτίσθην ποτὲ ἀπὸ Κομματικὸν «μαγειρεῖον» ἀλλὰ καὶ οὐδὲ ὀβολὸν ἔλαβον ποτὲ ἀπὸ οἱανδήποτε Κυβέρνησιν διὰ τὰς τόσας θυσίας καὶ τοὺς τόσους κινδύνους, τοὺς ὁποίους ὑπέστην μαχόμενος εἰς τὰς πρώτας ἐπάλξεις ὑπὲρ τῶν γενικῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων, ὁλόκληρος ὁ βίος μου ὑπῆρξεν ἀπηλλαγμένος τοιούτων εὐτελῶν χρηματικῶν καὶ ἄλλων ἀνιέρων τοῦ Κομματισμοῦ ὑπολογισμῶν. Καὶ τώρα ὁ ἀναγνώστης μου ἐν τῇ παρούσῃ μελέτῃ μου δὲν θὰ ἴδῃ ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κόμμα, δὲν θὰ ἴδῃ ὕμνους καὶ θυμιάματα πρὸς τὸν «Πατέρα τῆς Φυλῆς» καὶ τὸν «Σωτῆρα τῆς Πατρίδος» οὐδὲ ἀρὰς καὶ ἀναθέματα διὰ τὸν «Προδότη Βασιληᾶ». Θὰ ἴδῃ ἁπλῶς μόνον μίαν ἀλήθειαν ἐπιμελῶς κρυμμένην ὑπὸ τοῦ Κομματισμοῦ ἡ ὁποία ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὁ Κομματισμὸς ὑπῆρξε ἡ καταστροφὴ τῆς Πατρίδος μας, ὅτι τὸν ὀλέθριον αὐτὸν Κομματισμὸν τὸν ὑπεθάλψαμεν καὶ τὸν ἐξεθρέψαμεν ἡμεῖς οἱ Πρόσφυγες πρὸς ἰδίαν ἡμῶν καταστροφὴν καὶ ὅτι ὅταν συσσωματωμένοι καὶ συναδελφωμένοι μετὰ τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ Κομματισμοῦ, τότε μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ σωθῶμεν ὡς ἄνθρωποι καὶ τότε μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιβάλωμεν καὶ εἰς τὸ Κράτος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' Αὐτοῦ διὰ διεθνῶν συνθηκῶν ἀνειλημμένων πρὸς τοὺς Πρόσφυγας ὑποχρεώσεων.

Ἔχων πλήρη συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεων μου πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τοὺς συμπατριώτας μου, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπὶ τόσα ἔτη συνέπαθον καὶ συνεμόχθησα, ὠθούμενος ὑπὸ ἀτυχῶν περιστάσεων, ὅπως κατὰ τὰ τέλη τοῦ βίου μου καταλίπω τὸ Πάτριον ἔδαφος ἀπερχόμενος πρὸς τὸ ἄγνωστον προβαίνω εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ βιβλίου μου, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς συνεκτικὸς δεσμὸς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν συμπατριωτῶν μου, τῶν ὁποί-

ων εὐγνώμονα θὰ ἔχω πάντοτε τὴν ἀνάμνησιν διὰ τὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐκτίμησιν μεθ' ἧς ἀνέκαθεν μὲ περιέβαλον καὶ διὰ τὴν θερμὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐξεδήλωσαν καθ' ὅλα τὰ στάδια τοῦ πολυπαθοῦς καὶ πολυμόχθου πολιτικοῦ μου βίου. Εὐτυχῆ θὰ ἐθεώρουν ἐμαυτὸν ἐὰν ἐτύγχανον τῆς δεούσης προσοχῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν πρόθεσιν, ὑφ' ἧς ἐμπνέομαι καὶ ἀκόμη εὐτυχέστερος θὰ ἤμην, ἄν καὶ κατά τι ἐπετύγχανον τοῦ σκοποῦ πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπω διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης μελέτης μου.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ

«Ἑνὸς ἀτόπου δοθέντος μυρία ἕπονται».

ΠΩΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.— Ἡ ΑΦΙΞΙΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ κ. κ. ΔΗΜΑΡΑ ΚΑΙ ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ.—Ἡ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΟΝ! ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.—ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ.—ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.—ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤΑ ΤΗΝ ΕΝΟΧΗΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ.

Εἶχε παρέλθει ὁ ἀπαίσιος μὴν τοῦ 1914. Τὸ Μικρασιατικὸν δρᾶμα πρωτοφανὲς καὶ πρωτάκουστον ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἱστορίᾳ εἶχεν ἤδη ἐξελιχθῇ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ τραγικότητι. Οὐδεμία Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐκτὸς τῶν Βρυούλων καὶ τῶν Κυδωνιῶν ἀπέμεινε καθ' ὅλην τὴν μακρὰν καὶ εὐδαίμονα ἄλλοτε δυτικὴν Μικρασιατικὴν παραλίαν. Εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα καὶ πλέον χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν οὐδὲ ἴχνος ἐκ τοῦ ἄλλοτε ἐκεῖ ἀνθοῦντος Ἑλληνισμοῦ ἐφαίνετο. Εὑρισκόμεθα περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου. Ἡ ἐκ τῶν Διερμηνέων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβειῶν Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὰς εὐθύνας τῆς Τουρκικῆς Κυβερνή-

σεως κατὰ τοὺς ἀπαισίους διωγμοὺς εἶχεν ἤδη περατώσει τὰς ἐργασίας αὐτῆς μὲ πόρισμα δυσμενέστατον διὰ τοὺς ἐπισήμους τῆς Τουρκίας κύκλους. Οἱ Μητροπολῖται ἡμῶν ἠσχολοῦντο ὑπερανθρώπως διὰ τὴν περισσυλλογὴν καὶ περίθαλψιν τῶν θυμάτων τῆς Τουρκικῆς θηριωδίας, ὁ Πατριάρχης ἐκήρυσσε τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ διὰ τοῦ κλεισίματος Σχολῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ἔκπληκτος πρὸ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀπεσταλμένων Διερμηνέων ἦτο ἑτοίμη νὰ θέσῃ ἔλεγχον εἰς τὰ τῆς Τουρκίας πράγματα (καθ' ἅ τοὐλάχιστον διεδίδετο) οἱ πάντες μετ' ἀπορίας διηρωτῶντο, πῶς συνέβη τὸ «ξερρίζωμα» αὐτὸ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι καὶ μάλιστα κατόπιν ἑνὸς τόσον ἐνδόξου καὶ νικηφόρου πρὸς τὴν Τουρκίαν πολέμου τῆς Ἑλλάδος! Καὶ ἐνῷ ὅλοι ἀνεμένομεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἢ τὴν παλινόστησιν τῶν εἰς Ἑλλάδα καταφυγόντων χριστιανῶν ἢ τὴν κήρυξιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος νέου πρὸς τὴν Τουρκίαν πολέμου,
» τότε μᾶς ἦλθεν ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνή-
» σεως Βενιζέλου σταλεῖσα ἐκ Δημαρᾶ καὶ Τζορμπα-
» τζόγλου διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν κτημάτων καὶ πληθυσμῶν
» διάσημος Ἐπιτροπή.

Ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης συνεδριάζοντα τὴν ἡμέραν ἐκείνην μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν Ἐφέσου, Ἡλιουπόλεως, Κρήνης καὶ Φιλαδελφείας, συνέπεσε δὲ κατὰ τὴν συνεδρίασιν νὰ παρευρίσκωμαι καὶ ἐγὼ μόλις πρὸ ὀλίγου ἐπιστρέψας ἐκ τῆς ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν ἐξορίας μου καὶ φιλοξενούμενος ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου. Τότε ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεκοίνωσεν «ὅτι ἐπῆλθε μεταξὺ Ἑλλά-
» δος καὶ Τουρκίας συμφωνία, καθ' ἣν οἱ μὲν ἐν Σμύρ-
» νῃ εὑρισκόμενοι ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ χριστιανοὶ ὤφει-
» λον νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἑστίας αὐτῶν, οἱ δὲ εἰς τὴν
» Ἑλλάδα ἐκδιωχθέντες θὰ ἀντηλλάσσοντο μὲ τοὺς ἐκ
» Μακεδονίας εἰς τὴν Τουρκίαν καταφυγόντας Μου-
» σουλμάνους· ὅτι τὸ μεγαλουργὸν τοῦτο σχέδιον τοῦ

» Βενιζέλου, ἀφ' ἑνὸς ἐσκόπει νὰ Ἑλληνικοποιήσῃ τὴν
» Μακεδονίαν καὶ νὰ ἰσχυροποιήσῃ αὐτὴν κατὰ πάσης
» ἐχθρικῆς ἀποπείρας Τούρκων καὶ Βουλγάρων Κομι-
» τατζήδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἱκανοποίει καὶ τὴν ἄποψιν
» τῆς Τουρκίας, ἥτις κατὰ γνωμάτευσιν τοῦ Λίμαν Πα-
» σᾶ δὲν ἐθεώρει ἑαυτὴν ἀσφαλῆ ἂν παρέμενον Ἑλλη-
» νικοὶ πληθυσμοὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας
» ἐνόσῳ αἱ Νῆσοι Χῖος καὶ Μυτιλήνη θὰ παρέμενον ὑπὸ
» τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ἄφιξις τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ Βενιζέλου ἀναγγελθέντα τόσον διὰ τὴν εἰς τὰς ἑστίας αὐτῶν ἐπάνοδον τῶν ἐν Σμύρνῃ Προσφύγων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν κτημάτων καὶ πληθυσμῶν ἐπέπεσεν ὡς κεραυνὸς καὶ πάντες οἵ τε Μητροπολῖται καὶ οἱ λοιποὶ ὁμογενεῖς ἔμειναν κατάπληκτοι πρώτην φορὰν ἀκούοντες τὴν τοιαύτην συμφωνίαν καὶ πρώτην φορὰν εἰσερχόμενοι εἰς τὰ ἄδυτα μιᾶς τοιαύτης ἀνηκούστου καὶ ἐξωφρενικῆς πολιτικῆς καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἔσπευσαν τότε νὰ διαμαρτυρηθῶσι πάντες οἱ Μητροπολῖται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

« Ἀγνοῶ, ἔγραφεν ὁ ἀείμνηστος Σμύρνης Χρυσό-
» στομος πρὸς τὸν Πατριάρχην, ὁποία ὑψηλὴ πολιτικὴ
» καὶ ὁποία ἀδήριτος ἀνάγκη ὑπεχρέωσε τὴν Ἑλληνι-
» κὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀποδεχθῇ καὶ ὑπογράψῃ τοιαύτην
» κατ' ἀρχὴν ἀπαισίαν καὶ φρικαλέαν κατὰ τὰς συνε-
» πείας της, ὀλεθρίαν δὲ καὶ ἐξευτελεστικὴν διὰ τὸν κα-
» θόλου Χριστιανικὸν κόσμον σύμβασιν .....Πλὴν,
» φρονῶ ἀδιστάκτως, ὅτι ἡ μήτηρ Ἐκκλησία πνευματι-
» κὴ τροφὸς καὶ προστάτης ὅλων τούτων τῶν δίκην κτη-
» νῶν ἀπεμπολουμένων τέκνων της, οὐδεμίαν ἔχει ὑπο-
» χρέωσιν νὰ σεβασθῇ μίαν τοιαύτην σύμβασιν, ὀφείλει
» δὲ νὰ ὑψώσῃ τὴν αὐθεντικήν της φωνὴν καὶ νὰ καταγ-
» γείλῃ εἰς τὴν Χριστιανικὴν συνείδησιν τοῦ πεπολιτι-
» σμένου κόσμου αὐτὸ τὸ ἐπαίσχυντον ἀνθρωπεμπόρευ-
» μα, τὸ ὁποῖον ἡ κτηνώδης βία ἐπέβαλεν ὡς νόμον καὶ

» ἀρχὴν καὶ διετύπωσεν εἰς βάρος ἀδυνάτων καὶ ἀσθε-
» νῶν λαῶν».

Καὶ ὁ μὲν ἀείμνηστος Μητροπολίτης κηρυχθεὶς διὰ τῆς ἀνωτέρω πρὸς τὸν Πατριάρχην ἐπιστολῆς κατὰ τοῦ ἀνθρωπεμπορεύματος ἐκδιώκεται τῆς Ἐπαρχίας του καὶ στέλλεται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἐξόριστος εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ δὲ Ἑλληνισμός, τὸν ὁποῖον οὐδὲ αὐτὴ ἡ μωρὰ καὶ ἄτοπος θεωρία τοῦ Φαλμεράγιερ ἠδυνήθη νὰ θίξῃ, ὁ εὐθαλὴς καὶ ἀκμαῖος, ὁ ἀκραιφνὴς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Ἑλληνισμός, τόσον ὁ ἐν Τουρκίᾳ τῇ προτροπῇ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διαμείνας, ὅσον καὶ ὁ εἰς Ἑλλάδα ἐκδιωχθεὶς χάρις τῇ «μεθόδῳ τῆς ἀνταλλαγῆς Κτημάτων καὶ Πληθυσμῶν» ἔμεινεν ἕρμαιον τῆς νέας δημιουργηθείσης καταστάσεως ὡς πλοῖον ἄνευ πηδαλίου εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀγρίων τῆς θαλάσσης κυμάτων!

Τὸ δὲ αἴσχιστον πάντων, ἡ ἐπισφράγισις τῆς ἀναισθησίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶνε, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐσφαγιάζετο οὕτω ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμός, καθ' ὃν χρόνον θερμὸν ἀκόμη ὑπῆρχε τὸ αἷμα τῶν ἀτιμασθεισῶν καὶ κατόπιν σφαγεισῶν παρθένων, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του, συνεδείπνουν εἰς τὸ Κραῖμερ Πάλας μετὰ τοῦ Νομάρχου Ραχμῆ ἑορτάζοντες, φαίνεται μετὰ τῶν Τούρκων τὰ ἐπινίκεια τοῦ πρωτακούστου τούτου «μεγαλουργήματος» τοῦ Βενιζέλου!

Προκειμένου περὶ τῶν συνεννοήσεων τῶν δύο Κυβερνήσεων Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος αἱ ὁποῖαι κατέληξαν «εἰς τὴν περιώνυμον τῆς Ἀνταλλαγῆς μέθοδον» κρίνω καλὸν νὰ παραθέσω ἐνταῦθα, ὅσα ἐπίσημα ἔγγραφα ἦλθον εἰς φῶς κατὰ τὰς συζητήσεις τὰς γενομένας εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὸν Τύπον, διότι τοσοῦτον μέγα ὑπῆρξε τὸ διαπραχθὲν εἰς βάρος τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀδίκημα καὶ τοσοῦτον καταστρεπτικαὶ καὶ ὀλέθριαι αἱ συνέπειαι

αὐτοῦ, ὥστε ἀνάγκη μεγάλης προσοχῆς, ἄκρας ἀμεροληψίας καὶ πλήρους εὐσυνειδησίας καὶ καλῆς πίστεως πρὸς ἀποφυγὴν πάσης τυχὸν κακοβούλου τῆς ἀληθείας διαστρεβλώσεως προκειμένου νὰ ἀποδοθῶσιν εὐθύναι καὶ ἀνευρεθῶσιν οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου εἰς τὰ χρονικὰ καὶ ἀνηκούστου κοσμοϊστορικοῦ γεγονότος.

Ὁ Γαλὴπ Κεμαλῆ πρώην Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς πρώτους διωγμοὺς προέβη ἐσχάτως εἰς δηλώσεις πρὸς τὴν 'Ικδὰμ ἀναδημοσιευθείσας ὑπὸ τῆς «Ἀμαλθείας» (13 Μαΐου 1923) καὶ διὰ τῶν ὁποίων δηλώσεών του ὁ Γαλὴπ Κεμαλῆ ἐξηγεῖ τὸ πῶς
» καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας εὑρεθεὶς τότε ἠναγκάσθη νὰ
» κάμῃ πρὸς τὸν Βενιζέλον ὁ ὁποῖος καὶ τὴν ἀπεδέχθη
» τὴν περὶ ἀνταλλαγῆς κτημάτων καὶ πληθυσμῶν πρό-
» τασιν. Οἱ δηλώσεις αὗται τοῦ Γαλὴπ Κεμαλῆ ἔχουσιν
» ὡς ἑξῆς:

« Κατὰ τὰ τρία ἔτη καθ' ἃ ἔμεινα ἐν Ἑλλάδι Πρε-
» σβευτὴς ὑπογράψας τὴν 1ην Δεκεμβρίου τὴν συνθή-
» κην Ἀθηνῶν, ἠκολούθησα μετὰ πάσης εἰλικρινείας
» τὴν συνετὴν πολιτικὴν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης χάριν ἀ-
» γαθῆς συνδιαβιώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Βε-
» νιζέλος θὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἡ ἀπαισία πολιτική, τὴν
» ὁποίαν ὁ τότε Γενικὸς Διοικητὴς Θεσσαλονίκης Σοφού-
» λης καὶ ὁ βοηθός του πρώην δὲ Βουλευτὴς μας κ.
» Κοσμίδης ἐφήρμοζεν ἐπὶ τῶν ταλαιπώρων Μουσου-
» μάνων τῆς Μακεδονίας πόρρω ἀπεῖχε τῆς δικαιοσύνης
» καὶ ἀγαθῆς ἐπιτελέσεως τοῦ ἔργου μου καὶ τῶν ὁδηγι-
» ῶν μου. Ἐντὸς 4—5 μηνῶν ὑπὲρ 100,000 Μουσουλ-
» μάνοι ἐξηναγκάσθησαν καταλείποντες τὰς ἀπ' αἰώνων
» ἑστίας των νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Τουρκίαν ἄθλιοι
» καὶ ἐλεεινοί».

«...Διαβλέπων δέ, ὅτι ἂν ἐξηκολούθει καθ' ἑκάστην ἡ

» εἰς Τουρκίαν καταναγκαστικὴ συρροὴ χιλιάδων Μου-
» σουλμάνων ἐκ Μακεδονίας ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ποικίλ-
» λων βιαιοπραγιῶν, ἔμελλεν ἡμέραν τινὰ νὰ ἐκσπάσῃ
» μεγάλη ἀντίδρασις ἐκ δικαίου αἰσθήματος ἀγανακτή-
» σεως, ἐπέμεινα ἐπὶ μῆνας παρὰ τῷ Βενιζέλῳ ἐντόνως
» ζητῶν νὰ λήξουν αἱ τραγῳδίαι ἐκεῖναι, ἀλλ' οὐδεμίαν
» ἔβλεπον ὠφέλειαν».

« Τότε τὸ πρῶτον προέτεινα ἀνταλλαγὴν τῶν κατοί-
» κων ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως προφυλαχθῶσι μὲν κατὰ τὸ
» δυνατὸν τὰ παράλιά μας ἀπὸ τῶν ἐπιρροῶν τῆς Ἑλ-
» ληνικῆς Προπαγάνδας, ἀποστελλομένων τῶν αὐτόθι
» Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν εἰς Μακεδονίαν καὶ τἀνάπα-
» λιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμάνων εἰς Τουρκίαν, ἐξα-
» σφαλισθῇ δὲ ἐν Μακεδονίᾳ ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ποθου-
» μένη πλειονοψηφία».

Τὴν ἀνωτέρω πρότασιν περὶ ἀνταλλαγῆς κτημάτων καὶ πληθυσμῶν ἐδέχθη ὁ τότε Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Βενιζέλος διὰ τῆς ὑπὸ 9 Μαΐου 1914 ἡμερομηνίαν πρὸς τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας Γαλὴπ Κεμαλῆ ἐπιστολῆς ἐχούσης ὡς ἑξῆς:

« Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἡ ὑμετέρα ἐξο-
» χότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ κατόπιν τῆς συνο-
» μιλίας, ἥν ἔσχομεν τελευταίως διὰ νὰ μοὶ προτείνῃ ἐξ
» ὀνόματος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως νὰ κάμω-
ς μεν ἀνταλλαγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἀγροτικῶν πληθυ-
» σμῶν τοῦ Βιλαετίου Σμύρνης διὰ τῶν Μουσουλμάνων
» τῆς Μακεδονίας ἀνταποκρινομένων πρὸς ἰδέαν, τὴν ὁ-
» ποίαν ὡς ἀτομικὴν ὑμῶν μοὶ ἐξεφράσατε κατὰ τὴν
» προρρηθεῖσαν συνδιάλεξιν ἡμῶν. Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρ-
» νησις ἐπιθυμοῦσα νὰ δώσῃ νέον δεῖγμα τῶν προθέσε-
» ών της καὶ τῶν φιλικῶν διαθέσεων δὲν θὰ ἠρνεῖτο νὰ
» ἐξετάσῃ συμπαθῶς τὴν πρότασιν ταύτην, ἐὰν διὰ τῆς
» ἀποδοχῆς τῶν μέτρων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀποβλέπει, ἐτίθετο
» ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων
» ἐν Θράκῃ καὶ ἐὰν ἡ συμφωνία τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν

» πληθυσμῶν ἐξετείνετο ἐξ ἄλλου συμφώνως πρὸς νύ-
» ξιν, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ τῆς Α΄. Ἐξοχότητος τοῦ Μεγά-
» λου Βεζύρου εἰς τὸν Ἡμέτερον Πρεσβευτὴν ἐν Κων-
» σταντινουπόλει ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλη-
» θυσμῶν τῆς Θράκης».

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας ἐν Ἀθήναις Ἀλῆ Γαλὴπ καταφαίνεται περιτράνως, ὅτι ὁ Βενιζέλος ὄχι μόνον ἐδέχθη τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν Μακεδονίας καὶ τῆς Δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀλλ' ἐξέφρασε καὶ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἔθεσεν ὡς ὅρον «ὅ π ω ς ἡ σ υ μ φ ω ν ί α τ ῆ ς Ἀ ν τ α λ λ α γ ῆ ς τ ῶ ν π λ η θ υ σ μ ῶ ν ἐ π ε κ τ α θ ῇ ἐ π ί σ η ς κ α ὶ ἐ π ὶ τ ῶ ν Ἑ λ λ η ν ι κ ῶ ν π λ η θ υ σ μ ῶ ν τ ῆ ς Θ ρ ά κ η ς», διότι κατὰ τὴν περιώνυμον ἀπὸ τῶν Βαλκανικῶν ἤδη πολέμων θεωρίαν τοῦ μεγάλου τούτου πολιτικοῦ Δονκιχώτου τοῦ κ. Βενιζέλου «ἡ Ἑ λ λ η ν ι κ ό τ η ς τ ῆ ς Θ ρ ά κ η ς ἦ τ ο ἐ π ι ζ η μ ί α ε ἰ ς τ ὴ ν Ἑ λ λ ά δ α ἅ τ ε σ τ ε ρ ο ῦ σ α α ὐ τ ὴ ν σ π ο ν δ υ λ ι κ ῆ ς σ τ ή λ η ς»!!!

Ἰδοὺ καὶ μία περικοπὴ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίας 14 Ἰουνίου 1914 διακοινώσεως τοῦ Βενιζέλου πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

« Ἡ ἐνέργεια περὶ ἧς παραπονεῖται ἡ Τουρκία εἶνε
» σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς συνομολογηθείσης κα-
» τὰ τὸν Μάϊον συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρ-
» κίας περὶ ἀνταλλαγῆς κτημάτων καὶ πληθυσμῶν. Ὅ-
» πως οἱ Μωαμεθανοὶ Πρόσφυγες ἐγκατεστάθησαν ὑ-
» πὸ τῆς Τουρκίας εἰς τὰ ἀκίνητα τῶν Ἑλλήνων τῶν
» μεταναστευσάντων ἐκ Θράκης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας, οὕ-
» τω ἐγκατεστάθησαν καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὰ κτήματα
» τῶν ἀπελθόντων ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου Τούρ-
» κων».

Ἰδοὺ καὶ ἕτερον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλαν οἱ

ἀντιπρόσωποι τῶν Μικρασιατῶν πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου καταφαίνεται ὅτι οἱ διανοούμενοι τοὐλάχιστον Πρόσφυγες ἐγνώριζον, ὅτι ὁ ἐκπατρισμὸς αὐτῶν ἐγένετο κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ Βενιζέλου μετὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνταλλαγὴν κτημάτων καὶ πληθυσμῶν:

«Λυπηρόν κύριοι Βουλευταί, ὅτι ἡ καταστροφὴ καὶ οἱ διωγμοὶ ἡμῶν δὲν προῆλθον ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς Τουρκικῆς Θηριωδίας» ἔλεγον διαμαρτυρόμενοι πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τὴν 24 Σεπτεμβρίου οἱ ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωποι τῶν » ἐν Λέσβῳ Μικρασιατῶν Προσφύγων. «Δυστυχῶς ὡς » εἰκάζεται ἐξ ἐπισήμων ἐνεργειῶν ὁ ἐκπατρισμὸς ἡμῶν » ἐπῆλθε κατόπιν συνεννοήσεως τῶν Κυβερνήσεων πρὸς » ἀνταλλαγὴν τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Θράκης » καὶ Μικρᾶς Ἀσίας διά τινων ἀνεστίων Μουσουλμάνων » τῆς Μακεδονίας οὐχὶ μόνον τῆς περιελθούσης ὑπὸ τὴν » Ἑλληνικὴν κυριαρχίαν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν Σερβικὴν » καὶ τὴν Βουλγαρικήν.....Ο ὅρος τῆς ἀνταλλαγῆς » ἐτέθη κατ' εὐφημισμόν. Εἶνε τοιαύτη ἡ ἀποστολὴ τοῦ » Νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους τοῦ ἀριθμητικῶς ἐνισχυθέν- » τος διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους » ἀνεχομένου μετ' ἀδιαφορίας τὴν καταστροφὴν ὁλο- » κλήρων τμημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος περιερ- » χομένων κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπώλειαν, λό- » γῳ πολιτικῆς σκοπιμότητος τοῦ μεγαλυνθέντος Κρά- » τους; Κατ' ἀνάγκην ἐκ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς τοῦ » Ἑλληνικοῦ Κράτους θὰ ἐπακολουθήσωσι διαιρέσεις » καὶ μίση μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν ὁμάδων τῆς ἀπεμπο- » λησάσης καὶ τῆς ἀπεμποληθείσης· μὴ ἐπιτρέψετε τοῦ- » το. Κηρύξατε ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βουλευτηρίου τὸ » ἀδιαίρετον, τὴν ἑνότητα, τὴν ἀλληλεγγύην τοῦ Ἑλ- » ληνικοῦ Γένους. Ἐγνωστοποιήθη ἡμῖν ἐπανειλημμέ- » νως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν Προσφύ- » γων ἀπεφασίσθη νὰ λυθῇ διὰ τοῦ ἀκολούθου τρόπου,

» ἀληθῶς παραδόξου καὶ πρωτοφανοῦς: Ἐγκατάστασις
» τῶν ἀκτημόνων ἐργατῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταξὺ τῶν
» ἀγροτικῶν καὶ ἀστυκῶν πληθυσμῶν. Ὡς πρὸς τοὺς
» κτηματίας, τοὺς βιομηχάνους, τοὺς ἐμπόρους, τοὺς ἐ-
» ξασκοῦντας ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, ἐγκατάλειψις πά-
» σης ἐλπίδος, στέρησις διηνεκοῦς τῆς πατρώας ἑστίας
» καὶ περιουσίας. Καὶ ἀποκαλεῖται λύσις τοῦ ζητήματος
» τῶν Προσφύγων διὰ τῆς διαθρυληθείσης ἀνταλλα-
» γῆς κτημάτων ἡ εἰς καταστροφὴν καταδίκη εὐημε-
» ρούντων καὶ πεπολιτισμένων κοινωνικῶν παραγόντων
» τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρασίας».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δημοσιευομένων ἐπισήμων ἐγγρά-
φων ἐξάγονται τὰ ἑξῆς:

« α΄) Ὅτι πρὸ τῶν διωγμῶν ἀκόμη δηλαδὴ κατὰ τὰς
» ἀρχὰς τοῦ Μαΐου ἐπῆλθεν ἡ συμφωνία μεταξὺ Βενι-
» ζέλου καὶ Γαλὴπ Κεμαλῆ διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν κτημά-
» των καὶ πληθυσμῶν.

» β΄) Ὅτι μετὰ τοὺς διωγμοὺς κατὰ τὸν Ἰούνιον δη-
» λαδὴ ἤρξατο ἐπισήμως ἐφαρμοζομένη ἡ σύμβασις διὰ
» τῆς εἰς Σμύρνην ἀποστολῆς ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου τῆς ἐ-
» πὶ τῆς ἀνταλλαγῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Δημαρᾶ
» καὶ Τζορμπατζόγλου, ἥτις ἐπιτροπὴ ἐνομιμοποίει οὕ-
» τως εἰπεῖν καὶ τοὺς ἀπαισίους διωγμοὺς δι' ἑνὸς ἐπι-
» σήμου συμποσίου δοθέντος εἰς τὸ Κραΐμερ Πάλας ὑπὸ
» τοῦ Ραχμῆ πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλη-
» νικῆς Κυβερνήσεως.

» γ΄) Ὅτι εἰσηγουμένου τοῦ Γαλὴπ Κεμαλῆ καὶ με-
» γαλουργοῦντος τοῦ Βενιζέλου ἔλαβε χώραν τὸ «ξερ-
» ρίζωμα τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ χάριν τῶν νή-
» σων Χίου καὶ Λέσβου καὶ τῆς ἐξελληνίσεως τῆς Μακε-
» δονίας».

» δ΄) Ὅτι αἰτία καὶ τῶν ἀφορμῶν ἀκόμη τοῦ ξερ-
» ριζώματος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπῆρξεν ὁ Βενιζέλος
» καὶ ἡ κακοδιοίκησις τῶν ὀργάνων του ἐν Μακεδονίᾳ
» καὶ ὅτι ἡ ἀπαισία ἐκείνη ἀνταλλαγὴ ὑπῆρξεν ὡς θὰ
» ἴδωμεν κατόπιν ἡ ἀπαρχὴ ὅλων τῶν μετέπειτα δεινο-

» παθημάτων ἡμῶν τε καὶ τοῦ Ἐλευθέρου Κράτους κα-
» τὰ τὸ ἀλάνθαστον ἀξίωμα «ἑνὸς ἀτόπου δοθέντος μυ-
» ρία ἕπονται».
» ε') Ὅτι οἱ Μικρασιᾶται ἐγνώριζον ὅτι ἔνοχος τῆς
» ἀνταλλαγῆς τῶν Πληθυσμῶν ἦτο ὁ Βενιζέλος ὡς ἐμ-
» φαίνεται ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ἀνω-
» τέρω αὐτῶν ὑπομνήματος. Ἀλλ' ὁ Βενιζέλος διὰ τῆς
» γνωστῆς μεθόδου του τῆς διαστρεβλώσεως τῆς ἀληθεί-
» ας, διὰ συστηματικῆς προπαγάνδας καὶ δι' ἄλλων ἀνη-
» θίκων μέσων κατώρθωσε βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
» Συμμάχων νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἀνταλλαγῆς
» εἰς τοὺς Γερμανοὺς σκοπῶν, ὅπως προσοικειωθῇ τοὺς
» Πρόσφυγας καὶ μεταχειρισθῇ αὐτοὺς ὄργανα κομμα-
» τικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς ὀλεθριω-
» τάτης δι' ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος πολιτικῆς τῶν Συμμά-
» χων μας!!!

Οὕτω οἱ μὲν Πρόσφυγες πιστεύσαντες ἠγνόησαν ἢ ἐσυγχώρησαν τὸν Ἔνοχον καὶ περιέβαλον αὐτὸν καὶ τοὺς Συμμάχους διὰ πρωτοφανοῦς εἰς τὰ χρονικὰ λατρείας
« καὶ ἀφοσιώσεως, ἀλλὰ πῶς ὁ Βενιζέλος ἐξεπλήρωσε
» τὰς πρὸς τοὺς Πρόσφυγας ἀνειλημμένας ὑπὸ τοῦ Κρά-
» τους ὑποχρεώσεις καὶ πῶς οἱ Σύμμαχοι ἀντήμειψαν
» τὴν τοιαύτην πρὸς αὐτοὺς πίστιν, ἀφοσίωσιν καὶ συμ-
» βολὴν τῶν Μικρασιατῶν εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτῶν;»

Τοῦτο θὰ τὸ ἴδωμεν εἰς τὸ ἰδιαίτερον μέρος τῆς παρούσης ἡμῶν μελέτης.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

"Calomniez, calomniez, il en restera toujours quelqe chose", ἤτοι: συκοφαντεῖτε, συκοφαντεῖτε, θὰ μείνῃ πάντοτε κάτι τι.

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.—ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΔΟΛΩΜΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ.—Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.—ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟ ΠΛΕΥΡΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.—ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΟΥΝΑΡΗΝ.— ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΤΑΝΤ.— Η ΞΕΝΗ ΛΕΓΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ.

Ἡ Τουρκία εἶχεν ἐξέλθει ἐκ τῆς οὐδετερότητος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας· ἡ Ἀντὰντ εἶχεν ἐπιχειρήσει ἤδη τὴν κατὰ τῶν Δαρδανελλίων ἐκστρατείαν· ὁ Βενιζέλος εἶχε δι ὑπομνημάτων πρὸς τὸν Βασιλέα ὑποβάλει, ὅτι «ὅταν ἡ Ἑλλὰς παρεχώρει εἰς τὴν Βουλγαρίαν » τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ ἐλάμβανε μέρος μὲ » μίαν μόνον μεραρχίαν εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Δαρ» δανελλίων, ἡ Ἀντὰντ κατ' εἰσήγησιν τῆς Ἀγγλίας θὰ » παρεχώρει εἰς τὴν Ἑλλάδα 140,000 τετραγωνικῶν » χιλιομέτρων». Ἀλλ' ἦτο γνωστόν, ὅτι ἡ μὲν Ρωσσία, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε παραχωρηθῇ ὑπὸ τῆς Ἀντὰντ ἡ Θράκη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις, εἶχε δηλώσει, ὅτι οὐδὲ ἕνα Ἕλληνα στρατιώτην θὰ ἐδέχετο διὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, ἡ δὲ Ἰταλία τῆς ὁποίας ἡ Συμμαχία ἦτο δεκά-

κις πολυτιμοτέρα ἀπὸ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐρωτοτρόπει μὲ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἡ ὁποία καὶ τῇ παρεχωρεῖτο κατόπιν, ὡς γνωστόν, διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μυρραίνης.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Βασιλεὺς κατόπιν Συμβουλίου τοῦ Στέμματος ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ Βενιζέλου, γνωματεύσαντος καὶ τοῦ Ἐπιτελείου, ὅτι «διὰ Σόφιας ἦτο ἡ μόνη ὁδὸς ἡ ἄγουσα εἰς Κωνσταντινούπολιν».

Ὁ Βενιζέλος θεωρήσας, ὅτι μὲ τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως ἐχάθη καὶ ἡ πολυθρύλητος εὐκαιρία τῶν 24 ὡρῶν ὅπως ἐκπληρωθῶσι τὰ πεπρωμένα τῆς Φυλῆς ! παραιτεῖται τῆς Πρωθυπουργίας δηλώσας ὅτι καταστρέφει τὸν πολιτικόν του βίον καὶ ὅτι ἀπέρχεται εἰς Ἀμερικήν.

Οἱ δυστυχεῖς Πρόσφυγες δελεασθέντες ἀπὸ τὰ 140,000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὰ ὁποῖα ὁ Βενιζέλος προσέφερεν εἰς αὐτοὺς καὶ μάλιστα ἐπὶ Ἀγγλικοῦ πινακίου, χωρὶς κἂν νὰ ἀναλογισθῶσιν ὅτι ἂν ἡ Ἀγγλία εἶχεν εἰλικρινεῖς διαθέσεις ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ὤφειλε πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ παραχωρήσῃ πρὸς αὐτὴν τὴν Ἑλληνικωτάτην Κύπρον, οἱ Πρόσφυγες ἐπίστευσαν εἰς τὸν Βενιζέλον καὶ λησμονήσαντες τὸν Μέγαν Ἔνοχον τῆς Ἀνταλλαγῆς τῶν Πληθυσμῶν ἐταράχθησαν ἐπὶ τῇ παραιτήσει αὐτοῦ. Συλλαλητήρια ἐπὶ συλλαλητηρίων συνεκροτοῦντο ἐν Μυτιλήνῃ ὅπου ἦσαν πολυπληθέστεροι οἱ Πρόσφυγες καὶ συνελεύσεις ἐπὶ συνελεύσεων ἐλάμβανον χώραν καὶ τέλος ἀπεκρυσταλλώθη ἡ ἀπόφασις, ὅπως σταλῶσιν εἰς Ἀθήνας ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Χίῳ Ἐπιτροπῶν τῶν Μικρασιατῶν, ὅπως μετὰ τῶν κυριωτέρων πολιτικῶν παραγόντων ἀνταλλάξωσι σκέψεις καὶ γνώμας διὰ τὴν νέαν τροπὴν τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον τὰ πράγματα καὶ ἰδίᾳ τὰ ἀφορῶντα τὸ Μικρασιατικὸν ζήτημα. Οἱ ἀντιπρόσωποι μεταβαίνοντες

» εἰς 'Αθήνας «ἔθεσαν ὡς βάσιν καὶ ἀρχὴν ὅπως αἱ ἐ-
» νέργειαι αὐτῶν μὴ ἐξέρχωνται τοῦ 'Εθνικοῦ προγράμ-
» ματος καὶ μὴ ἀπομακρύνωνται τῆς ἀντιλήψεως, ἣν τυ-
» χὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἤθελεν ἔχει ἡ 'Ελληνικὴ
» Κυβέρνησις».

Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐπὶ πλέον εἶχον τὴν ἐντολὴν ὅπως
» ὑποβάλωσι σχέδιον εἰς τὴν 'Αντὰντ καθ' ὃ «οἱ μὲν Πρό-
» σφυγες θὰ προσέφερον περὶ τὰς πεντήκοντα χιλιά-
» δας ἄνδρας, ἡ 'Αντὰτ θὰ ἐχορήγει ὁπλισμόν, ἱματι-
» σμόν, πλοῖα καὶ διατροφήν, ἡ δὲ 'Ελλὰς θὰ ἔδιδε τὰ
» ἀπαιτούμενα στελέχη δι' ἕνα ἐθελοντικὸν παρὰ τὸ
» πλευρὸν τῆς 'Αντὰντ Μικρασιατικὸν ἀγῶνα».

'Ο Βενιζέλος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπετάνθημεν πρῶτον ἐ-
πιδόσαντες ἰδιαιτέρως καὶ ὑπόμνημα μᾶς ἀπήντησεν, ὅ-
» τι «κατ' ἀρχὴν ἀποδοκιμάζει πᾶσαν ἐνέργειαν ἥτις δὲν
» ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως,
» προσθέσας μάλιστα, ὅτι ὅταν αὐτοῦ Πρωθυπουργοῦν-
» τος ὁ Δράμας 'Αγαθάγγελος προέβαινεν ἐν ἀγνοίᾳ
» του εἰς καταρτισμὸν ἀνταρτικῶν σωμάτων διὰ τὴν
» Μικρὰν 'Ασίαν, ὁ Βενιζέλος ἀπεμάκρυνε τὸν Μητρο-
» πολίτην ἐξ 'Αθηνῶν στείλας Αὐτὸν εἰς τὴν 'Επαρχί-
» αν του».

'Εν ἑνὶ λόγῳ μᾶς ἔλεγεν ὁ Βενιζέλος πρὸς μεγάλην ἡμῶν ἔκπληξιν, ὅτι «ἐ ν ό σ ῳ   α ὐ τ ὸ ς   δ ὲ ν   ε ὑ-ρ ί σ κ ε τ ο   ε ἰ ς   τ ὴ ν   ἀ ρ χ ὴ ν   ο ἱ   Π ρ ό-σ φ υ γ ε ς   δ ὲ ν   ἔ π ρ ε π ε   ν ὰ   π ε ρ ι μ έ ν ω-σ ι   τ ί π ο τ ε   ἀ π ὸ   α ὐ τ ό ν!»

'Ο Λευκὸς καὶ ἄσπιλος πολιτικὸς Στέφανος Δραγούμης, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθημεν ἐνέκρινε τὸ ὑφ' ἡμῶν εἰσηγηθὲν σχέδιον καὶ υἱοθέτησεν αὐτὸ μετὰ προθυμίας καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκείνου, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐπέδειξε πρὸς τὸν ὑπόδουλον 'Ελληνισμὸν ἡ Πατριαρχικὴ τοῦ Δραγούμη οἰκογένεια, ἐνδιαφέρον καθαγιασθὲν καὶ καθιερωθὲν διὰ τοῦ ἀφθόνως ὑπὲρ τῆς Πατρίδος τριῶν πολυτίμων αὐτοῦ ὑπάρξεων χυθέντος ἱεροῦ αἵματος.

Οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ Ἠπειρωτικοῦ ἀγῶνος Ζωγράφος καὶ Καλλέργης συνεζήτησαν, ἐμελέτησαν καὶ υἱοθέτησαν τὸ ζήτημα συστήσαντες εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν.

Ἐπὶ τέλους ἐπεσκέφθημεν κατὰ τὴν ὑπ' Αὐτοῦ ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ τὸν Πρωθυπουργὸν Γούναρην ἐπιδόσαντες Αὐτῷ τὸ ὑπόμνημα καὶ ἀναπτύξαντες προφορικῶς καὶ τὸ ἕτερον ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον ἐσκοποῦμεν νὰ ἐπιδώσωμεν εἰς τὰς Πρεσβείας διὰ τὸν Μικρασιατικὸν ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἐθελοντικὸν ἀγῶνα.

Τὸ πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Γούναρην ἐπιδοθὲν ὑφ' ἡμῶν ὑπόμνημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

«Αἱ ἐν Μυτιλήνῃ Ἐπιτροπαὶ τῶν Μικρασιατῶν Προσφύγων μετὰ τὰ τελευταῖα αὐτῶν διαβήματα πρὸς τὴν ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν Προεδρείαν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν προέβημεν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροσωπείας ἐκ τῶν κ. κ. Λαζάρου Γιαννοπούλου ἰατροῦ, Ἱπποκράτους Ἀμπαζτῆ, Δημητρίου Σίμου ἰατροῦ καὶ διὰ ταύτης ἀπερχομένης εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπισκεπτομένης Ὑμᾶς ἐπικαλούμεθα αὖθις μετὰ θάρρους ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἡμῶν τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, ἣν δὲν παύομεν νὰ θεωρῶμεν καὶ ἡμετέραν. Εἶνε γνωστὸν τίνες εἴμεθα, τί ὑπέστημεν, ποῦ κατηντήσαμεν, εἶνε γνωστόν, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ἡ θέσις ἡμῶν ἀπέβη χειροτέρα, διότι κακουχία ἐσχάτη, πεῖνα, ἀθλιότης, θάνατοι πολλοὶ μαστίζουσι τοὺς ἀτυχεῖς Πρόσφυγας.

Γνωστὴ ἡ ἀξιοθρήνητος κατάστασις τῶν ἰδιαιτέρων πατρίδων μας, ἡ διαρπαγὴ τῶν περιουσιῶν, αἱ λεηλασίαι, αἱ βεβηλώσεις, αἱ σφαγαί, αἱ ἀτιμώσεις, ἡ ἐρήμωσις καὶ ἡ καταστροφή, ἡ ἐσχάτη ἀγωνία τῶν Κυδωνιῶν καὶ τῶν ὑπολειπομένων πληθυσμῶν μας, ἡ μεγάλη μαύρη συμφορά!

Ἀπέναντι τῶν ἀνηκούστων τούτων δεινῶν εἴχομεν καὶ τολμῶμεν νὰ ἔχωμεν ἀκόμη τὴν παρηγορίαν, ὅτι τὴν δυστυχίαν μας συμμερίζεται πᾶσα Ἑλληνικὴ ψυχή, τὴν σταθερὰν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐπανίδωμεν τὰς ἑστίας μας καὶ θὰ σώσωμεν τὰ Ἐθνικὰ καὶ τοπικὰ ἐκεῖ συμφέροντά μας.

Καὶ ὅτε ἠκούσθη ὁ ἦχος τῶν τηλεβόλων τοῦ ἡνωμένου Συμ-

μαχικοῦ Στόλου εἰς τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων καὶ τὴν ἀπέναντι Ἑλληνικὴν ἀκτήν, ὅτε ἐδημιουργήθη καὶ ὁ κίνδυνος ξενικῆς ἐπεμβάσεως καὶ κατοχῆς ἐπιστεύσαμεν, ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς σωτηρίας καὶ λυτρώσεως δι' ἐπεμβάσεως τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἀτυχῶς δι' ἡμᾶς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δι' οὓς λόγους Αὕτη γνωρίζει καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ θεωρῶμεν ἐπιβεβλημένους, ἔκρινε συμφέρον καὶ πρέπον νὰ μὴ συμμεθέξῃ τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τοῦ ἀπαισίου διώκτου ἡμῶν, τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ τοῦ Γένους. Δὲν ἀπηλπίσθημεν διὰ τοῦτο ἀκόμη, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι τὸ Ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καταβολῆς ἀνήκομεν, ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ὁποίου οἱ πρόγονοι καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ἡμεῖς κατὰ δύναμιν συνηγωνίσθημεν καὶ παρέχομεν ἤδη στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ στηρίξῃ ἀναφαίρετα δικαιώματα χάριν τοῦ ὁποίου καὶ νῦν ἤχθημεν εἰς τὸ μαρτύριον, δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ποτὲ ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ συμπάσχῃ, νὰ μὴ συγκινῆται, νὰ μὴ ἐνεργῇ διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ λύτρωσίν μας, ὅτι ἐνδέχεται ἡ Μήτηρ Ἑλλὰς νὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ.

Ἡ ἐκ τῆς παρελεύσεως ὅμως τοῦ χρόνου καὶ τῆς παρατάσεως τῆς ἐκκρεμότητος ἐπιδείνωσις τῆς δεινῆς καταστάσεως, ἡ ἐπὶ πλέον ἀδύνατος ἀντοχὴ ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ ἀπευθύνωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα, ἀναγκάζουσι δὲ καὶ σήμερον νὰ ζητήσωμεν τὴν γνώμην καὶ τὰς ὁδηγίας Αὐτῆς καὶ παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, κύριε Πρόεδρε, πρὸς ὅν σήμερον ἐν οὕτω κρισίμῳ ἐποχῇ μετ' ἐλπίδων ἀτενίζει ὅλος ὁ Ἑλληνισμός, νὰ διαφωτίσητε ἡμᾶς τί ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀπ' αἰώνων καὶ χιλιετηρίδων συνδέουσα τὴν Μικρὰν Ἀσίαν πρὸς τὸν ὅλον Ἑλληνισμὸν συνοχή. Καὶ ἄν ἕνεκα ἄλλων Ἐθνικῶν λόγων ἡ Ἑλλὰς δὲν σπεύδει εἰς βοήθειαν, ἵνα καὶ τῇ συνδρομῇ ἡμῶν συμπληρωθῇ τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον, τότε ἐπιτρέψατε νὰ ἐρωτήσωμεν, τί θὰ γίνωμεν, ποῦ πρέπει νὰ καταφύγωμεν, ἵνα σωθῶμεν καὶ σωζόμενοι περισώσωμεν κατά τινα τρόπον καὶ τὸν Ἐθνισμόν μας.

Ζητοῦμεν συγγνώμην, ἐὰν ἀπεριφράστως καὶ ἄνευ ἴσως

τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐκφρασθῶμεν. Ἀποβλέψατε εἰς τὴν ἀγωνίαν, τὴν ὀδύνην καὶ τὸν π όνον, τὸν πόθον καὶ τὰς προσδοκίας, τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς διαθέσεις ἡμῶν καὶ δικαιώσατε ἡμᾶς.

Δικαιώσατε καὶ δεχθῆτε μετ' εὐμενείας τοὺς ἀντιπροσώπους ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἐξ ὀνόματος ἡμῶν καὶ ὅλων τῶν ἐνταῦθα Μικρασιατῶν Προσφύγων καὶ τῶν ἀπολειφθέντων εἰς τὸ Πάτριον ἔδαφος μαρτύρων ἀδελφῶν, ἵνα ἀκούσωσι τὴν ἀπόφασιν καὶ τὰς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναλόγως προβῶσιν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐπιβεβλημένα μέσα.

Παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε ὅπως εὐαρεστούμενος ἀποδεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἄκρου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 7ῃ Μαρτίου 1915

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Μικρασιατῶν Προσφύγων Ἀδραμυττινοῦ Κόλπου, Κυδωνιῶν, Περγάμου, Δικελῆ, Φωκῶν, Ἐρυθραίας Χερσονήσου.

Ὁ Πρωθυπουργὸς Γούναρης μελετήσας τὸ ὑπόμνη-
» μα μᾶς ἀπήντησε, ὅτι «ἡ Ἑλλὰς μεριμνᾷ διὰ τὴν τύ-
» χην τῶν Μικρασιατῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συζητεῖ τοὺς
» ὅρους καθ' οὓς τὸ Κράτος θὰ ἐξήρχετο τῆς οὐδετερό-
» τητος μὲ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὸν Μικρασιατικὸν
» πληθυσμὸν ἀπὸ ἀθρόας σφαγῆς αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν
» Τούρκων, καθ' ἃς εἶχεν ἀσφαλεῖς περὶ τούτου πληρο-
» φορίας ἐκ τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς Ἑλ. Πρεσβεί-
» ας, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δίδωμεν μεγάλην πίστιν εἰς τὴν
» Ἀντάντ, ἡ ὁποία ἄνευ ὅρων ἐσκόπει νὰ μεταχειρισθῇ
» τὴν Ἑλλάδα ὄργανον τῶν ἰδίων της βλέψεων καὶ κα-
» τόπιν νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν τύχην της ὅπως ἔ-
» πραξε ἡ Ρωσσία κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τῆς Πελοπον-
» νήσου ἐπὶ Ὀρλὼφ κατὰ τὴν ὁποίαν πληθυσμὸς περὶ
» τὰς διακοσίας χιλιάδας Χριστιανῶν ἐγκαταλειφθεὶς
» ὑπὸ τῆς Ρωσσίας διῆλθεν ὅλος διὰ στόματος μαχαί-
» ρας. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ σχέδιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τὸ
» ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὰς Πρεσβείας,

» ὁ κ. Γούναρης μᾶς συνεβούλευσε νὰ τὸ ἐπιδώσωμεν
» καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ 'Αντὰντ θὰ ἀπεδέχετο αὐ-
» τὸ (πρᾶγμα ἀπίθανον ὡς μᾶς ἐδήλωσε) νὰ εἰδοποιή-
» σωμεν περὶ τούτου τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁ-
» ποία θὰ ἔπραττε καὶ Αὐτὴ τὸ καθῆκον Της, ὅπως τὸ
» ἔπραξε πλειστάκις κατὰ τοὺς ἀγῶνας Κρήτης, 'Ηπεί-
» ρου καὶ Μακεδονίας».

Τὴν ἐπιοῦσαν πράγματι μεταβάντες εἰς τὰς Πρεσβείας τῆς 'Αντὰντ ἐπεδώσαμεν τὸ ὑπόμνημα, μᾶς ἀπήντησαν δὲ οἱ Πρεσβευταὶ ὅτι οὐδὲν ἠδύναντο νὰ ἀποφανθῶσιν ἀλλ' ὅτι θὰ τὸ διεβίβαζον εἰς τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις καὶ τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν θὰ τὴν ἀνεκοίνουν εἰς ἡμᾶς. Μόνον εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν ἐπιπροσθέτως ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος αὐτῆς κ. Μπρακὲ μᾶς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι εἰς τὰ Δαρδανέλλια κατηρτίζετο μία ξενικὴ λεγεὼν ἐκ χιλίων ἀνδρῶν καὶ ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ τὴν συμπληρώσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ Μικρασιατῶν ἐθελοντῶν.

Τὸ εἰς τὰς Πρεσβείας Γαλλίας, 'Αγγλίας καὶ Ρωσσίας ἐπιδοθὲν ταὐτόσημον ὑπόμνημα ἡμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

'Ε ξ ο χ ώ τ α τ ε

«Ἓν ἑκατομμύριον περίπου 'Ελλήνων ἐκδιωχθέντων ἐκ τοῦ Πατρίου ἐδάφους θύματα κακουργιῶν, τὰς ὁποίας ἡ Τουρκικὴ βαρβαρότης διὰ τοῦ Γερμανικοῦ μιλιταρισμοῦ διενήργησεν, εὑρέθησαν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ἔδαφος τῆς Μικρᾶς 'Ασίας, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων οἱ πρόγονοι αὐτῶν κατῴκουν».

«Τὸ πᾶν κατεστράφη ὄπισθεν αὐτῶν. Αἱ περιουσίαι των διηρπάγησαν, αἱ ἐκκλησίαι των ἐβεβηλώθησαν, οἱ δὲ ἀδελφοί των ὑπὸ τὰς διαταγὰς Τουρκικῶν στιφῶν ὑπεβλήθησαν εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα καὶ ἀποθνήσκουσι καθημερινῶς δολοφονούμενοι καθ' ἑκατοντάδας. Αἱ γυναῖκες ἠτιμάσθησαν, τὰ παιδία καὶ οἱ γέροντες ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης».

«'Η 'Ελευθέρα 'Ελλὰς ἡ μήτηρ μας κατηγανακτησμένη ὑπῆρξεν ἑτοίμη πρὸς στιγμὴν νὰ συμπολεμήσῃ παρὰ τὸ πλευ-

ρὸν τοῦ στρατοῦ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν Συμμάχων της, ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς τιμῆς. Δυστυχῶς, ἕνεκα λόγων τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν, αἱ ἐλπίδες ἡμῶν διεψεύσθησαν».

«Ἐξοχώτατε. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ἰδιαιτέρως οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δὲν δύνανται ποτὲ νὰ λησμονήσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην ἣν ὀφείλουσι πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τοὺς Συμμάχους της».

«Τὰ κύματα τοῦ Ἑλλησπόντου, τὰ ὁποῖα λικνίζουν τὸν τελευταῖον ἀλλ' ἔνδοξον ὕπνον τῶν ναυτῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, τὰ πεδία τῆς Τρωάδος καὶ τοῦ Μέλητος, τὰ ὁποῖα αὔριον ἴσως θὰ βαφῶσι μὲ τὸ αἷμα τῶν ἐλευθέρων ἡρώων σας δὲν θέλομεν νὰ ἐκπλαγῶσι, διότι φέρεται ἡ Ἐλευθερία εἰς ἄνδρας ἀναξίους αὐτῆς. Ἔχουν ἀνάγκην Ἑλληνικοῦ αἵματος καὶ τὸ αἷμα τοῦτο ἄνευ παζαρεύματος εἶνε ἕτοιμον νὰ χυθῇ. Δὲν εἶνε τὸ ὑλικὸν συμφέρον, εἶνε αὐτὴ ἡ Ἐθνικὴ τιμή, ἡ ὁποία πρὸ παντὸς ἀπαιτεῖ καὶ ἐπιβάλλει τοῦτο».

«Οὕτω πάντοτε εὐγνώμονες πρὸς τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύετε, τοῦ ὁποίου τὸ αἷμα πλέον ἢ ἅπαξ ἐπότισε τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, ἵνα φέρῃ τὴν ἐλευθερίαν μας προσερχόμεθα μετ' εὐλαβείας νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα, ὅπως εὐαρεστουμένη ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν οἰκείαν Κυβέρνησιν:

1) Ὅτι πολλαὶ χιλιάδες ἀνδρῶν εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν Αὐτῆς, ἵνα μεταφερθῶσιν εἰς τὰ πεδία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ συμπολεμήσωσι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Γάλλων στρατιωτῶν καὶ τῶν Συμμάχων των.

2ον) Ὅτι εὐτυχεῖς θὰ θεωρήσουν ἑαυτοὺς ἀποθνήσκοντες ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ὅτι δὲν θὰ λησμονήσωσι ποτέ, ὅτι ἡ τρίχρους σημαία ὑπῆρξε πάντοτε τὸ ἔμβλημα τῆς τιμῆς, τῆς γενναιότητος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Μικρασιατῶν

(Ὑπ.) ΛΑΖΑΡΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ἰατρός
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΑΜΠΑΤΖΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΜΟΣ, Ἰατρός

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρὸς τὰς ξένας Πρεσβείας ἀνωτέρω ὑπομνήματος ἡμῶν εἴχομεν ἀποταθῆ πρὸς τοὺς κ. κ. Στέλιον Σεφεριάδην δικηγόρον ἐκ Σμύρνης καὶ τὸν Πολίτην Διευθυντὴν τότε τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν τοὺς ὁποίους ἐγνώριζον κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐν Παρισίοις σπουδῶν μου καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκρίθησαν καταλληλότεροι διὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ ὑπομνήματος ὡς γνωρίζοντες κάλλιον ἡμῶν τὴν διπλωματικὴν γλῶσσαν. Ὅτε μετὰ δύο ἡμέρας ὁ κ. Σεφεριάδης μᾶς παρουσίασε τὸ ὑπόμνημα πρὸς ὑπογραφήν, μετ' ἐκπλήξεως παρετηρήσαμεν ὅτι τοῦτο ἦτο πλῆρες ὕβρεων καὶ κακοήθων ὑπαινιγμῶν ἐναντίον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Σύμφωνοι μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἐθέσαμεν προκαταβολικῶς, ὅπως μὴ γίνωμεν ὄργανα κομματικῶν διαμαχῶν, ἀφῃρέσαμεν ὅλας τὰς κατὰ τοῦ Βασιλέως ἀσεβεῖς φράσεις καὶ διετυπώσαμεν αὐτὸ ὡς ἀνωτέρω εἶδον οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν.

'Ανέφερα τὴν λεπτομέρειαν ταύτην διὰ νὰ καταδείξω ὅτι ὁ Βενιζέλος καὶ οἱ ξενόδουλοι ὀπαδοί του εἶχον ἐξ ἀρχῆς πωλήσει τὴν ψυχήν των εἰς τὸν Σατανᾶν καὶ τὴν Πατρίδα των εἰς τοὺς ξένους ῥαδιουργοῦντες ποικιλοτρόπως καὶ παρασκευάζοντες οὕτω τὸ μῖσος τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ καὶ δὴ τῶν Προσφύγων ἐναντίον τοῦ Μεγάλου τῶν 'Ελλήνων Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ πρὸς τὰς Πρεσβείας ὑπομνήματος ἡμῶν, ἐγὼ μὲν ἀπῆλθον εἰς Σερβίαν, ὅπου ὑπηρέτουν ὡς ἰατρός, γράψας ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς ἐν Μυτιλήνῃ ἐντολεῖς μου, ὅπως πειθαρχῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὁ κ. 'Ιπ. 'Αμπατζῆς παρέμεινεν ἐν 'Αθήναις ὡς πληρεξούσιος ἡμῶν ἵνα λάβῃ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ὑπόμνημα ἡμῶν ἐκ μέρους τῆς 'Αντάντ, ἡ ὁποία ἀπάντησις σημειωθήτω ἐν παρόδῳ, οὐδέποτε ἦλθεν ὡς μᾶς εἶχε προείπει ὁ κ. Γούναρης.

'Ο τρίτος ἀντιπρόσωπος κ. Δημήτριος Σῖμος ἀπῆλθεν εἰς Μυτιλήνην, ὅπου κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν

ἐκεῖ Μικρασιατικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ ἐν Λήμνῳ Γάλλου Στρατηγοῦ Μπομὰν δι' ἐπὶ τούτῳ σταλείσης ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ἐγγλεζοπούλου προέβησαν εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς Μικρασιατικῆς λεγεῶνος,
» «ἡ ὁποία πρώτη πρὸ τοῦ κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης
» ἀκόμη ἔχυνε τὸ αἷμα αὐτῆς παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς
» Ἀντὰντ καθιεροῦσα οὕτω διὰ τοῦ αἵματος μίαν προ-
» σπάθειαν, καθαγιάζουσα ἕνα πόθον, ὅπως συμβάλωσι
» καὶ οἱ Μικρασιᾶται εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Συμμά-
» χων, ἀγῶνα ἀποβλέποντα, ὡς ἐλέγετο εἰς τὴν ἐκ τῆς
» δουλείας καὶ τυραννίας ἀπελευθέρωσιν τῶν μικρῶν
» λαῶν».

Ὁ δὲ Βενιζέλος ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν παραίτησίν του, ἀντὶ νὰ καταστρέψῃ, ὡς ἐδήλωσε, τὸν πολιτικόν του βίον ἀπερχόμενος εἰς Ἀμερικήν, ἔκρινε καλλίτερον νὰ καταστρέψῃ τὴν Ἑλλάδα μεταβαίνων εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μυτιλήνην σπείρων τὴν διχόνοιαν καὶ τὸν κομματισμὸν καὶ ἐμπνέων τὸ μῖσος διὰ πᾶν ὅ,τι Παλαιοελλαδικόν! Διερχόμενος πρὸ τῶν ἄντικρυ τῆς Λέσβου παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἰδὼν διὰ πρώτην, ὡ ς φ α ί ν ε τ α ι, φοράν, ὅτι αὕτη κεῖται τόσον πολὺ πλησίον τῆς Ἑλλάδος ἔχυσε κροκοδείλια δάκρυα, διότι οἱ ἀντίπαλοί του ἐχαρακτήρισαν «οἱ ἀθεόφοβοι» τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὡς ἀποικίαν λησμονήσας, ὅτι αὐτὸς πρὸ ὀλίγου ἀκόμη διὰ τῆς περιωνύμου Ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν ἐξερρίζωνε ὁλοκληρωτικῶς τὸν Μικρασιατικὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τὰς ποαιωνίους ἑστίας του. Ἐκ Μυτιλήνης δὲ μετέβη κατόπιν εἰς Τένεδον, ὅπως ἐκεῖθεν καθὰ διέδιδον οἱ ἐγκάθετοί του ὑποδείξῃ εἰς τοὺς Ἄγγλους τὸ σχέδιον περὶ ταχείας καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐκπορθήσεως τῶν Δαρδανελλίων!!!!

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Β'.

«'Επικατάρατος ἔστω ὁ κακὰ βουλευόμενος».

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ.— ΝΕΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΕΡΙ ΕΞΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.— ΝΕΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΕΘΝΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΑΥΤΟΥ.— ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΟΛΩΜΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ.—ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΠΑΘΙΩΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΤΕΡΙΑΝ.— Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ «ΠΑΜΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ».— Ο ΘΡΥΛΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ.— Η ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.— Ο ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΥ ΗΜΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΝ «ΚΙΝΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ».—Η ΥΠΟ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ Η ΥΠ' ΑΥΤΩΝ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΩΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ.— Η ΤΥΡΑΝΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.— ΟΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΝΔΥΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ.—Ο ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΚΡΑ ΚΑΙ Η ΥΠ' ΑΥΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑ «ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΜΑΣ»!

Παρῆλθεν ἔκτοτε ἔτος σχεδόν, ἡ ἐκστρατεία τῶν Δαρδανελλίων εἶχεν οἰκτρῶς ἀποτύχει, καὶ τὰ Συμμαχι-

κὰ στρατεύματα εἶχον ἀποσυρθῆ ἐκεῖθεν μεταφερθέντα τῇ ἀνοχῇ τοῦ Βενιζέλου εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡ Σερβία εἶχε καθ' ὁλοκληρίαν καταστραφῆ, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ στρατοῦ αὐτῆς συντετριμμένον εἶχεν ἀποσυρθῆ καὶ εὕρισκεν ἄσυλον καὶ φιλοξενίαν εἰς Ἑλληνικὴν γῆν εἰς τὴν Κέρκυραν. Ὁ Βενιζέλος τὸν ὁποῖον οἱ πολιτικοὶ φίλοι του «δὲν ἄφισαν νὰ καταστρέψῃ τὸν πολιτικόν του βίον» εἶχεν ἐκλεγῆ Πρωθυπουργός, κατελθὼν αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ εἰρηνικὸν πρόγραμμα «ἐπειδὴ εἶχε χαθῆ διὰ παντὸς ἡ εὐκαιρία τοῦ πολέμου». Ἀλλὰ κατ' Αὔγουστον ὁ ἴδιος Βενιζέλος εὑρὼν νέαν εὐκαιρίαν πολέμου διάφορον αὐτὴν τῆς πρώτης εἶχε προτείνει τὴν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ πρότασίς του αὕτη εἶχεν ἀπορριφθῆ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ἀλλ' ὁ Βενιζέλος ἀντὶ νὰ ἀποσυρθῆ ὡς πλειστάκις εἶχε δηλώσει καὶ νὰ εὐχηθῆ ὡς ἄλλος Ἀριστείδης ὅπως οὐδέποτε ἡ Πατρίς του λάβῃ ἀνάγκην τῶν πολιτικῶν » του ὑπηρεσιῶν, «τοὐναντίον ἔχων ὄργανα τῶν κομμα- » τικῶν του ὑπολογισμῶν τοὺς ὑπὸ τῶν ἑκατὸν τεσσα- » ράκοντα χιλιάδων χιλιομέτρων ὑπνωτισμένους ἀτυχεῖς » Πρόσφυγας καὶ συγκροτῶν δι' αὐτῶν συλλαλητήρια » ἐπὶ συλλαλητηρίοις καὶ εἰς πλείστας προβαίνων συκο- » φαντίας καὶ ῥαδιουργίας πρὸς τοὺς Συμμάχους ἠγω- » νίζετο εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλῃ παραίτησιν τῆς Ἑλ. Κυβερνή- » σεως καὶ ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος, » ἀναλαμβάνων αὐτὸς τὴν Πρωθυπουργίαν. ΔΙΟΤΙ ΜΟ- » ΝΟΣ ΑΥΤΟΣ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΕΥΣΗ » ΩΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΡΟΣ ΕΞΥ- » ΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΞΕΝΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ.

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον εὑρίσκοντο τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ὅτε διαμένων ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Σερβίας ἀνέγνωσα δήλωσιν τοῦ Στρατηγοῦ Λαπαθιώτου εἰς τὴν Καρτερίαν καὶ εἰς ἄλλας Ἀθηναϊ-

» κὰς ἐφημερίδας, «ὅτι ἐὰν οἱ Μικρασιᾶται ἠδύναντο
» νὰ ἐπιτύχωσι μίαν ὀγκώδη ὀργάνωσιν, αὐτὸς ὁ Λαπα-
» θιώτης ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς 'Αντὰντ ἀνελάμβανε
» τὴν διατροφήν, τὸν ἱματισμόν, τὸν ὁπλισμόν, τὰ στε-
» λέχη καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀπῃτεῖτο δι' ἕνα ἐθελοντικὸν παρὰ
» τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων Μικρασιατικὸν ἀγῶνα.»

Λαβὼν κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας παρὰ φίλου μου διαμένοντος ἐν 'Αθήναις τοῦ κ. Γεωργίου Χονδρονίκη καὶ μίαν πρόσκλησιν σχετικὴν μὲ τὴν δήλωσιν αὐτὴν τοῦ Λαπαθιώτου μετέβην εἰς 'Αθήνας καὶ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Πετυχάκη πρώην Γενικοῦ Διοικητοῦ Λέσβου τότε δὲ ἀντιπροσώπου τῶν ἐν Λέσβῳ Μικρασιατικῶν 'Επιτροπῶν ἐπεσκέφθημεν ὁμοῦ εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν κ. Λαπαθιώτην, ὅστις καὶ μᾶς ἔδωσε τὰς ζητηθείσας ἐξηγήσεις σχετικὰς πρὸς τὴν δημοσιευθεῖσαν δήλωσίν του ΕΠΙΜΕΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ.

Οὐδέποτε ἐσκέφθην, ὅτι ὁ Λαπαθιώτης προβαίνων εἰς τὴν δήλωσίν του ἐκείνην καὶ μάλιστα εἰς ἀντιβενιζελικὴν ἐφημερίδα ὡς ἡ «Καρτερία» ἤγετο ὑπὸ κομματικοῦ ὑπολογισμοῦ, οὐδέποτε ἐφαντάσθην, ὅτι ὁ Β ε ν ι ζ έ λ ο ς μ ε τ α χ ε ι ρ ι ζ ό μ ε ν ο ς ὄ ρ γ α ν ο ν τ ὸ ν Λ α π α θ ι ώ τ η ν ἐ π ε δ ί ω κ ε δ ι' ἐ ν ό π λ ο υ ὀ ρ γ α ν ώ σ ε ω ς τ ῶ ν Μ ι κ ρ α σ ι α τ ῶ ν ν ὰ ἐ π ι τ ύ χ ῃ ἐ κ ε ῖ ν ο, τ ὸ ὁ π ο ῖ ο ν δ ὲ ν ἠ δ υ ν ή θ η ν ὰ κ α τ ο ρ θ ώ σ ῃ δ ι ὰ τ ο ῦ θ ο ρ ύ β ο υ κ α ὶ τ ῶ ν κ α θ η μ ε ρ ι ν ῶ ν σ υ λ λ α λ η τ η ρ ί ω ν τ ο υ.

Τοὐναντίον ἐπίστευσα εἰς τὰς κατὰ τὴν συνέντευξιν δοθείσας ὑπὸ τοῦ Λαπαθιώτου ἐξηγήσεις, ὅτι δηλαδὴ ἡ 'Αντὰντ ἀπήντα δι' αὐτοῦ εἰς τὸ 'Υπόμνημα ἡμῶν τὸ ὁποῖον εἴχομεν ὑποβάλει εἰς τὰς Πρεσβείας καὶ ὅτι αὕτη παρεδέχετο τὸ προταθὲν τότε ὑφ' ἡμῶν σχέδιον. Μὲ τὸ ψυχικὸν θάρρος, ὅπερ μᾶς παρέχει ἡ πίστις ἔσπευδον

εἰς Θεσσαλονίκην, συνεννοούμην μετὰ τοῦ ἐκεῖ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκαθιστάμην ὁριστικῶς ἐν Μυτιλήνῃ ἔνθα ἵδρυον μετὰ πολλῶν φίλων μου τὴν «Π α μ μ ι κ ρ α σ ι α τ ι κ ὴ ν Ἕ ν ω σ ι ν» ἀριθμοῦσαν ὡς μέλη ἅπαντας σχεδὸν τοὺς Πρόσφυγας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Λέσβου καὶ εὑρισκομένην εἰς στενὴν ἐπικοινωνίαν καὶ συνεργασίαν μετὰ τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης καὶ μεθ' ὅλων τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Προσφύγων. Πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὸ κύριον ἔργον αὐτῆς ἡ Ὀργάνωσις ἡμῶν ἐθεώρησε πρώτιστον καθῆκον ὅπως βελτιώσῃ τὴν οἰκτρὰν τῶν Προσφύγων κατάστασιν ἀποστείλασα πρὸς τοῦτο μακροσκελέστατον ὑπόμνημα πρὸς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ζαΐμην. Κρίνω ὄχι ἄσκοπον νὰ παραθέσω ἐνταῦθα τὸ ὑπόμνημα ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι μετὰ παρέλευσιν τοσούτου χρονικοῦ διαστήματος ἡ τότε ἐπικρατοῦσα ἀθλία καὶ οἰκτρὰ τῶν Προσφύγων κατάστασις ἦτο ἡ αὐτή, οἵα καὶ τὴν σήμερον καὶ ὅτι, ὅπως τότε, οὕτω καὶ τώρα οἱ Πρόσφυγες μόνον διὰ μιᾶς συσσωματώσεως ἀνεπηρεάστου ἀπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι τὸ ἀναφαίρετον αὐτῶν δικαίωμα καὶ νὰ πειθαναγκάσωσι καὶ οἱανδήποτε Κυβέρνησιν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀνειλημμένας ἀπέναντι τῶν Προσφύγων ὑποχρεώσεις αὐτῆς. Διότι καὶ τότε ἡ ἰσχυρὰ ἡμῶν Ὀργάνωσις, ἡ «Παμμικρασιατικὴ Ἕνωσις» ἐπεβλήθη διὰ τοῦ ὄγκου αὐτῆς εἰς τὴν τότε Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὰ αἰτήματα ἡμῶν ἐγένοντο ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἅπαντα σχεδὸν ἀποδεκτά, τὸ δὲ τότε ὑπὸ τὴν σώφρονα ἀμερόληπτον καὶ ἀφιλοκερδῆ διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἠλία Ἠλιοπούλου ἱδρυθὲν Γραφεῖον Στεγασμοῦ, προσέφερε τὰς μεγαλειτέρας ὑπηρεσίας εἰς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς Πρόσφυγας, τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑπεχρεωθείσης νὰ καταβάλῃ ἐξ ἰδίων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ὅλα τὰ διὰ τὴν στέγασιν τῶν Προσφύγων ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσά.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΜΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. ΖΑ·Ι·ΜΗΝ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ ἐν Μυτιλήνῃ «Παμμικρασιατικὴ Ἕνωσις» καὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ τῶν κατὰ τόπους Προσφύγων ἐκπροσωποῦσαι σύμπαντα τὸν Προσφυγικὸν κόσμον τοῦ Νομοῦ Λέσβου, ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν τὴν φρικώδη κατάστασιν τῶν ἀτυχῶν ἀδελφῶν των, ἡ ὁποία τῇ ὁμολογίᾳ πάντων ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον ὑποβάλλουσι τὸ παρὸν ὑπόμνημα καὶ ἐπικαλοῦνται ἐπὶ τῆς καταστάσεως ταύτης τὴν προσοχὴν καὶ πρόνοιαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἣν Κυβέρνησιν οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ θεωρῶσι καὶ ἰδικήν των.

Γνωστὸν εἰς ὅλους, ὁποῖοι ἦσαν οἱ Πρόσφυγες τὸ πρῶτον πατήσαντες τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος καὶ ποῦ κατήντησαν τὴν σήμερον. Γνωστόν, ὅτι ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει αὐτῶν, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη μὲ τὰ ὁποῖα ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐγαλουχήθησαν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς ἐθυσιάσθησαν καὶ περιῆλθον εἰς τὴν οἰκτρὰν ταύτην θέσιν, τὰ ἐθνικά, λέγομεν ἰδεώδη διεδέχθη τὸ φάσμα τῆς πείνης καὶ τῆς ἀπογνώσεως, τὸ φάσμα τῶν κακουχιῶν καὶ τῶν στερήσεων. Διότι ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει τῶν Προσφύγων ὁ εἰς αὐτοὺς διανεμόμενος κατ' ἀρχὰς ἄρτος ἀντεκατεστάθη δι' ἑνὸς χρηματικοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος ἐκ 10 δραχμῶν ὡς ἔγγιστα κατ' ἄτομον, τὸ ὁποῖον ποσόν, καίπερ γλίσχρον αὐτὸ καθ' ἑαυτό, παρέσχεν ὅμως ποιάν τινα ἀνακούφισιν εἰς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων εἶχον φέρει μεθ' ἑαυτῶν ἢ τοὺς ἐστάλη κατόπιν ἔξωθεν χρηματικόν τι ποσὸν ἢ ἄλλο τιμαλφὲς ἀντικείμενον.

Προϊόντος ὅμως τοῦ χρόνου ἡ τὴν πρώην εὐθηνίαν τῶν τροφίμων διαδεχθεῖσα ὕψωσις τῶν τιμῶν αὐτῶν καὶ ἡ τὴν ἀδελφικὴν καὶ Ἑλληνικὴν ὄντως περιποίησιν καὶ προθυμίαν τῶν κατοίκων διαδεχθεῖσα ὡς ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς αὐτῶν ἀδιαφορία ἐδυσχέρανε τὴν θέσιν τῶν ἀτυχῶν Προσφύγων περιελθόντων οὕτω εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν καὶ ἀπόγνωσιν.

Διέρρευσεν οὕτω ἔτος σχεδὸν καὶ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἔφερεν ὁ Πρόσφυξ μεθ' ἑαυτοῦ ἐξωδεύθη διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας, πᾶν τιμαλφὲς ἀντικείμενον ἐξεποιήθη παρ' ἀξίαν, ἐκ τῶν Προσφύγων ἄλλοι μὴ δυνηθέντες νὰ ἀνθέξωσιν εἰς τὰς στερήσεις ἀπέθανον οἱ πλεῖστοι φθισικοί, ἄλλοι μετέβησαν εἰς Μακεδονίαν παρὰ τοῖς 'Αγγλογάλλοις, ἄλλοι ἀπῆλθον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἄλλοι τέλος ἀνέμενον τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν, ὅτε παραδόξως ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις ἀντὶ νὰ αὐξήσῃ κατὰ τὸ διπλοῦν τὸ ἐπίδομα συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἥμισυ ἐλάττωσιν τῶν Προσφύγων, ἀντὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς ὁσημέραι αὐξανούσας ἀνάγκας αὐτῶν, ἀντὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ὁσημέραν δυσχεραινομένην αὐτῶν θέσιν νὰ χορηγήσῃ ἐπίδομα ἐπαρκὲς διὰ τὴν συντήρησιν ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, τοὐναντίον ἠλάττωσεν αὐτὸ κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν.

Λάβετε ὑπ' ὄψιν 'Υμῶν, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι οἱ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσιν ἀπεδήμησαν καὶ δὲν μένουσι πλέον ἐνταῦθα, εἰμὴ μόνον οἱ ἀνάπηροι, γυναῖκες χῆραι καὶ παιδία ὀρφανά. Δι' αὐτὰ καὶ μόνα ἐξαιτούμεθα τὴν δικαίαν ἄλλως 'Υμῶν ἀντίληψιν.

Δὲν ζητοῦμεν ἐλεημοσύνην διὰ τοὺς ἀδελφούς μας, δὲν ζητοῦμεν ἀμοιβὴν διὰ τὴν μεγάλην θυσίαν ἣν οἱ Πρόσφυγές μας προσέφεραν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Μεγάλης Πατρίδος, ἀλλ' ἐκλιπαροῦμεν παρὰ τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν στοιχειώδη δικαιοσύνην.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι πάντες οἱ Πρόσφυγες ἐκδιωχθέντες ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν κατέλιπον ἐκεῖ περιουσίαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον καὶ ὅτι ποσοστὰ μόνον ἐκ τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἐν 'Ελλάδι περιουσίας τῶν Μουσουλμάνων, ἡ ὁποία θὰ ἐδίδετο εἰς τοὺς Πρόσφυγας ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθείσης τοιαύτης, ποσοστὰ ἂν ἐδίδοντο ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς φορολογίας εἰς ὅλα τὰ εἴδη καταναλώσεως χιλιάδων Προσφύγων καὶ μή, ποσοστά, λέγομεν, ἂν ἐδίδοντο εἰς τοὺς ἀτυχεῖς ἀδελφούς μας, θὰ ἠδύναντο ἐπαρκῶς νὰ συντηρηθῶσιν οὗτοι καὶ δὲν θὰ ἀπέθνησκον οἱ πλεῖστοι ἐκ πείνης καὶ τοῦ ψύχους καὶ δὲν θὰ παρι-

στάμεθα καθ' ἑκάστην μάρτυρες τῶν τραγικῶν καὶ ἀποτροπαίων σκηνῶν, αἵτινες λαμβάνουσι χώραν εἰς βάρος τῶν ἀτυχῶν ἀδελφῶν μας.

'Ιδοὺ διατί εἴπομεν δὲν ζητοῦμεν διὰ τοὺς ἀδελφούς μας ἐλεημοσύνην παρὰ τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως ἀλλ' ἐκλιπαροῦμεν παρ' αὐτῆς δικαιοσύνην. Καθὼς καὶ δικαιοσύνην ζητοῦμεν καὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ στεγασμοῦ τῶν Προσφύγων, ὁ ὁποῖος στεγασμὸς εἶνε ἀνάλογος τῆς τροφῆς, ἥτις παρέχεται εἰς αὐτούς, εἶνε ἀνάλογος τοῦ εἰσοδήματος, γίνεται μέσα εἰς τρώγλας, γίνεται μέσα εἰς «μπουδρούμια» καὶ μέσα εἰς κοιμητήρια νεκροταφείων ἀκόμη καὶ βλέπομεν ὕστερον ἀπὸ δύο «μαῦρα χρόνια» ὕστερον ἀπὸ δύο ἐτῶν βίον ἀβίωτον, βλέπομεν τὴν σήμερον ἀκόμη νὰ στεγάζωνται Πρόσφυγες ὑπὸ σκηνάς, νὰ ἐκδιώκωνται δὲ μὲ κοντακιὲς ἀπὸ 'Οθωμανικὰς οἰκίας καὶ νὰ πετῶνται εἰς τοὺς 5 δρόμους πολυμελεῖς ἄλλοτε εὐποροῦσαι οἰκογένειαι.

Οὐδένα ἐκ τῶν 'Ελευθέρων 'Ελλήνων λανθάνει ὅτι ἐν Τουρκίᾳ καὶ ὁ πτωχότερος ἀκόμη εἶχε τὸ σπίτι του καὶ ὅτι τὸ 'Ελεύθερον Κράτος ὤφειλε νὰ πράξῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πράττουσι τὰ πεπολιτισμένα Κράτη διὰ τοὺς Πρόσφυγας αὐτῶν, ὤφειλε νὰ πράξῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ἡ Σερβία διὰ τοὺς ἰδικούς της, ἐπιτάξασα ὄχι μόνον τὰ ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων κενὰ καὶ ὑπ' ἐνοίκιον σπίτια, ἀλλὰ καὶ ὅλας ἀκόμη τὰς οἰκίας τῶν πλουσίων Σέρβων, ἐν αἷς ἐγκατέστησε Πρόσφυγας, ἀφοῦ ὑπεχρέωσε τοὺς ἰδιοκτήτας νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἓν ἢ δύο δωμάτια ἀναλόγως τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ ἀναλόγως τῆς πληθώρας τῶν ἀνεστίων Προσφύγων.

Οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, Κύριε Πρόεδρε, ὁποίαν διαφορετικὴν ἀπὸ τὴν τῶν πεπολιτισμένων ἀντίληψιν ἔσχε τὸ 'Ελληνικὸν Κράτος ὥστε νὰ προσενεχθῇ κατὰ τοιοῦτον ὄχι τόσον φιλάνθρωπον τρόπον πρὸς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι συνειργάσθησαν καὶ συνεμόχθησαν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν 'Ελευθερίαν τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἔθνους, νὰ ἀφίσῃ νὰ ἀποθάνωσι τῆς πείνης ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, νὰ ἀφίσῃ ἀστέγους ἀνθρώπους, θύματα τῶν ἐθνι-

κῶν αὐτῶν ἰδεωδῶν, ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ διατελῶσι ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον ὑπὸ δουλείαν, δικαιοῦνται ὅμως τῆς ἰδίας μὲ τὴν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Κυβερνητικῆς στοργῆς καὶ μερίμνης.

Καὶ εὑρισκόμεθα ἐν δυσχερεῖ θέσει νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν τοιαύτην ἀντίληψιν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἡ ὁποία πρὸς τοῖς ἑκατομμυρίοις, τὰ ὁποῖα κερδίζει, ἀξιοῖ καὶ φόρον ἐπιτηδεύματος παρ' ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, εἴτε διότι διέσωσαν μικρόν τι κεφάλαιον, εἴτε μὲ πίστωσιν ἐδημιούργησαν μίαν μικρὰν ἐργασίαν ἐκ τῆς ὁποίας νὰ ἐξοικονομῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ νὰ ἐλαφρύνωσι συνάμα καὶ τὴν θέσιν ἄλλων ἀναξιοπαθούντων συγγενῶν αὐτῶν ἀπαιτεῖ, λέγομεν, φόρον ἐπιτηδεύματος παρ' ἀνθρώπων ἐπιζώντων ἐκ τοῦ ἱδρῶτος αὐτῶν, ὡς εἰ μὴ ἤρκει τόση φορολογία τῶν τροφίμων, τοῦ ἐνοικίου καὶ τόσων ἄλλων εἰδῶν τῆς καταναλώσεως.

Αὐτῶν τῶν πρωτακούστων ἀδικημάτων τὴν διόρθωσιν ἐπικαλούμενοι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συνοψίζομεν τὰ αἰτήματα ἡμῶν ἐξαιτούμενοι, ὅπως γείνωσι σεβαστὰ τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα δι' ὧν καθιεροῦνται τὰ Προσφυγικὰ προνόμια καὶ ἅτινα συνεπάγονται τὰ ἀκόλουθα διὰ τοὺς Πρόσφυγας δικαιώματα:

Αον) Αὔξησιν τοῦ ἐπιδόματος τῶν περιθαλψιούχων εἰς ποσὸν ἱκανὸν διὰ τὴν συντήρησιν ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

Βον) Στεγασμὸν πάντων τῶν Προσφύγων ἀνεξαιρέτως.

Γον) Ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ πάσης ἀμέσου φορολογίας.

Δον) Ἐπίταξιν πάντων τῶν ἐγκαταλειφθέντων Μουσουλμανικῶν κτημάτων ἀστυκῶν καὶ ἀγροτικῶν πρὸς ὄφελος τῶν Προσφύγων συμφώνως τοῖς Βασιλικοῖς Διατάγμασι.

Εον) Ἀπαγόρευσιν τῆς μεταπωλήσεως ἀστυκῶν κτημάτων καὶ δὴ οἰκιῶν Μουσουλμανικῶν ὧν οἱ οἰκοδεσπόται ἀπουσιάζουσιν ἢ μετηνάστευσαν εἰς Ἀνατολὴν καὶ ἐν αἷς εὑρίσκονται ἐγκατεστημένοι Πρόσφυγες.

ΣΤον) Ἀ π ο σ τ ο λ ὴ ν ἀ ν ω τ έ ρ ω ν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῶν Προσφύγων νὰ προβῶσι εἰς ἐξέλεγξιν καὶ διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων.

Καὶ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐνεργήσῃ Αὕτη ἐπειγόντως, ἐπιβάλλεται νὰ πράξῃ τοῦτο ἐγκαίρως, ὄχι μόνον ἐκ λόγων φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Πρόσφυγας, ὄχι μόνον ἐκ λόγων σεβασμοῦ πρὸς τὰ σχετικὰ «Βασιλικὰ Διατάγματα», ἀλλ' ἐπιβάλλεται ἡ παραδοχὴ τῶν αἰτημάτων ἡμῶν καὶ ἡ βελτίωσις τῆς τύχης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς πολὺ ὑψηλότερα ἀποβλέπουσαν καὶ ἀπὸ περιωπῆς Ἐθνικῆς ἐξετάζουσαν τὸ Προσφυγικὸν ἡμῶν ζήτημα.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας βαρέα κατηνέχθησαν τὰ κτυπήματα καὶ εὐρέα ἠνοίχθησαν τὰ ἠθικὰ τραύματα εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν Προσφύγων.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀνοικείου πρὸς τοὺς Πρόσφυγας συμπεριφορᾶς ἐνίων ἐκ τῶν δημοσίων ὀργάνων καὶ μερίδος τῶν Ἐλευθέρων Ἑλλήνων, μέγας φόβος ὑπάρχει μὴ διανοιχθῇ βαθὺ τὸ χάσμα μεταξὺ ὑποδούλου καὶ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ. Μεγάλη λοιπὸν ἀνάγκη, ὕψιστα ἐθνικὰ συμφέροντα ἐπιβάλλουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπαπειλουμένου διχασμοῦ τὴν παραδοχὴν τῶν αἰτημάτων ἡμῶν καὶ τὴν μέριμναν Αὐτῆς περὶ τῆς μελλούσης τύχης τόσον χιλιάδων προσφύγων διατελούντων ἐν ἐκκρεμεῖ καὶ ἀγωνιώδη καταστάσει τόσον διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν θέσιν νοσταλγούντων τὴν γενέτειραν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ τύχην τῶν ἐναπομεινάντων ἐκεῖ ἀδελφῶν αὐτῶν.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπουλωθῶσιν αἱ πληγαὶ τῶν προσφύγων, διότι τότε μόνον, ὅταν λησμονηθῶσι πᾶσαι αἱ πικρίαι, ἃς ἐποτίσθη σύμπας ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμός, τότε μόνον, ὅταν θεραπευθῶσι τὰ διανοιγέντα τραύματα, θὰ προληφθῇ τὸ ἀπειλούμενον χάσμα μεταξὺ δούλου καὶ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ, τότε μόνον θὰ διατηρηθῇ ἡ συνοχὴ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ, ἥ-

τις συνοχὴ εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἐλπίζοντες, ὅτι, ἡ ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν Προεδρείαν Σεβαστὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις οὐδόλως θέλει ἀδιαφορήσει διὰ τὰ δίκαια αἰτήματα ἡμῶν, παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς Κύριε Πρόεδρε, ὅπως εὐαρεστούμενος δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

Ὁ Πρόεδρος
ΛΑΖΑΡΟΣ Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Ὁ Ἀντιπρόεδρος Γ. ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣ
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ΑΝΤ. ΖΑΝΟΣ

Οἱ Σύμβουλοι

Δ. Ι. ΜΑΡΟΥΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ
Κ. Δ. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Ν. ΠΑΥΛΙΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ
Α. Ι. ΧΑΡΑΝΗΣ
Χ. ΡΟΔΑΚΗΣ

Αἱ ὑπὸ τὴν «Παμμικρασιατικὴν Ἕνωσιν» ἐργαζόμεναι Ἐπιτροπαὶ τῶν κατὰ τόπους Προσφύγων.

Ἐπιτροπὴ Περγάμου

Θ. ΚΙΡΙΤΣΟΓΛΟΥΣ	Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
Ι. ΚΟΥΖΟΥΤΖΟΓΛΟΥΣ	Θ. ΧΟΥΛΗΣ
Κ. ΒΑΛΣΑΜΗΣ	Γ. ΤΣΑΛΙΚΗΣ
Ι. ΧΡΟΝΗΣ	Κ. ΚΑΣΚΑΣΙΑΛΗΣ
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ	Σ. ΓΑΒΡΙΗΛ
Ι. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ	ΑΡ. ΜΟΥΣΚΕΤΤΑΣ

Ἐπιτροπὴ Φωκῶν

ΣΥΓ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ	ΓΡΗΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ
ΧΑΡ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	ΑΘΑΝ. ΧΑΡΑΝΗΣ

Ἐπιτροπὴ Ἀδραμυττίου

ΣΤΕΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ
ΕΛ. ΑΣΛΡΛΗΣ	Ν. ΒΑΛΕΚΟΠΟΥΛΟΣ
Κ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗΣ	ΑΛΕΞ. ΡΑΛΛΗΣ
Ι. ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ	ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΝΑΣ

'Επιτροπὴ Κυδωνιῶν

Δ. ΣΙΜΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΣΤ. ΕΓΓΛΕΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΡΤΕΡΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. ΣΙΜΟΣ

Σ. ΓΙΑΛΛΑΝΔΕΛΗΣ
Ν. ΑΜΜΑΝΙΤΗΣ
Δ. ΑΓΓΕΛΑΡΑΣ
Δ. Χ. ΜΗΤΣΟΣ

'Επιτροπὴ Μοσχονησίων

Π. ΑΘΗΝΑΙΟΣ
Ν. ΚΥΠΡΑΙΟΣ

ΕΥΣΤ. ΠΕΛΕΛΗΣ

'Επιτροπὴ Κρήνης

Ι. ΜΗΣΙΡΛΗΣ

Γ. ΛΕΦΑΚΗΣ

(Τ. Σ. «ΠΑΜΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ»)

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ὑπομνήματος ἡμῶν τούτου καὶ μετὰ τὰ σχετικὰ ἄλλα διαβήματα παρὰ τῇ 'Ελληνικῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν περίθαλψιν καὶ ἀνακούφισιν τῆς οἰκτρᾶς θέσεως τῶν Προσφύγων ἡ 'Ο ρ γ ά ν ω σ ι ς ἡ μ ῶ ν π ρ ο έ β α ι ν ε ν ε ἰ ς σ τ ρ α τ ο λ ο γ ί α ν ἐ θ ε λ ο ν τ ῶ ν Μ ι κ ρ α σ ι α τ ῶ ν ἀ π ο σ τ ε ί λ α σ α ἐ ν τ ὸ ς β ρ α χ έ ο ς χ ρ ο ν ι κ ο ῦ δ ι α σ τ ή μ α τ ο ς ε ἰ ς Θ ε σ σ α λ ο ν ί κ η ν ἐ π ὶ Γ α λ λ ι κ ῶ ν ἀ τ μ ο π λ ο ί ω ν ἑ κ α τ ο ν τ ά δ α ς τ ο ι ο ύ τ ω ν ὑ π ὸ τ ὴ ν ἡ γ ε σ ί α ν τ ῶ ν ἐ κ Θ ε σ σ α λ ο ν ί κ η ς κ. κ. Μ α υ ρ ο υ δ ῆ κ α ὶ τ ο ῦ ὑ π ο λ ο χ α γ ο ῦ Χ α τ ζ η ν ι κ ο λ ά ο υ ἐ λ θ ό ν τ ω ν ε ἰ ς Μ υ τ ι λ ή ν η ν ἀ π ο κ λ ε ι σ τ ι κ ῶ ς δ ι' α ὐ τ ὸ ν τ ὸ ν σ κ ο π ό ν.

'Ημέρας τινας βραδύτερον ἱδρύετο ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡ «'Εθνικὴ "Αμυνα», ἡ δὲ ἐκ τῶν κ. κ. Ζυμβρακάκη Στρατηγοῦ καὶ Π. 'Αργυροπούλου 'Επιτροπὴ αὐτῆς μοὶ ἔστειλε διὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Χατζηνικολάου ἐπιστολήν, ὅπως ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς Προέδρου τῆς «Παμμικρασιατικῆς 'Ενώσεως» συνεννοούμενος μετὰ τῶν Βου-
» λευτῶν τοῦ Νομοῦ Λέσβου «ἐ π ε κ τ ε ί ν ω μ ε ν

» πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ «Βουλγαρι-
» κοῦ κινδύνου» τὴν στρατολογίαν καὶ ἐπὶ τῶν
» Λεσβίων δι' ἰδιαιτέρας ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ
» Λεσβίων καὶ Προσφύγων μελῶν ἐκλεγησομένων ὑπὸ
» τῶν κ. κ. Βουλευτῶν καὶ τῆς «Παμμικρασιατικῆς
» Ἑνώσεως».

Οἱ κ. Βουλευταί, δηλαδὴ οἱ κ. κ. Παρίτσης, Βασιλακάκης καὶ Βαμβούρης, τῶν λοιπῶν ἀρνηθέντων νὰ λάβωσι μέρος εἰς μίαν τοιαύτην ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησιν, ὑπέδειξαν ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοὺς κ. κ. Καβέτσον πρώην Δήμαρχον Μυτιλήνης τὸν κ. Δ. Παύλου δικηγόρον, τὸν κ. Χ. Ἡλιοῦ ἔμπορον καὶ τὸν κ. Βασίλειον Καννέλλην ἰατρόν. Οἱ ἀνωτέρω κύριοι προσελθόντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Παμμικρασιατικῆς Ἑνώσε-
» ως» ἐδήλωσαν, «ὅτι τότε μόνον θὰ ἐδέχοντο νὰ λάβω-
» σι μέρος εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ὁπότε οἱ κ. κ. Βουλευ-
» ταὶ ἔστελλον πρὸς αὐτοὺς ἔγγραφα διοριστήρια ὑπὸ
» τῆς πλειοψηφίας αὐτῶν ὑπογεγραμμένα». Καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ὡς ἐξέθηκα ἀνωτέρω δὲν ἦτο δυνατόν, οἱ ὑπὸ τῶν κ. κ. Βουλευτῶν ὑποδειχθέντες κύριοι δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἐντολὴν καὶ μόνος ὁ κ. Παύλου δικηγόρος περιφρονῶν τοὺς τύπους προθύμως προσεφέρθη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ὑπ' ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Στρογγύλη ἰατροῦ ἀποτελουμένην πρὸς ἐθελοντικὴν στρατολογίαν παλαιὰν Ἐπιτροπήν.

Οὕτω ἡ ἐθελοντικὴ στρατολογία ἔβαινεν αἰσίως, πολυάριθμοι ἐθελονταὶ Πρόσφυγες καὶ Λέσβιοι ἐστέλλοντο εἰς Θεσσαλονίκην, ἀνάλογοι δὲ ἐνέργειαι πρὸς ἐθελοντικὴν στρατολογίαν ἐγένοντο ἐν Χίῳ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν καλῶν φίλων κ. κ. Ὁμήρου Πανταζίδου καὶ Γεωργίου Μαρῆ, καθὼς καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρωτοστατούντων τῶν κ. κ. Λαύβαρη καὶ τοῦ φίλου δικηγόρου Γεωργίου Μαυρουδῆ. Τὴν προθυμίαν ταύτην τῶν Μικρασιατῶν καὶ τῶν Λεσβίων πρὸς ἐθελοντικὴν κατάταξιν ἐνίσχυσεν ἔτι μᾶλλον καὶ ὁ σκοπίμως τεθεὶς εἰς εὐρεῖαν διάδοσιν θρύλος «ὅτι μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ροῦπελ

εἰς τοὺς Βουλγάρους, ἡ Μεραρχία Σερρῶν ὑπὸ τὸν ἡρωϊκὸν Μέραρχον Χριστοδούλου ἐμάχετο γενναίως ἀνθισταμένη κατὰ τῆς εἰσβολῆς τῶν Βουλγάρων καὶ ὅτι αὕτη εἶχεν ἀνάγκην ταχυτάτης ἐνισχύσεως καὶ ἐπικουρίας. Ἡ ἀλήθεια ἦτο, ὡς μοὶ τὴν διηγήθη εἰς ἐκ τῶν δρασάντων τότε ἀξιωματικῶν του, ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Μεραρχίας Σερρῶν, ἄλλοι ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότος, ὅπως ὑπηρετήσωσι τὴν πατρίδα των, ἀλλὰ οἱ πλεῖστοι δελεασθέντες ὑπὸ τῶν μεγάλων χρηματικῶν προσφορῶν τῶν Γάλλων παρέσυραν καὶ τὸν Μέραρχον Χριστοδούλου μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀπεβιβάσθησαν ἐπὶ Συμμαχικοῦ πλοίου εἰς Θάσον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Θεσσαλονίκην θέσαντες αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἐθελοντικοῦ Κινήματος. Οὕτω ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἀξιωματικὸς ἀνεδείχθη ἀμύντωρ τῆς Χώρας του, ὅπως βραδύτερον ὁ Πλαστήρας ἐχειροτονεῖτο ὁ «Θρυλικὸς ἥρως» μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν Χριστοδούλου ἀκουσίως ἐπρόδιδε τὸν ὅρκον πρὸς τὸν Βασιλέα του ὁ δὲ ἄλλος «Μαῦρος Καβαλλάρης» ἑκουσίως κατέστρεφε τὴν Πατρίδα του ἐκτελῶν τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συνελάμβανεν ἡ ἐπὶ τῆς μαύρης μορφῆς του ἀντανακλωμένη μαύρη καὶ μυσαρὰ ψυχή του.

» Καὶ ὅταν ὑπὸ τοῦ θρύλου τούτου οἰστρηλατούμεναι
» ἀρκεταὶ χιλιάδες ἐθελοντῶν συνεκεντρώθησαν ἐν Θεσ-
»σαλονίκῃ, τότε εἰδοποιήθη καὶ ὁ Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος φυ-
» γὼν νύκτωρ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ διελθὼν διὰ Κρήτης καὶ
» Μυτιλήνης ἔφθανεν εἰς Θεσσαλονίκην σχηματίσας με-
» τὰ τῶν ἐμπίστων φίλων ὑπὸ τὴν προεδρίαν του τὴν
» κατ' εὐφημισμὸν «Ἐθνικὴν» κληθεῖσαν Κυβέρνησιν!

Τὸν Βενιζέλον διερχόμενον διὰ Μυτιλήνης ἐχαιρέτισα ἐγὼ ὡς Πρόεδρος τῶν Προσφύγων· ἤλπιζον ὅτι ὁ Βενιζέλος φεύγων ἐξ Ἀθηνῶν καὶ μεταβαίνων εἰς Θεσ-
» σαλονίκην «θὰ ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐθελοντικοῦ ἡ-
» μῶν κινήματος καὶ θὰ ἄφινεν ἥσυχον τὸ Κράτος τῶν
» Ἀθηνῶν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν αὐ-
» τὸ ἤθελε κρίνει συμφέρουσαν διὰ τὸ "Ἔθνος» καὶ θὰ ἱκανοποίει ἀφ' ἑτέρου καὶ τὴν Ἀντὰντ ἔχουσαν ἀπόλυτον

ἀνάγκην Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ χαρά μου ἦτο ἀπερίγραπτος· τὸν προσεφώνησα καταλλήλως καὶ τῷ προσέφερα καὶ ἀνθοδέσμην εὐχηθεὶς εἰς αὐτὸν νὰ τῷ προσφέρῳ καὶ εἰς τὴν Σμύρνην «λουλούδια» τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἔσφαλα τὸ ὁμολογῶ, διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ μαντεύσω τοὺς καταχθονίους σκοπούς του· ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ὅτι ὤφειλα νὰ τῷ προσφέρῳ ἀντὶ ἀνθέων «γαδουράγγαθα».

Δύο περιστατικὰ τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκείνας ἡμέρας μὲ ἔκαμαν νὰ μορφώσω ἀκριβῆ γνώμην περὶ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ Βενιζέλος πολιτευόμενος, ὅπως ἐπολιτεύετο καὶ περὶ τῶν «εἰλικρινῶν» ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος διαθέσεων τῶν Συμμάχων καὶ τὰ ὁποῖα μοὶ ὑπέμνησαν τὰ «σοφὰ λόγια» τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη, τὰ ὁποῖα μᾶς εἶπεν, ὅτε ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν Μικρασιατῶν εἴχομεν τύχει ἀκροάσεως κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀνόδου του εἰς τὸ Πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα! Ὡς ἀνέφερα ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τῆς παρούσης μελέτης μου καὶ ὡς θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ φίλοι ἀναγνῶσται μου ὁ κ. Γούναρης μᾶς εἶχεν ἀναπτύξει τό-
» τε, «ὅτι οἱ Φράγγοι δὲν ἔτρεφον εἰλικρινεῖς διαθέσεις
» ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἐπεθύμουν νὰ μᾶς μεταχει-
» ρισθῶσιν ὡς ὄργανα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδίων
» των βλέψεων καὶ συμφερόντων καὶ ὅτι θὰ μᾶς ἐγκα-
» τελίμπανον εἰς τὴν τύχην ἡμῶν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν
» τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, ὅπως ἄλλοτε εἶχε πράξει ἡ Ρωσσία
» κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Πελοποννήσου ὁπότε 200
» χιλιάδες Χριστιανῶν εἶχον διέλθει διὰ στόματος μα-
» χαίρας τῶν Τουρκαλβανῶν».

Τὸ πρῶτον τῶν περιστατικῶν ἔλαβε χώραν ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ Μυτιλήνης διαβάσεως τοῦ Βενιζέλου εἰς Θεσσαλονίκην ὅτε Νομαρχεύοντος τοῦ Δουκουμεντζίδου εἶχεν ἐγκαθιδρυθῇ ὁ Παπανδρέου ὡς Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Λέσβου καὶ πρῶτος ἀντι-

πρόσωπος τῆς «Ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος τοῦ Βενιζέλου καὶ τῶν Συμμάχων».

Ἰότε πρὸς ἑορτασμὸν δῆθεν τοῦ γεγονότος καὶ πρὸς τιμὴν τῶν Συμμάχων ἐδίδετο γεῦμα ὑπὸ τῆς Λαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν τότε Βουλευτῶν τῶν κ. κ. Παρίτση, Μητρέλλια, Βαμβούρη, Σιφναίου, Καραπαναγιώτου, Βασιλακάκη, Χ. Γεωργίου καὶ ἄλλων τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα πρὸς στιγμὴν μὲ διαφεύγουσι. Τὸ γεῦμα ἐδίδετο εἰς τὸ καφενεῖον τὸ «Πανελλήνιον» τοῦ ὁποίου ἡ ἐξέδρα ἐχρησίμευε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐνῷ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Καφενείου διετίθετο διὰ τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἐξετείνετο μέχρι τῆς προκυμαίας καὶ μεταξὺ τοῦ ὁποίου διεκρίνετο τὸ ὡραῖον φῦλον. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθηντο ὁ Ἄγγλος Ναύαρχος τῆς ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Γέρας ναυλοχούσης Ναυαρχίδος, ὁ Γάλλος Συνταγματάρχης Μαςς, ὁ Ἄγγλος Πρόξενος Σμίθ, ὁ Γάλλος Προξενικὸς Πράκτωρ Σημαντήρας, ὁ Ἰταλὸς Πρόξενος Φινδέλης ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Λέσβου Παπανδρέου, ὁ Νομάρχης Δουκουμεντζίδης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως τῆς Χωροφυλακῆς Μαντζαγριωτάκης, οἱ ἄνω μνημονευθέντες Βουλευταὶ καὶ οἱ Δημοσιογράφοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξέχουσαν θέσιν κατεῖχεν ὁ «περιώνυμος» Καψῆς!

Εἰς τὸ συμπόσιον αὐτὸ εἶχον προσκληθῆ καὶ ἐγὼ ὡς Πρόεδρος τῆς Παμμικρασιατικῆς Ἑνώσεως ὡς Προσφυγικὴ ἀρχή. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι πρώτην φορὰν προσεκαλεῖτο εἰς ἐπίσημον γεῦμα καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν Προσφύγων καὶ πρώτην φορὰν ἀνεγνωρίζετο Προσφυγικὴ Ἀρχή, διότι ἐπὶ τῶν Προσφύγων εἶχον στηρίξει ὁ Βενιζέλος καὶ οἱ Σύμμαχοί του τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ἀνιέρων αὐτῶν σκοπῶν καὶ εἰς βάρος τῶν Προσφύγων καὶ πρὸς αἶσχος τῶν Συμμάχων ἐπαίζετο ἡ ὑπὸ τὸ πρόσχημα γεύματος δοθεῖσα τὸ ἑσπέρας ἐκεῖνο κωμικὴ παράστασις. Καὶ ὄντως μόλις ἐτελείωσε τὸ γεῦμα καὶ ἤρξαντο αἱ διὰ Καμπανίτου προπόσεις,

τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν ὄρθιοι ἐκρατοῦμεν τὰ ποτήρια ἀνὰ χεῖρας, ἀναπετάννυται ἡ αὐλαία καὶ ἰδοὺ διασχίζων τὸ πλῆθος προσέρχεται μετὰ σπουδῆς ἐνώπιον τοῦ Ναυάρχου ἀνώτερος Ἄγγλος ἀξιωματικὸς καὶ ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν ἐνσφράγιστον φάκελλον. Ὁ Ναύαρχος χωρὶς νὰ ἀποσφραγίσῃ τὸν φάκελλον παραδίδει αὐτὸν εἰς τὸν Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἄριστος «Θεατρῖνος» καὶ πρωταγωνιστὴς ἴσως δὲ καὶ ὁ σκηνοθέτης τῆς ὅλης κωμῳδίας, ἀφοῦ ἀπεσφράγισε τὸν φάκελλον ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ πλῆθος μὲ θεατρικὸν ὕφος καὶ θεατρικὰς χειρονομίας ἀνέγνωσε τὸ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τῆς ἐν Γέρᾳ ναυλοχούσης Ναυαρχίδος σταλὲν δῆθεν τηλεγράφημα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἔχον ὡς ἑξῆς: «ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ τὴν Κύπρον εἰς τὴν ἐπαναστατημένην Ἑλλάδα τοῦ Βενιζέλου».

Πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ τὴν ἀνάγνωσιν, ἄλλοι μεταξὺ τοῦ πλήθους μεμυημένοι εἰς τὴν κωμῳδίαν ἤρχισαν ὡς ἀπὸ συνθήματος ζητωκραυγάζοντες καὶ ἐπευφημοῦντες: Ζήτω ἡ Ἀγγλία. Ζήτωσαν οἱ Σύμμαχοι, Ζήτω ὁ Βενιζέλαρος, Ζήτω ω ω ω... Παννύχιος διήρκεσεν ἡ κωμῳδία, αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ αἱ ἐπευφημίαι ὑπὸ ἀνθρώπων πληρωθέντων διὰ τοῦτο ἀντήχουν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Μυτιλήνης: Ζήτω ὁ Βενιζέλος, Ζήτω ἡ Ἀγγλία, Ζήτω ω ω ω.

Ἀλλὰ παρῆλθον ἡμέραι, παρῆλθον μῆνες, πέρασαν χρόνια ὁλόκληρα καὶ ἡ γενναιόφρων Ἀγγλία λησμονήσασα τὰς 140 χιλιάδας τετραγωνικῶν χιλιομέτρων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον δοθῇ εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ περιορίσασα τὰ πρὸς διαφήμησιν καὶ πολιτικὴν ἐπικράτησιν τοῦ Βενιζέλου διδόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα δῶρα μόνον εἰς ψυχία, τὰ ὁποῖα ἀνῆκον καὶ αὐτὰ εἰς ἄλλον, ἡ γενναιόφρων καὶ ἱπποτικὴ αὐτὴ Ἀγγλία δὲν ἔσχε μέχρι τοῦδε τὴν γενναιότητα νὰ δώσῃ «καὶ τὰ ψυχία αὐτὰ εἰς τὸν ἀνήκοντα, τόσον πολύτιμος καὶ γλυκεῖα εἶνε ἡ ξένη πε-

ρ ι ο υ σ ί α, τ ὴ ν ὁ π ο ί α ν κ λ έ π τ ε ι τ ι ς κ α ὶ ο ἰ κ ε ι ο π ο ι ε ῖ τ α ι!

Τὸ δεύτερον περιστατικὸν ἐπίσης αἰσχρὸν καὶ κακόηθες, ὅπως τὸ πρῶτον ἦτο, ὅτι ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Βενιζέλου εἰς Θεσσαλονίκην ἤρξατο ἐφαρμοζομένη· μία τοσοῦτον ἀγρία στρατολογία ὥστε πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Μικρασιατικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης ἠναγκάσθημεν νὰ συγκαλέσωμεν «Παμπροσφυγικὸν Συνέδριον» καὶ ὅταν ὡς ἀντιπρόσωποι ἐκ μέρους τοῦ Συνεδρίου παρουσιάσθημεν παρὰ τῷ Βενιζέλῳ, ὅπως διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκείνην στρατο-
» λογίαν, ὁ Βενιζέλος ἀπεκάλυψε τότε τοὺς προδοτι-
» κούς του σκοποὺς ὁμολογήσας μὲν τὴν ἀγριότητα τοῦ
» τρόπου τῆς στρατολογίας δικαιολογήσας ὅμως αὐτὴν
» ὡς ἐπιβεβλημένην «διότι, ἀφοῦ οἱ Παλαιοελλαδῖται δὲν
» ἤθελον νὰ πολεμήσωσι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμά-
» χων καὶ εἶχον ἀποκηρύξει τοὺς Μικρασιάτας καὶ τοὺς
» Νεοελλαδίτας μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκατελέγετο καὶ ὁ
» ἴδιος ὁ Βενιζέλος, διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ ὑποτάξωμεν τὸ
» Κράτος τῶν Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τοῦτο ἐχρειάζετο πολυ-
» άριθμος στρατὸς Ἑλληνικὸς τὸν ὁποῖον μόνον μία ὑ-
» ποχρεωτικὴ στρατολογία τῶν Προσφύγων ἠδύνατο
» νὰ τῷ δώσῃ».

Ἀλλὰ τότε κατόπιν ἐγγράφου διαμαρτυρίας πρὸς τὸ Συνέδριον κατὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατολογίας ἀπεσύρθην τούτου, τὸ παράδειγμά μου δὲ ἠκολούθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ὁμόφρονες Μικρασιάται Ἀντιπρόσωποι κ. κ. Λούβαρης, Μαυρουδῆς ἀντιπρόσωποι τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης, οἱ κ. κ. Ἠλίας Ἠλιόπουλος καὶ Γεώργιος Στρογγύλης ἰατρὸς ἐκ Κυδωνιῶν ἀντιπρόσωποι Μυτιλήνης καὶ οἱ κ. κ. Ὅμηρος Πανταζίδης καὶ Γεώργιος Μαρρῆς ἐκ Τσεσμὲ ἀντιπρόσωποι Χίου.

Ὅταν δὲ κατόπιν ἠθέλησα νὰ ἐπιστρέψω εἰς Μυτιλήνην ἡ Γαλλικὴ ἀστυνομία ἠμπόδισε τὴν ἀναχώρησίν μου ἀρνηθεῖσα νὰ ὑπογράψῃ τὸ διαβατήριόν μου, διὰ

νὰ μὴν ἐπηρεάσω, ὡς φαίνεται τὸ φρόνημα τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Προσφύγων ἐναντίον τοῦ Βενιζέλου διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ μελετώμενον ἀδελφοκτονίας καὶ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ μέγα κακούργημα.

Ἄς ὁμολογήσω ἐνταῦθα πρὸς τιμὴν τῶν συναδέλφων μου κ. κ. Γεωργίου Στρογγύλη, Ἠλία Ἠλιοπούλου, Ὁμήρου Πανταζίδου καὶ Γεωργίου Μαρρῆ, ὅτι ἂν καὶ ἐπετράπη εἰς αὐτοὺς νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐν τούτοις οὗτοι δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸ πράξωσιν ἀποφασίσαντες νὰ συμμερισθῶσι τὰς εὐθύνας καὶ νὰ συνταυτίσωσι τὴν τύχην των μὲ τὴν ἰδικήν μου.

Καὶ ὅταν μετὰ ἑνὸς μηνὸς καταναγκαστικὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ διαμονήν μου ἐπέστρεψα εἰς Μυτιλήνην ἔδωσα τὴν παραίτησίν μου ὡς Προέδρου τῆς «Παμμικρασιατικῆς Ἑνώσεως» μὴ θέλων νὰ προΐσταμαι ἀνθρώπων τελείως ἐξανδραποδισθέντων ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου, οὐδὲ νὰ συνεργάζωμαι μετὰ Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία πᾶν ἄλλο ἦτο ἢ Ἑλληνική, οἰκτείρων τὴν ἀτυχῆ Πατρίδα, ἡ ὁποία εἶχε παραδοθῇ δεμένη χειροπόδαρα εἰς τοὺς Φράγγους, ἀναμιμνησκόμενος τὸ τῶν πατέρων μας προκειμένου περὶ Φραγγοκρατίας: «ΑΜΕΙΝΟΝ ΚΙΔΑΡΙΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗΝ Η ΤΙΑΡΑΝ ΛΑΤΙΝΙΚΗΝ».

» Οὕτω τὸ Ἐθελοντικὸν ἡμῶν Κίνημα, τὸ ὁποῖον μὲ
» τόσην καλὴν πίστιν ἐδημιουργήσαμεν μὲ σκοπὸν νὰ
» ἀφήσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐλεύθερον νὰ ἀκο-
» λουθήσῃ τὴν ἐθνικήν του πολιτικὴν καὶ πολεμήσωμεν
» ἡμεῖς οἱ Μικρασιᾶται παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμά-
» χων, ὅπως ἀποκτήσωμεν καὶ διὰ τοῦ αἵματος ἡμῶν
» δικαιώματα πρὸς ἐπιστροφὴν τοὐλάχιστον εἰς τὰς πα-
» τρίδας μας, τὸ Ἐθελοντικὸν ἀντιβουλγαρικὸν αὐτὸ
» κίνημα τὸ ὑφήρπασε μὲ τοιοῦτον ἄτιμον τρόπον ὁ Βε-
» νιζέλος καὶ τὸ μετέτρεψε εἰς «Κίνημα ἀντεθνικὸν»
» πρὸς κομματικὴν ἐπικράτησιν, πρὸς καθυπόταξιν τοῦ
» Κράτους τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν ξένων συμ-
» φερόντων καὶ πρὸς πλουτισμὸν ὅλων τῶν ἐκ τοῦ Κρά-
» τους τῶν Ἀθηνῶν φυγάδων, λιποτακτῶν, καταχρα-

» στῶν τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ πάσης φύσεως ἀνη-
» θίκων ἀνθρώπων.

Ποῖος ἀγνοεῖ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τοῦ Στρατηγοῦ Σεράϊγ «ὅ τ ι οἱ Ἕλληνες τοῦ Βενιζέλου ἦσαν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς τοὺς Συμμάχους καὶ τὰς συνειδήσεις των ἀντὶ ἁδροτάτης τιμῆς!

Ἀφοῦ ὁ Βενιζέλος προέβη εἰς πλείστας ῥαδιουργίας καὶ συκοφαντίας τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος πρὸς τοὺς Συμμάχους, ἀφοῦ ἐφεῦρε πλεῖστα σατανικὰ μέσα, ὅπως διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῆς πείνης ἐξαναγκάσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ ἐκδιώξῃ τὸν Βασιλέα του, ἀφοῦ ἐχύθη τόσον ἀδελφικὸν αἷμα εἰς Αἰκατερίνην καὶ εἰς Ἀπείρανθον τῆς Νάξου, ἀφοῦ ὁ περιώνυμος διὰ τὴν ἀγριότητά του Κονδύλης ὠργίασεν κυριολεκτικῶς εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ δὴ ἐπὶ γυναικοπαίδων μὲ τὸν μᾶλλον ἀπάνθρωπον καὶ τερατώδη τρόπον, ἀφοῦ πλείστας ἄλλας ἀνηκούστους πράξεις ἐξήσκησεν ὁ Βενιζέλος ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ μὲν Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατόπιν τῆς Νότας τοῦ Ζουνὰρ θέλων νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν αἱματοχυσίαν τοῦ λαοῦ Του ἀπεμακρύνετο τοῦ Θρόνου Του, ὁ
» δὲ Βενιζέλος παραμονεύων ἐκεῖ εἰς Κερατσίνιον καὶ
» ὡς ἄλλος Μεφιστοφιλῆς χαίρων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν
» καταχθονίων του σκοπῶν ἀνήρχετο εἰς Ἀθήνας ὑπὸ
» φρουρὰν ξένων λογχῶν, ὅπως ὁ εὐτελὴς αὐτὸς προ-
» αγωγὸς παραδώσῃ τὴν ἰδίαν του Πατρίδα πρὸς ἐκ-
» πόρνευσιν εἰς τοὺς Σενεγαλέζους!!!

Καὶ τί δὲν παρέδιδεν εἰς τοὺς Ξένους ὁ Βενιζέλος!

Οἱ κορυφαῖοι τῶν Πολιτικῶν του ἀντιπάλων ἄλλοι μὲν ὡς οἱ κ. κ. Γούναρης, Πεσματζόγλου, Μερκούρης, Βαΐρας, Δούσμανης καὶ Μεταξᾶς εὑρίσκοντο αἰχμάλωτοι εἰς Κορσικὴν τῆς Γαλλίας· ἄλλοι δὲ ὡς οἱ κ. κ. Ἀγαμέμνων Σχλῆμαν, Κούνδουρος, Μιχελιδάκης καὶ λοιποὶ εὑρίσκοντο ἐξόριστοι εἰς Μυτιλήνην. Ἑκατοντάδες κληρικῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους

ἐνεκλείοντο ἐντὸς συρματοπλεγμάτων καὶ διεπομπεύοντο ὑπὸ τῶν Σενεγαλέζων! Αἱ στρατιωτικαὶ κορυφαὶ ἐσήποντο ἐντὸς τῶν φυλακῶν, αἱ κορυφαὶ τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου εὑρίσκοντο ἄλλοι εἰς ἐξορίαν καὶ ἄλλοι ἀπεμακρύνοντο τῆς θέσεώς των καὶ μυρίους ὑφίσταντο ἐξευτελισμούς, ὁ ἐμπορικὸς καὶ πολεμικὸς ἡμῶν στόλος παρεδίδετο εἰς τοὺς ξένους, τὰ σιτηρὰ τῆς Θεσσαλίας τὰ ἐνέμοντο οἱ ξένοι, ἐνῷ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κυριολεκτικῶς ἐλιμοκτόνει ὑποχρεωμένος νὰ προμηθεύεται τὸν ἄρτον του εἰς λίαν ὑπερόγκους τιμὰς ἢ παντελῶς νὰ στερῆται αὐτοῦ.

Τέλος ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς πάνοπλος ἐμάχετο εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν τῆς Μακεδονίας καὶ μετὰ μυριονέκρους μάχας, καθ' ἃς πλεῖστα θύματα ἔπιπτον ὑπ' αὐτὰ τὰ Γαλλικὰ πολυβόλα βάλλοντα σκοπίμως κατὰ τῶν στρατιωτῶν μας, ἐκυριεύετο μετὰ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ τοῦ Στρατοῦ μας τὸ Σκρᾶ, διεσπᾶτο τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον καὶ ἐσώζετο ἡ Σερβία, ἡ Γαλλία καὶ οἱ λοιποὶ «πολύτιμοι» Σύμμαχοί μας!

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Α΄.

«Δὲν ὑπάρχει χειροτέρα ἀδικία ἐκείνης, ἡ ὁποία διαπράττεται ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Νόμου».

Montesquieu, Esprit des lois.

ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΣ ΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.— Η ΕΙΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ.— ΤΟ «ΜΑΚΕΛΕΙΟ» ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.— Η ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΜΥΡΝΗΝ ΚΑΙ Η ΘΕΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.—ΤΟ «ΠΕΤΑΛΩΜΑ» ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΕΝ ΠΕΡΓΑΜΩ.—ΑΙ ΣΦΑΓΑΙ ΑΙΔΙΝΙΟΥ.— ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.— Η ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΤΑΝΙΚΟΝ ΔΙΛΗΜΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ.

Ἐπῆλθεν ἡ ἀνακωχὴ καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Συμμάχων δὲν ἐφάνη ἀρκετὴ διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Μικρασιᾶται τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰς Πατρίδας μας· αἱ θυσίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐφάνησαν ὀλίγαι, αἱ καταστροφαὶ τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ Μακεδονία ὡς θέατρον τοῦ πολέμου ἦσαν μικραί, αἱ ἀπώλειαι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου ἀπεδείχθησαν ἀσήμαντοι καὶ νέαι ἐ-

χρειάζοντο θυσίαι και νέα επιχειρήθη έκστρατεία ύπό του Βενιζέλου εις Ούκρανίαν πρός έξυπηρέτησιν Γαλλικών συμφερόντων!

Καί ό Ἑλληνικός στρατός ἀρνηθέντων τῶν Γάλλων στρατιωτῶν νά βαδίσωσι κατά τῶν Μπολσεβίκων, ό Ἑλληνικός στρατός ὑπό τάς διαταγάς Γάλλων ἀξιωματικῶν ἐστέλλετο εἰς τό «μακελειό»!!! Καί νέον ἔρρεεν αἷμα καί νέαι ἑκατόμβαι ἔστρωνον τά πεδία τῆς Οὐκρανίας, ὁ ἐν Ρωσσίᾳ ἀκμαῖος Ἑλληνισμός ἐξερριζοῦτο καί ἐπί πλέον ἐγένετο ἐχθρά ἡμῶν ἡ Ρωσσία, πρός τήν ὁποίαν σεβασμόν μόνον καί εὐγνωμοσύνην ἔδει νά ὀφείλωμεν.

» Αὐτό ἦτο τό δῶρον μέ τό ὁποῖον ἀντήμειψεν ἡ Γαλ-
» λία τήν μεγάλην ἡμῶν συμβολήν διά τήν σωτηρίαν
» της κατά τόν Παγκόσμιον πόλεμον, θά ἴδωμεν, ὅτι τό
» μεγαλείτερον δῶρον τό ἐπεφύλασσε νά μᾶς τό δώση
» τήν τελευταίαν στιγμήν!!!

Καί τώρα ἔρχεται ἡ σειρά τῆς ἄλλης ἰσχυρᾶς μας Συμμάχου τῆς Ἀγγλίας. Εἶχε καί ἡ Ἀγγλία ἀνάγκην ἑνός περισπασμοῦ τῆς Τουρκίας διά τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅπως ἐξασφαλίση τήν Μεσοποταμίαν καί τήν Παλαιστίνην, εἶχεν ἀνάγκην προσέτι ἡ Ἀγγλία τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐμποδίση τήν Ἰταλίαν νά καταλάβη τήν Μικράν Ἀσίαν, ἡ ὁποία παρεχωρεῖτο εἰς αὐτήν διά τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί ΕΝΕΥΣΕΝ Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΗ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ ΚΑΙ ΕΣΤΕΙΛΕΝ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ ΑΛΛΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΕΣΤΕΛΛΕ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ· ἀλλά τί λέγω; Αὐτό τό εἶχε κάμει προηγουμένως, τότε ἀμέσως μετά τήν ἀνακωχήν εἶχε στείλει ὁ Βενιζέλος χιλιάδας φωτογραφίας του διά νά διαφημισθῇ ὡς ὁ μεγαλύτερος πολιτικός τοῦ κόσμου, τότε εἶχε στείλει χιλιάδας ἐγκαθέτων, τούς ὁποίους ἐπλήρωνεν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὅπως τόν παραστήσωσιν

ὡς «π α τ έ ρ α τ ῆ ς Φ υ λ ῆ ς» καὶ ὡς «σ ω τ ῆ ρ α τ ῆ ς Π α τ ρ ί δ ο ς» τότε ἔστειλε καὶ τὴν εἰκόνα του εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὅπως, οἵα ἱεροσυλία! τὴν τοποθετήσωσι παρὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε'. Τότε ἐνήργει ὅπως στεφανωθῇ ὡς ν ι κ η τ ὴ ς εἰς τὸ Στάδιον καὶ κοπῶσι ἀναμνηστικὰ χρυσᾶ νομίσματα ὡς «λυτρωτὴς τοῦ Ἔθνους»! Ἡ ἀποβίβασις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Σμύρνην τὸν εἶχεν ἤδη θεοποιήσει. Τότε ἐλησμονήσαμεν τὸν Θεόν μας διὰ νὰ λατρεύσωμεν τὸν Βενιζέλον, τότε παρημελήσαμεν τὸν Χριστόν μας διὰ νὰ προσκυνήσωμεν αὐτόν, τότε κατηργήσαμεν τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου καὶ ἐκάμαμεν Ἅγιον καὶ ἑωρτάζομεν αὐτόν. Καὶ ἐνῷ ὁ Βενιζέλος ἐν τῇ σμικρότητί του αὐτὰ ἐξεζήτει καὶ περὶ αὐτὰ ἠσχολεῖτο «τὸ πετάλωμα» τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν μετὰ τὴν ἀνακατάληψιν τῆς Περγάμου ὑπὸ τῶν «Τσετῶν» καὶ αἱ σφαγαὶ χιλιάδων Χριστιανῶν τοῦ Αϊδινίου ἐμεγάλυναν τὸ νέον αὐτοῦ ἔγκλημα, τ ὸ ὁ π ο ῖ ο ν ἐ ν ἐ π ι γ ν ώ σ ε ι τ ο υ διέπραττεν ὁ Βενιζέλος διὰ τῆς ἀποβιβάσεως Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Μικρὰν Ἀσίαν ὅ π ω ς σ υ γ κ α λ ύ ψ η τ ὸ ἄ λ λ ο ἔ γ κ λ η μ α τ ῆ ς Ο ὐ κ ρ α ν ί α ς, τ ὸ ὁ π ο ῖ ο ν α ὐ τ ὸ κ α ὶ μ ό ν ο ν ἤ ρ κ ε ι ν ὰ σ τ α λ ῶ σ ι ὄ χ ι ἕ ν α ς ἀ λ λ ὰ ἑ κ α τ ὸ ν Β ε ν ι ζ έ λ ο ι ε ἰ ς τ ὴ ν «κ ρ ε μ ά λ α ν»!!!

Καὶ ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι ὁσημέραι ὠργανοῦντο καὶ ἐνισχύοντο ὑπὸ τῶν Συμμάχων μας δι' ἀντίδρασιν καὶ διέπραττον ὄργια ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, τοὐναντίον ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἦτο καταδικασμένος νὰ κάμῃ «β ῆ μ α σ η μ ε ι ω τ ὸ ν» ἐντὸς ἀκτῖνος τριῶν χιλιομέτρων πρὸς μέγα αἶσχος καὶ τοῦ Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος τὸ ἠνείχετο καὶ τῶν Συμμάχων μας, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐπέβαλλον. Καὶ μόνον, ὅταν ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἠσθάνθη πίεσιν ἐν Νικομηδείᾳ, τότε διετάχθη ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς νὰ προελάσῃ μέχρι Προύσης, ὅπως ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἄγγλους ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς πιέσεως.

Εἰς τοιοῦτον σημεῖον εὑρίσκοντο τὰ Ἑλληνικὰ πράγ-
» ματα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ «καὶ ὅταν μετὰ παρέλευσιν 15
» ὅλων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως εἰς Σμύρνην τοῦ
» Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἶδαν οἱ Σύμμαχοι τὴν Ἑλλάδα
» τελείως ἐξηντλημένην κατόπιν δεκαετοῦς ἐπιστρατεύ-
» σεως, ὅταν οἱ Σύμμαχοι ἀντελήφθησαν, ὅτι ἀρκετὰ
» καθ' ὅλον αὐτὸ τῶν 15 μηνῶν διάστημα ἰσχυροποιήθη
» ὁ Κεμάλ, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ
» ἐπιβάλῃ τὴν Συνθήκην, τότε ὕστερα δηλαδὴ ἀπὸ 21
» μῆνας ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς ηὐδόκησαν οἱ Σύμμαχοί μας
» νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Βενιζέλον καὶ τοῦτο διὰ κομ-
» ματικὴν ἐπικράτησιν αὐτοῦ, ὡς δῶρον τὴν περι-
» ώνυμον Συνθήκην τῶν Σεβρῶν
» διὰ νὰ μετανοήσωσιν ἀμέσως τὴν ἐπιοῦσαν καὶ νὰ δη-
» λώσωσι πρὸς τὸν Βενιζέλον, ὅτι οὐδὲ ἕνα στρατιώτην
» θὰ ἔδιδον πρὸς βοήθειαν, οὐδὲ ὀβολὸν πρὸς χρηματι-
» κὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἀνέστειλαν καὶ αὐτὸ τὸ ὑπόλοιπον
» τῶν πιστώσεων τὰς ὁποίας ὤφειλον οἱ Σύμμαχοι νὰ
» πληρώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν πόλεμον καὶ
» ὅτι «ὁ Βενιζέλος ὑπεχρεοῦτο μόνος του νὰ τὰ «ξεμπερδεύσῃ» καὶ μόνος του νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐπάρατον αὐτὴν Συνθήκην καὶ ταύτην ἐκτελέσιμον μόνον μετὰ παρέλευσιν 6 ὁλοκλήρων μηνῶν!!!

Ἐγκαταλειφθεὶς οὕτω ὑπὸ τῶν Συμμάχων ὁ Βενιζέλος ἠναγκάσθη νὰ συνάψῃ τὸ ἐσωτερικὸν δάνειον τῶν 300,000,000 δραχμῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ταχέως ἐξηντλήθη.

Βλέπων ὁ Βενιζέλος ἑαυτὸν ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ εὑρισκόμενος πρὸ ἀδιεξόδου, αἰσθανόμενος δέ, ὅτι θᾶττον ἢ βραδύτερον ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ ἀπεχώρει τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ὅτι ἡ καταστροφὴ αὐτῆς ἦτο ἄφευκτος εὗρεν ὡς ἀνακουφιστικὴν δικλεῖδα τὰς Ἐκλογὰς ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ ἀκο-
» λούθου σατανικοῦ διλήμματος: «ἢ θὰ ἐκέρδιζεν ὁ Βε-

» νιζέλος κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ τότε ὡς Πρόεδρος Δη-
» μοκρατίας ὡς τῷ εἶχον ὑποσχεθῇ οἱ Γάλλοι καὶ ὡς ἀ-
» πόλυτος Δικτάτωρ τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶχεν ὑπὸ τοὺς πό-
» δας του ἀσπαῖρον τὸ Ἔθνος καὶ ἀδυνατοῦν νὰ ζητή-
» σῃ λόγον παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς Μικρᾶς Ἀ-
» σίας ὅπως δὲν ἐζητήθη λόγος καὶ διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς
» Οὐκρανίας· ἢ θὰ ἔχανε κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ τότε ἡ
» καταστροφὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας θὰ ἐπέφερε καὶ τὴν
» καταστροφὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν Πολιτικῶν του
» ἀντιπάλων!

Τοιαῦτα μηχανώμενος καὶ τοιαῦτα «μ ε ρ μ η ρ ί ζ ω ν κ α τ ὰ φ ρ έ ν α κ α ὶ θ υ μ ὸ ν» ὁ Βενιζέλος ἀνέμενεν ἐναγωνίως τὴν κρίσιμον ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν, τὴν πρώτην Νοεμβρίου.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Β΄.

«Ὅταν νοὸς δύναμις συνοδεύεται ὑπὸ κακοβουλίας καὶ ἰσχύος, πᾶσα ἀνθρωπίνη ἄμυνα ἀποβαίνει ἀδύνατος».
—Δάντου «Θεία Κωμῳδία.»

Η ΠΡΩΤΗ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑΙ Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.—Ο ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ.—Ὁ ΜΑΞ ΝΟΡΔΑΟΥ ΚΑΙ Ο ΑΓΥΡΤΗΣ ΨΑΦΩΝ.—ΟΙ ΠΑΠΑΓΑΛΛΟΙ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.—Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.—ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.—ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.—ΜΕΤΑΞΑΚΗΔΕΣ ΚΑΙ ΚΟΝΔΥΛΗΔΕΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.—ΠΛΑΣΤΗΡΗΔΕΣ ΚΑΙ ΓΟΝΑΤΑΔΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΑΜΟΥΖΗΔΕΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.—

Ἦλθεν ἡ πρώτη Νοεμβρίου, αἱ ἐκλογαὶ ἐγένοντο καὶ ὁ Βενιζέλος ἔχανε τὰς ἐκλογάς, τὴν δὲ Πρωθυπουργίαν ἀνελάμβανεν ὁ σοβαρώτερος τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων ὁ Δημήτριος Γούναρης.

Κατὰ πόσον ὁ νέος Πρωθυπουργὸς ὑπῆρξεν ἔνοχος καὶ ὑπεύθυνος ἢ ὄχι, διότι ἀπεφάσισεν, ἂν καὶ κατῆλθε μὲ εἰρηνικὸν πρόγραμμα κατὰ τὰς ἐκλογάς, νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ μάλιστα ὑπερθεματίζων τὴν ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΠΡΑΞΗ ΑΛΛΩΣ καὶ κατὰ πόσον ἔσφαλεν ἀφίνων εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ ἐν Σμύρνῃ τὸν Στεργιάδην, τὸν ἄλλον αὐτὸν τύραννον, τὸ

δεξὶ αὐτὸ χέρι τοῦ Βενιζέλου, περί τούτων, καθὼς καὶ περὶ τῆς ὅλης πολιτικῆς τοῦ Στεργιάδου θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς ἰδιαίτερον ἡμῶν τεῦχος. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἐνδιατρίψωμεν μόνον ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝΟΧΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ!

Πρὶν ἢ προχωρήσω ἄς μοὶ ἐπιτραπῆ νὰ προβῶ ἐνταῦθα εἰς μίαν παρέκβασιν καὶ νὰ ἐρωτήσω πῶς κατώρθωσεν ὁ Βενιζέλος ὁ μοιραῖος αὐτὸς ἄνθρωπος τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐμπνεύσῃ τόσην πίστιν εἰς τοὺς Μικρασιάτας καὶ Νεοελλαδίτας, ὥστε νὰ λησμονήσωσι τὸν Χριστόν μας καὶ νὰ λατρεύσωσιν αὐτόν, νὰ παραγνωρίσωσι τοὺς Ἁγίους μας καὶ νὰ προσκυνήσωσιν αὐτόν; Περὶ τοῦ Παλαιοελλαδικοῦ κόσμου δὲν ὁμιλῶ. Τὸ ἀνάθεμα καὶ ἡ ψῆφος τῆς πρώτης Νοεμβρίου ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ Παλαιοελλαδικὸς κόσμος ἐγνώριζε τίς ἦτο ὁ Βενιζέλος καὶ εἰς ποῖον βάραθρον τὸν ὡδήγει, διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ τὸν ἀνεθεμάτισε καὶ τὸν ἀπεκήρυξε.

Οἱ Νεοελλαδίται ἕνεκα τῆς Γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως εὑρισκόμενοι ὑπὸ τὸ Κράτος τῶν Συμμάχων καταδιωκόντων πάντα ἀντιβενιζελικὸν ἦσαν προσδεδεμένοι » πρὸς τὸ ἅρμα τοῦ Βενιζέλου «διότι αὐτὸ ἀπήτουν τὰ » εὐτελῆ συμφέροντα τῶν Ἀλεπουδέληδων, Ροδοκανάκη- » δων καὶ ἄλλων παρομοίων μεγαλουσιάνων, τὰ ὁποῖα » τόσον καλῶς ἐγνώριζε νὰ ἐξυπηρετῇ ὁ Βενιζέλος εἰς » βάρος τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ πρὸς ζημίαν τοῦ πτω- » χοῦ λαοῦ, τῶν Προσφύγων καὶ τῆς στοιχειώδους ἠθι- » κῆς». Διὰ τοὺς Μικρασιάτας, ἐνόσῳ ἐπρόκειτο περὶ τῶν 140,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὴν ὁποίαν τόσον ἀπατηλῶς ὑπέσχετο οὗτος, ΜΙΑ ΛΑΤΡΕΙΑ, ΟΧΙ ΠΑΛΙΝ ΜΕΧΡΙΣ ΑΠΟΚΤΗΝΩΣΕΩΣ καὶ μία ἐκδήλωσις εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους αὐτῶν πρὸς τὸν Βενιζέλον ἦτο, μοὶ φαίνεται, κάπως δικαιολογημένη. Ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ ὅταν τὰ πράγματα ἐπὶ Βενιζέλου παρετείνοντο ἐπικινδύνως διὰ

» τὴν ὅλην 'Ελλάδα «καὶ ὅταν «ἐπεταλώνοντο» οἱ στρατιῶται μας εἰς τὴν Πέργαμον ὑπὸ τῶν Τσετῶν καὶ ὅταν » ἐσφάζοντο κατὰ χιλιάδας οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὸ 'Αϊδί- » νιον, καὶ ὅταν ἐπροδιδόμεθα τόσον ἀσυστόλως ὑπὸ τῶν » Συμμάχων τοῦ Βενιζέλου» καὶ ἐφθάναμεν εἰς τὸ ἀδιέξοδον καὶ πάλιν «ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ». Καὶ ὅταν ὁ Γούναρης βαδίζων πρὸς τὸ μαρτύριον τοῦ Γολγοθᾶ ἀπεφάσιζε νὰ συνεχίση τὴν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου καὶ νὰ σώση τὴν Μικρὰν 'Ασίαν καὶ πάλιν «ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ» καὶ «Ο ΓΟΥ- » ΝΑΡΗΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ». Καὶ ὅταν ὁ Βασιλεὺς Κων- » σταντῖνος τῇ ὑποδείξει τῆς 'Αγγλίας ἀπεβιβάζετο εἰς » Μικρὰν 'Ασίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ 'Ελλη- » νικοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος ἐμάχετο διὰ τὴν σωτηρίαν μας » καὶ ὅταν ὁ Πρωτοπαπαδάκης ἔκοπτε τὰς δραχμὰς καὶ » ἀφήρει ἀπὸ τὸν 'Ελληνικὸν λαὸν τὸ ἥμισυ τῆς περιου- » σίας του ΔΙΑ ΝΑ ΔΥΝΗΘΗ ΝΑ ΣΩΣΗ ΗΜΑΣ » καὶ ὅταν ὁ'Ελληνικὸς στρατός, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 10 ὁλό- » κληρα συνεχῆ ἔτη ἐμάχετο καὶ ἐξηκολούθει καὶ τώρα » νὰ μάχεται εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μικρᾶς 'Ασίας καὶ νὰ » φρουρῇ ἄγρυπνος «μέσα στὰ χιόνια» ἡμέρας καὶ νύκτας » μακρὰν τῶν ἑστιῶν του ΔΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΗ καὶ » πάλιν «ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ».

Πῶς λοιπὸν κατώρθωσεν ὁ Βενιζέλος νὰ μᾶς ὑπνωτίση εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἡμεῖς τὰ θύματά του νὰ λατρεύωμεν τὸν ὀλετῆρά μας ὡς «Σωτῆρα τῆς Πατρίδος» καὶ «Πατέρα τῆς Φυλῆς»; Κάμνω τὴν ἐρώτησιν ταύτην, διότι ἐκ τῆς ἀπαντήσεως θὰ ἐννοήσωμεν πῶς κατώρθωσεν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μεταχειριζόμενος ἡμᾶς ὄργανα νὰ ἐπιτύχῃ τὴν καταστροφὴν τῆς Πατρίδος μας καὶ δι' αὐτῆς τὴν καταστροφὴν τοῦ Βασιλέως τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων καὶ τοῦ ἀναθεματίσαντος αὐτὸν 'Ελληνικοῦ λαοῦ!!!

Καὶ τὴν ἀπάντησιν μᾶς τὴν δίδει ὁ Μὰξ Νορδάου εἰς τὰ «Κ ο ι ν ω ν ι κ ά τ ο υ ἀ ν ά λ ε κ τ α». Ὁ Μὰξ Νορδάου, λοιπόν, διηγεῖται, ὅτι «κάποιος ἀγύρτης ἐν Λιβύῃ τῆς Ἀφρικῆς Ψάφων καλούμενος παίζων μὲ τὴν ἀνθρωπίνην διανοητικότητα (καλὴ ὥρα σὰν τὸν δικό μας ἀγύρτη) ἐστοιχημάτισεν, ὅτι ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ νὰ λατρεύηται ὡς θεός. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνέλαβε περὶ τοὺς 20 παπαγάλλους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐδίδασκε νὰ προφέρωσι τὴν φράσιν «Ψάφων εἶναι θεός». Ἀφοῦ ἐξέμαθον οἱ παπαγάλλοι καλῶς νὰ ψιττακίζωσι τὴν φράσιν ταύτην τοὺς ἐξαπέλυσεν ἀφίνων αὐτοὺς ἐλευθέρους. Οἱ παπαγάλλοι διασκορπισθέντες εἰς διάφορα μέρη δὲν εἶχαν «ἄ λ λ η δ ο υ λ ε ι ὰ» παρὰ νὰ προφέρωσι τὴν φράσιν «Ψάφων εἶναι θεός» «Ψάφων εἶνε θεός», οἱ ἄνθρωποι ἀκούοντες τοὺς παπαγάλλους ψιττακίζοντας τὸ «Ψάφων εἶνε θεός», ἐνόμισαν ὅτε θεόθεν ἐπεβάλλετο τοῦτο εἰς τοὺς παπαγάλλους καὶ ἤρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ λατρεύωσι τὸν Ψάφωνα ὡς Θεόν!»

Ὁ Ψάφων ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχον τότε ἐφημερίδες νὰ τὸν διαφημίσωσιν ὡς θεὸν μετεχειρίσθη πρὸς τοῦτο τοὺς παπαγάλλους

Ὁ ἰδικός μας ὁ Ἀγύρτης ὁ νεώτερος Ψάφων δὲν εἶχεν ἀνάγκην παπαγάλλων πρὸς διαφήμισιν. Εἶχεν ὁ Βενιζέλος τοὺς Ξένους οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλευόμενοι ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΝΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΓΩΠΑΘΕΙΑΝ ΤΟΥ ἡμιλλῶντο, ποῖος νὰ τῷ δώσῃ τὸν μεγαλύτερον τίτλον, ΟΠΩΣ ΔΥΝΗΘΩΣΙ ΝΑ ΑΠΟΣΠΑΣΩΣΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΤΕΜΑΧΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ. Εἶχεν ὁ Βενιζέλος τὰς ἐφημερίδας του, αἱ ὁποῖαι πληρωνόμεναι ἀδρότατα τὸν ὠνόμαζον ἄλλαι «Καβούρ» καὶ «Βίσμαρκ» ἄλλαι «θεόπνευστον» καὶ «προφήτην» ἄλλαι «Χριστὸν» καὶ «Μεσσίαν» ἄλλαι ὅτι βλέπει καὶ μὲ «τεθλασμένην ἀκόμη γραμμὴν» ἐπαναλαμβάνουσαι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ μεγαλαυχίαν, ἄλλαι ὅτι «βλέπει καὶ ἐκ τῶν ὄπισθεν», ἄλλαι διετείνοντο ὅτι ἦτο «ὁ μεγαλύτερος πολιτικὸς τοῦ κόσμου» καὶ ἡ «μεγαλυτέρα διάνοια».

Εἶχεν ὁ Βενιζέλος εἰς τοὺς δρόμους «τροβαδόρους»

χωλοὺς καὶ τυφλούς, εἶχε τὰ «ὀργανάκια» καὶ τὰς «λαντέρνας», εἶχεν ἐπὶ πλέον καὶ τοὺς ἐγκαθέτους του, οἱ ὁποῖοι ἐπανελάμβανον παντοῦ καὶ πάντοτε ὡς ἄλλοι παπαγάλλοι τοὺς ὑπὸ τῶν Ξένων καὶ τῶν ἐφημερίδων ἀποδιδομένους εἰς αὐτὸν τίτλους καὶ ἰδιότητας.

Μήπως μέσα εἰς τὴν Βουλὴν ἕνας ἔκφυλος Βουλευτὴς δὲν ὑπεστήριξεν «ὅ τ ι ὁ Β ε ν ι ζ έ λ ο ς ἦ τ ο ἀ ν ώ τ ε ρ ο ς ἀ κ ό μ η κ α ὶ ἀ π ὸ τ ὸ ν Χ ρ ι σ τ ό ν; Ἢ μήπως, ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν ἤκουσα ἐδῶ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ κάποιον Ἕλληνα Ἱερέα νὰ ὑποστηρίζῃ, ὅτι «ὁ Βενιζέλος θὰ ἔκαμνεν ἔργα ἀνώτερα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν Χριστὸν ἂν δὲν παρεκωλύετο ἀπὸ τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἀντιπάλων του!» Ἔτυχε μίαν Μεγάλην Παρασκευὴν νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Θεράποντος ἐν Μυτιλήνῃ. Κάποιος γνωστός μου πρώην Ἐπίσκοπος μιᾶς Μικρασιατικῆς Ἐπαρχίας σγουρὸς τὰς τρίχας καὶ μαῦρος τὴν ὄψιν «σὰν τὸν χάρο» ἀνῆλθε τὸν ἄμβωνα καὶ ἐκήρυσσεν ὁ ἀνόσιος πρὸς τὸ Ὀρθόδοξον πλήρωμα «ὅτι » ὅπως ὁ Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐμαρτύρησεν ἐπὶ τοῦ » σταυροῦ ὅπως σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τὰς » ἁμαρτίας, οὕτω ἐμαρτύρησε καὶ ὁ Πατέρας τῆς Φυ- » λῆς ὁ Βενιζέλος διὰ νὰ σώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος » ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς λοιποὺς τῆς Ἑλλάδος προ- » δότας». Ἀπηύθυνα πρὸς αὐτὸν μίαν χειρονομίαν μὲ τοὺς δέκα μου δακτύλους καὶ ἀπῆλθον. Ὁ Κύριος αὐτὸς Ἐπίσκοπος ἐπληρώνετο ἓν παχυλότατον ἐπίδομα ἀπὸ τὸ Δημόσιον ταμεῖον διὰ νὰ ἐξυμνῇ τὴν θεότητα τοῦ Βενιζέλου, ἐπὶ πλέον δὲ εἶχε καὶ τὰ μέσα νὰ φυγαδεύῃ στρατιώτας εἰς Ἀθήνας ἀντὶ χιλίων χρυσῶν δραχμῶν. Οἱ οὕτω φυγοστρατοῦντες μετέβαινον εἰς Ἀθήνας, ἐπρομηθεύοντο παρὰ τοῦ Ὀλλανδικοῦ ἢ Ἱσπανικοῦ Προξενείου πιστοποιητικά, ὅτι ἦσαν Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι καὶ οὕτω ἀπηλλάσσοντο τῆς στρατολογίας. ΕΙΧΟΝ ΟΜΩΣ ΟΙ ΦΥΓΟΣΤΡΑΤΟΙ ΟΥΤΟΙ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΑΠΕΙΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΩΠΟΝ ΝΕ ΕΞΥΜΝΩ!

ΣΙ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΗΝ ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ! ! !

Τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα μετήρχετο καὶ ἕνας ἄλλος πρώην Ἐπίσκοπος Μικρασιατικῆς Ἐπαρχίας «μαῦρος καὶ αὐτὸς σὰν τὸ χάρο» καὶ σπιθαμιαῖος τὸ ἀνάστημα. Τοὺς δύο αὐτοὺς ἀνταξίους τοῦ Σατανᾶ λειτουργοὺς οἱ ὁποῖοι ἤκουον ὁ μὲν εἰς τὸν τίτλον "Ἅγιος Μοσχονησίων», ὁ δὲ εἰς τὸν τίτλον Ἐπίσκοπος Ἀμησοῦ, τοὺς δύο αὐτοὺς Σατανάδες τοὺς εἶδον κατόπιν ἐν Σμύρνῃ μετὰ τὴν ἄνοδον τοῦ ρασοφόρου Κομματάρχου Μεταξάκη εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον. Εἶχον διορισθῇ ὑπὸ τοῦ Μεταξάκη ὁ μέν, Μητροπολίτης τῆς νεοσυστάτου Ἐπαρχίας Βρυούλλων, ὁ δὲ τῆς χηρευούσης Μητροπόλεως Φιλαδελφείας καὶ ἐστάλησαν ὑπ' αὐτοῦ ὄχι διὰ νὰ ποιμάνωσι τὸ ποίμνιον τῶν Ἐπαρχιῶν των, διότι ἀπηγορεύθη εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἕδρας των, ἀλλὰ ἐστάλησαν ἀκριβῶς καὶ διέμεινον ἐν Σμύρνῃ ὅπως συνεχίσωσι τὸ ἔντιμον αὐτῶν ἐπάγγελμα, ἐξυμνοῦντες τὴν θεότητα τοῦ Βενιζέλου καὶ φυγαδεύοντες στρατιώτας διὰ μέσου τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῖς Βενιζελικῶν ἀξιωματικῶν! Καὶ ἔπειτα περιμένομεν νὰ ἴδωμεν «προκοπὴ» ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ὕστερα ἀπὸ μίαν τοιαύτην πρὸς τὰ θεῖα ἀσέβειαν, ὕστερα ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐξαχρείωσιν καὶ ἠθικὴν κατάπτωσιν καὶ ἐξουθένωσιν ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεχόμεθα καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη ἱερεῖς νὰ μολύνωσι τὴν ἱερὰν τοῦ Χριστοῦ μας Ἐκκλησίαν μὲ τοιαῦτα ἀνόσια καὶ ἀνήθικα αὐτῶν κηρύγματα καὶ διδάγματα ἐπὶ πληρωμῇ !

» Οὕτω ἐξαγοράζων συνειδήσεις ὁ Βενιζέλος, καὶ δι-
» αφθείρων χαρακτῆρας, τοιαῦτα διαθέτων μέσα καὶ
» τοιαύτην γνωρίζων τὴν ἀνθρωπίνην διανοητικότητα
» κατώρθωσεν ὁ μικρὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ δικηγορίσκος
» τῶν Χανίων νὰ λατρεύεται καὶ αὐτός, ὅπως καὶ ὁ ἀγύρ-
» της Ψάφων ὡς Μεσσίας καὶ Θεός ! ! !

Καὶ τώρα μετὰ τὴν παρέκβασιν ταύτην ἡ ὁποία ἦτο ἐπιβεβλημένη ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν

μέσων, τὰ ὁποῖα ΧΡΩΜΕΝΟΣ ΤΗΣ «ΘΕ·Ι·ΚΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ» διέθεσεν ὁ Βενιζέλος ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν μεγάλην καὶ ἀνήκουστον Μικρασιατικὴν καταστροφήν.

Ἀποτυχὼν ὁ Βενιζέλος, ὡς εἴπομεν, εἰς τὰς ἐκλογὰς ἀντὶ νὰ μείνῃ εἰς Ἀθήνας καὶ δώσῃ λόγον τῆς πολιτικῆς του εἰς τὸν λαὸν καὶ συνεργασθῇ ὡς τιμία ἀντιπολίτευ-
» σις διὰ τὸ καλὸν τῆς Κοινῆς Πατρίδος, «τοὐναντίον ὡς
» ἄλλος κοινὸς ἐγκληματίας ἔχων ἀνασηκωμένα τὰ πέτα
» τοῦ ἐπανωφορίου του μέχρι τῶν ὤτων ὡς ἕνας δαρμ-
» μένος σκύλλος» τὴν οὐρὰν ἀναμέσον τῶν σκελῶν καὶ
» λυσσῶν καὶ ὠρυόμενος «ΕΛΛΑΣ ΠΥΡΙ ΜΙΧΘΗΤΩ»
» ἀπέδρα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μένεα πνέων κατὰ τοῦ Βα-
» σιλέως, τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων καὶ κατὰ τοῦ
» ἀναθεματίσαντος καὶ ἀποκηρύξαντος αὐτὸν Ἑλληνι-
» κοῦ Λαοῦ.

Ἐγνώριζεν ὅμως ὁ Βενιζέλος, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦτο πανίσχυρος καὶ δημοφιλέστατος καὶ ὅτι εὐκόλως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν καταβάλῃ, ἀλλ' ἐγνώριζε συγχρόνως, ὅτι καὶ ὁ ἐπίσης πανίσχυρος Μέγας Ναπολέων ἔχασε τὸν θρόνον του ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς Ρωσσικῆς ἐκστρατείας καὶ ἐξόριστος ἐστάλη εἰς Ἔλβαν. Ἐγνώριζε λοιπὸν ὁ Βενιζέλος, ὅτι μόνον μία ἀποτυχία τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας θὰ κατέβαλε τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους καὶ διὰ τὴν ἀποτυχίαν αὐτὴν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας ἐνέτεινεν ὅλας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις. Ἐγνώριζεν ἐπίσης ὁ Βενιζέλος, ὅτι ἄνευ χρημάτων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ τι τῶν δεόντων καὶ προέβη εἰς τὸν γεροντικὸν ἐκεῖνον γάμον μετὰ γηραιᾶς ἐπίσης, ἀλλὰ πολυφέρνου δεσποινίδος Σκυλίτση καὶ μὲ τὰ ἑκατομμύρια αὐτῆς καὶ μὲ ἄλλα χορηγούμενα παρὰ τῶν Ξένων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος του ἤρξατο τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καταχθονίων κατὰ τοῦ ἰδίου Ἔθνους αὐτοῦ σχεδίων:

Ἀφοῦ ἔρριψε Πάρθιον βέλος συκοφαντῶν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι «ἡ α ἰ τ ί α π ο ῦ τ ὸ ν κ α τ ε μ α ύ ρ ι σ ε κ α τ ὰ τ ὰ ς ἐ κ λ ο γ ὰ ς ἦ τ ο,

διότι ὁ λαὸς αὐτὸς ἐκουράσθη καὶ δὲν ἤθελε τὸν πόλεμον» ἐπεχείρησε τὸ εἰς Ἀμερικὴν ταξείδιον, ὅπως ἐμψυχώσῃ διὰ τῆς παρουσίας του τὰ ἐκεῖ ἐγκάθετα ὄργανά του καὶ δι' αὐτῶν σπείρῃ τὸ μῖσος κατὰ τοῦ Νέου Καθεστῶτος καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν παρὰ τῷ λαῷ διὰ τὴν ἔκβασιν τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἀνέγνωσα πολλὰς ἐπιστολὰς συμπολιτῶν μου, οἱ ὁποῖοι πιστεύοντες εἰς τὴν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου προπαγάνδαν ἔγραφον ἐξ Ἀμερικῆς πρὸς τοὺς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ οἰκείους των, «ΟΤΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΣ ΕΠΩΛΗΣΕ ΚΑΙ ΟΤΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΜΕΛΛΕΝ ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΟΥ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ!»

» Καὶ ὑπάρχει Ἕλλην ἐν Ἀμερικῇ, ὅστις νὰ ἀγνοῇ, » ὅτι ὅλοι οἱ Σύλλογοι τῶν Φιλελευθέρων τῇ εἰσηγήσει » τοῦ Βενιζέλου ἀπηύθυνον ἐπανειλημμένα τηλεγραφή» ματα πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν τῶν » Ἡν. Πολιτειῶν κ. Χιοὺζ «ὅπως μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν » Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ μὴ χορηγήσῃ τὸ πρὸς τὴν » Ἑλλάδα ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον τῆς πιστώσεως τῶν » 30.000.000 δολλαρίων διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ δι' αὐτοῦ » καὶ ἐξακολουθήσῃ ὁ «προδότης Βασιλεὺς» τὴν Μικρα» σιατικὴν ἐκστρατείαν;

Εὑρισκόμην περὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου τοῦ 1921 εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπεσκεπτόμην εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν κ. Σχλῆμαν, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζον ἐκ Μυτιλήνης ὅτε ἦτο ἐκεῖ ἐξόριστος. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶχον φέρει καὶ τὸ ταχυδρομεῖόν του καὶ μεταξὺ τῶν ἐπιστολῶν ὑπῆρχε καὶ μία ἐκ Κρήτης παρὰ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γενησεβδᾶ τότε ἀνθυπασπιστοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως ἐν Χανίοις τώρα δὲ δικηγόρου ἐν Λαρίσσῃ καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιστολὴν μοὶ ἔδωσεν ὁ κ. Σχλῆμαν νὰ τὴν ἀναγνώσω. Ὁ κ. Γενησεβδᾶς ἔγραφε πρὸς τὸν φίλον κ. Σχλῆμαν ὅτι

» πράκτορες ἔφθασαν ἐν Κρήτῃ ἐκ μέρους τοῦ Βενιζέ-
» λου μὲ ἄφθονον χρῆμα προπαγανδίζοντες μεταξὺ τῶν
» ἀνυποτάκτων καὶ ἄλλων παρομοίων στοιχείων διὰ κί-
» νημα ἐν Κρήτῃ κατὰ τοῦ καθεστῶτος». Πράγματι δὲν παρῆλθεν ὀλίγον χρονικὸν διάστημα καὶ ἡ ἐπανάστασις ἐξερράγη ἐν Κρήτῃ. Εἶνε γνωστὸν εἰς ὅλους, ὅτι ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἀπησχόλησε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅπως αὕτη διὰ στρατοῦ καταστείλῃ τὴν στάσιν καθὼς ἐπίσης εἶνε γνωστὸν ὁπόσην ζημίαν προξένησεν εἰς τὸ μέτωπον στερηθὲν μιᾶς τόσον πολυτίμου τότε στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Καὶ ποῖος δὲν γνωρίζει τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐκείνους,
» ἐκ τῶν ὁποίων «ἄλλοι μὲν ἀπεπειράθησαν μετὰ τὰς ἐκ-
» λογὰς νὰ στασιάσωσι κατὰ τῆς λαϊκῆς θελήσεως ὅπως
» φέρωσιν ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ Καθεστῶτος, ἄλλοι δὲ
» ὡς ὁ ἐπάρατος Κονδύλης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι Ἀμυνίται
» λησμονήσαντες, ὅτι ἦσαν ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες
» τὴν Πατρίδα καὶ ὄχι τὸ Κόμμα κατέφυγον λιποτακτή-
» σαντες, ἅμα τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ Βενιζέλου, εἰς Κωνσταν-
» τινούπολιν πλεῖστα βυσσοδομοῦντες κατὰ τῆς ἰδίας αὐ-
» τῶν Πατρίδος;»

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναφέρω τὰς περιωνύμους ἐπιστολὰς τοῦ Κονδύλη, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν ἐγχώ-
» ριον Τύπον «καθαπτόμενος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ
» καὶ τὰς ὁποίας ὁ Κεμὰλ ἔρριπτε δι' ἀεροπλάνων εἰς
» τὸ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, ὅπως διὰ τῶν ἐπιστολῶν
» ἐκείνων σπείρῃ τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν
» εἰς τὸ μέτωπον;» Καὶ δὲν ἦσαν αἱ ἐπιστολαὶ ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἔκαμαν τὴν «Ἰκδὰμ» νὰ γράφῃ ὅτι «ὁ καλλίτερος σύμμαχος τοῦ Κεμὰλ ἦτο ὁ Κονδύλης;

» Καὶ ὑπάρχει Ἕλλην νὰ μὴ γνωρίζῃ «ὅτι οἱ λιπο-
» τάκται αὐτοὶ ἀξιωματικοὶ ἐπεβλήθησαν βίᾳ εἰς τὰ Πα-
» τριαρχεῖα, ὥστε τὸν μὲν Βενιζέλον νὰ διορίσωσιν ἀν-
» τιπρόσωπον καὶ πληρεξούσιον τοῦ ὅλου Ἀλυτρώτου

» Ἑλληνισμοῦ νὰ μὴ ἀναγνωρίσωσι δὲ τὸν Βασιλέα καὶ
» νὰ μὴ ἔλθωσι εἰς οὐδεμίαν ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Ἑλλη-
» νικὴν Κυβέρνησιν;» Αὐτοὶ δὲν εἶνε οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦντες διαταγὰς τοῦ Πάτρωνός των ἔθετον οὕτω τὸν ὑπόδουλον Ἑλληνισμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀντιμέτωπον πρὸς τὸν διὰ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ μαχόμενον Ἑλληνικὸν Λαόν;

Καὶ δὲν εἶνε αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τοποτηρητοῦ τῶν Πατριαρχείων
» Δωροθέου «ἐπέβαλον καὶ διώρισαν εἰς τὰ Πατριαρ-
» χεῖα τὸν ρασοφόρον κομματάρχην τοῦ Βενιζέλου τὸν
» Μελέτιον Μεταξάκην αὐτὸν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐδηλη-
» τηρίασε τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοῦ
» Κομματισμοῦ καὶ ὁ ὁποῖος ἤρχετο τώρα εἰς Κωνσταν-
» τινούπολιν διὰ νὰ μολύνῃ τὸν περίλαμπρον θρόνον τῶν
» Φωτίων καὶ Χρυσοστόμων σπείρων τὸ μῖσος κατὰ παν-
» τὸς γνησίου Ἑλληνικοῦ;»

Καὶ δὲν εἶνε ὁ Μελέτιος Μεταξάκης ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐρχόμενος, ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τοὺς Φράγγους καὶ τὸν Κομματισμὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὡς ἐφόδια καὶ τὰς πρὸς αὐτὸν δῆθεν δηλώσεις τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ «ΟΤΙ Η ΠΡΩΤΗ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΦΕΡΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ ΠΑΡΑ ΟΣΑΣ ΔΕΝ ΕΦΕΡΕ Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ; Καὶ δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ Μεταξάκης, ὁ ὁποῖος διέδιδε μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ δὴ εἰς τὸν φίλον του καὶ φίλον τοῦ Βενιζέλου ΟΤΙ ΤΑ 70 ΕΚΑΤΟΣΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑ ΝΑ ΒΑΔΙΣΩΣΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ; Καὶ δὲν ἐγνώριζεν ἆρά γε ὁ Μεταξάκης προβαίνων εἰς ἀνακοινώσεις τῶν δῆθεν δηλώσεων ἐκείνων τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ καὶ διαδίδων τὰ ὅσα ψευδῆ καὶ κακόβουλα διέδιδε περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐξυπηρέτει

μὲν τὸν Βενιζέλον κομματικῶς καὶ τὰ συμφέροντα τῶν Συμμάχων συνέτριβεν ὅμως τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ἐνέσπειρε τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς τὸ στράτευμα;

Ἀλλὰ καὶ πλεῖσται ἄλλαι ἐνέργειαι ὑπάρχουν ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν προέβαινον πρὸς πλουτισμὸν καὶ δημιουργίαν «τσετῶν», ὡς ὁ λοχαγὸς Σιάχος ἐν Σόμᾳ καὶ τῇ περιοχῇ Βαλυκεσερίου, ἄλλοι δὲ ἀπήτουν καὶ ἐλάμβανον παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, τοὺς ἐράνους τοὺς ὁποίους συνέλεγον αἱ Κοινότητες ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ μέτωπον ὡς μικρὸ βοήθημα τοῦ μαχομένου στρατοῦ. Συγκεκριμένον γεγονὸς ἀναφέρω τὸν λοχαγὸν κ. Παναγόπουλον Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Ἀξαρίου ὁ ὁποῖος πόθεν μαθὼν ὅτι μετὰ τοῦ κ. Κ. Τσαλικίδου καὶ Κ. Βουδούρη μετεβαίνομεν εἰς Σμύρνην διὰ Κοινοτικὴν ὑπόθεσιν συναποκομίζοντες καὶ τὸν ἔρανον τῆς Κοινότητός μας ἐξ 600 λιρῶν, ὅπως διὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου ἀποσταλῇ εἰς τὸ Μέτωπον, ὁ κ. Παναγόπουλος, καθ' ὃν χρόνον διήρχετο ἡ ἁμαξοστοιχία διὰ τοῦ Ἀξαρίου μᾶς ἀνέμενεν εἰς τὸν σταθμὸν καὶ μᾶς ἐζήτει τὸν ἔρανον ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι θὰ τὸν διένειμεν εἰς τοὺς στρατιώτας του, «διότι καὶ ἡ δικὴ του περιοχὴ ἀπετέλει κατ' αὐτὸν μέτωπον». Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ἡμῶν, ὅτι εἴχομεν ἐντολὴν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐράνων ὅπως τὰ χρήματα δοθῶσιν εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἐφέσου, ὁ κ. Παναγόπουλος ἐπέβη καὶ αὐτὸς τῆς ἁμαξοστοιχίας χωρὶς νὰ μᾶς εἴπῃ τίποτε περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ταξειδίου του καὶ μεταβὰς εἰς Κορδελιὸ τὴν ἕδραν τῆς Μητροπόλεως παρέλαβε τὸ χρῆμα ψευσθεὶς εἰς τὸν Μητροπολίτην ὅτι εἶχεν ἤδη συνεννοηθῇ καθ' ὁδὸν μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐράνων Σόμα. Εὐνόητον ὅτι διπλοῦς ἦτον ὁ σκοπὸς τοῦ σφετερισμοῦ τῶν ἐράνων

καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Π ρ ῶ τ ο ν, ὅ π ω ς δ ι ὰ τ ῶ ν ἐ ρ ά ν ω ν α ὐ τ ῶ ν σ υ ν τ η ρ ο ῦ ν τ α ι ο ἱ ἐ κ ε ῖ Ἀ μ υ ν ῖ τ α ι κ α ὶ ἐ ν ι σ χ ύ ω ν τ α ι ο ὗ τ ο ι ε ἰ ς τ ὴ ν ἀ ν τ ί δ ρ α σ ι ν κ α τ ὰ τ ῆ ς ἐ π ι τ υ χ ί α ς τ ῆ ς Μ ι κ ρ α σ ι α τ ι κ ῆ ς Ἐ κ σ τ ρ α τ ε ί α ς καὶ δεύτερον ὅπως ἐμπνεύσωσι δυσαρέσκειαν καὶ ἀπογοήτευσιν εἰς τὸ μέτωπον διὰ τὴν ἀστοργίαν δῆθεν καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κοινωνίας ἐγκατάλειψιν τοῦ μαχομένου στρατοῦ!

Δὲν θὰ ἀναφέρω ἄλλας ἐνεργείας τῶν ἐπιθυμούντων τὴν κατάρρευσιν τοῦ μετώπου Βενιζελικῶν ΩΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΧΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΕΝΗΡΓΕΙ ΠΡΟΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙ' ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ. Αὐτὰ συνέβησαν ἐν στενῷ στρατιωτικῷ κύκλῳ καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι οἱ ἔντιμοι ἀξιωματικοὶ ἂν μὴ προέβησαν, μέχρι τοῦδε θὰ ἔχωσι τὸ θάρρος νὰ προβῶσιν εἰς ἀποκαλύψεις χ ά ρ ι ν τ ῆ ς τ ό σ ο ν ο ἰ κ τ ρ ῶ ς ὑ π ὸ τ ῶ ν δ ο λ ο φ ό ν ω ν σ φ α γ ι α σ θ ε ί σ η ς ἀ λ η θ ε ί α ς. Ἐγὼ γράφω μόνον ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν μου καὶ ὅσα ἔγειναν ἤδη κοινὸν κτῆμα καὶ τὰ ὁποῖα μόνον, ὅταν θελήσῃ κανεὶς νὰ ἐμβαθύνῃ ὀλίγον καὶ προβῇ εἰς λεπτομερῆ ἀνάλυσιν αὐτῶν,, τ ό τ ε θ έ λ ε ι π ε ι σ θ ῇ π ε ρ ὶ τ ῆ ς σ α τ α ν ι κ ό τ η τ ο ς τ ῶ ν μ έ σ ω ν, τ ὰ ὁ π ο ῖ α ὁ μ ο ι ρ α ῖ ο ς ἐ κ ε ῖ ν ο ς π ο λ ι τ ι κ ὸ ς τ ῆ ς Ἑ λ λ ά δ ο ς δ ι ὰ τ ῶ ν ὀ ρ γ ά ν ω ν τ ο υ μ ε τ ε χ ε ι ρ ί σ θ η π ρ ὸ ς κ α τ α σ τ ρ ο φ ὴ ν τ ῆ ς Μ ι κ ρ ᾶ ς Ἀ σ ί α ς ! ! !

Νομίζω, ὅτι δὲν φέρω «γλαῦκα ἐν Ἀθήναις» ἐὰν ἀναφέρω καὶ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν μερικῶν «παληανθρώπων» τοῦ Βενιζέλου, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν εἰς τὸ «Ἐλεύ-

θερον Βῆμα» διαμφισβητοῦντες φαίνεται τὰ πρωτεῖα τοῦ Ἐθνοκτόνου αὐτῶν κακουργήματος. Ἰδοὺ τί γράφει τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1924 «Καὶ ἐξεμπρατσωθήκαμε καὶ ἐξενυχτίσαμε. ΟΛΟΙ ΕΡΡΙΠΤΟΜΕΝ ΑΠΟ ΕΝΑ ΒΛΗΜΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΚΑΙ ΑΠΕΣΥΝΕΘΕΣΑΜΕΝ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟΝ. Ἠπειλήθημεν καὶ δὲν ἐπτοήθημεν. Ἐφυλακίσθημεν καὶ ἐπεμείναμεν εὐτυχῶς δὲν ἐπεινάσαμεν, ἀλλὰ θὰ εἴμεθα διατεθειμένοι ἀπαθῶς νὰ τὸ ἴδωμεν καὶ αὐτό».

«Ὅλοι ἐρρίπτομεν ἀπὸ ἓν βλῆμα καθημερινῶς καὶ ἀπεσυνεθέσαμεν τὸν ἐχθρόν!»

Ποῖος δὲ νομίζετε, ὅτι ἦτο ὁ ἐχθρὸς αὐτὸς τὸν ὁποῖον μὲ καθημερινὰ βλήματα βάλλοντες κατώρθωσαν νὰ ἀποσυνθέσωσι. Μήπως νομίζετε ὅτι ἦτο ὁ Κεμάλ; Κάθε ἄλλο. Ἐχθρὸς ἦτο ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὁ μαχόμενος εἰς τὰ ὄρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· Ἐχθρὸς ἦτο ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ Γούναρης, ὁ Στράτος, ὁ Πρωτοπαπαδάκης, ὁ Θεοτόκης, ὁ Βαλτατζῆς! Κατ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν ἐρρίπτετο μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ἓν βλῆμα καθημερινῶς διὰ νὰ ἐπέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα. Πότε δὲ ἐστήθη τὸ τηλεβόλον αὐτὸ τῶν ἀνταρτῶν τοῦ Βενιζέλου; Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ στρατός μας ἐμάχετο, καθ' ἣν στιγμὴν Βασιλεύς, Γούναρης καὶ οἱ λοιποὶ συνεργάται των κατέβαλλον ὑπερανθρώπους μόχθους καὶ θυσίας διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸν
» μαχόμενον στρατόν. «Ἐκεῖνοι μὲ τὰ βλήματά των τὸν
» ἀπεσυνέθετεν! Ὑπενόμευον ἐν Ἀθήναις τὸ καθεστὼς
» διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὸ μαχόμενον στράτευ-
» μα! Ἰδοὺ συστηματικὴ ἐργασία τοῦ «Σωτῆρος τοῦ Ἔ-
» θνους» καὶ τοῦ «Πατέρα τῆς Φυλῆς» ὑπὲρ τῆς ἀγωνι-
» ζομένης Πατρίδος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐν Ἀμερι-
» κῇ προπαγάνδαν, τὰς ἐπαναστάσεις ἐν Κρήτῃ, τὰς ἀν-
» τεθνικὰς ἐνεργείας τοῦ Μεταξάκη ἐν Κωνσταντινου-
» πόλει καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ Κονδύλη πρὸς διάσπασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ!» Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἄμυναν.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Α΄.

«Ὁ ἀνεχόμενος τὴν ἀδικίαν συναδικεῖ».

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ.—Ο ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΕΤΜΕΖΑΣ.—Η ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ.—Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ —Η ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΤΕΘΝΙΚΑΙ ΑΥΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ.—

Τὴν τραγικὴν στιγμήν, καθ' ἣν οἱ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἔμαθον τὴν προδοσίαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν περὶ ἐκκενώσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ δὲν ἔχασαν τὸ ψυχικὸν αὐτῶν σθένος, ἀλλ' ἐξαρθέντες » ὑπεράνω πάσης ἄλλης βλέψεως «διὰ διαμαρτυριῶν καὶ » δημοψηφισμάτων καὶ δι' αὐθορμήτου προσφορᾶς τῶν » περιουσιῶν αὐτῶν ἐζήτησαν παρὰ τῆς Στρατιωτικῆς » Διοικήσεως τὰ μέσα, ὅπως ἀμυνθῶσιν ὑπὲρ τῶν βωμῶν » καὶ ἑστιῶν ἐν περιπτώσει κινδύνου τῆς τιμῆς καὶ τῆς » ὑπάρξεως αὐτῶν».

Ἡ πατριωτικὴ ψυχὴ τοῦ στρατηγοῦ Κ. Πετμεζᾶ ΑΝΤΑΞΙΟΥ ΓΟΝΟΥ ΤΩΝ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 21 ΠΕΤΜΕΖΑΔΩΝ προθύμως καὶ ὁλοψύχως ἀντεπεκρίνετο πρὸς τὸν δίκαιον αὐτὸν πόθον τῶν Μικρασιατῶν, καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἀμύνης αὐτῶν ἐξετελεῖτο μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. » Οὕτω ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ στρατηγοῦ Πετμεζᾶ καὶ » τὰς πατριωτικὰς αὐτοῦ συμβουλὰς καὶ παροτρύνσεις » ἱδρύοντο εἰς διάφορα κέντρα τῆς Στρατιωτικῆς Διοι- » κήσεως δι' ἐράνων τῶν Μικρασιατῶν ἐργαστήρια, ἐν » τοῖς ὁποίοις ἑκατοντάδες νεανίδων ἐργαζόμεναι ἀπέδι-

» δον καθ' ἑκάστην ἑκατοντάδας στρατιωτικῶν ἐνδυμα-
» σιῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν ἱματισμοῦ. Ἐπρομηθεύοντο ὅ-
» πλα ἐκτὸς ἐκείνων, ἅτινα προσέφερεν ἡ ὑπηρεσία καὶ
» ἄλλα ἐξ ἄλλων ἀγορῶν δι' ἰδίας τῶν Μικρασιατῶν δα-
» πάνης. Συνιστῶντο ταμεῖα, μεταγωγικαὶ ὑπηρεσίαι, σώ-
» ματα ὁδηγῶν ἀποσπασμάτων, σώματα προσκόπων καὶ
» σώματα ἀδελφῶν νοσοκόμων, αἱ ὁποῖαι οὐκ ὀλίγας ὠ-
» φελείας παρέσχον εἰς τὸ μέτωπον. Ὠργανοῦντο Γρα-
» φεῖα πληροφοριῶν, τὰ ὁποῖα προσέφερον μεγάλας ὑπη-
» ρεσίας, πλεῖστα δὲ χωρία συνεδέοντο τηλεφωνικῶς πρὸς
» ἐξασφάλισιν τῆς ἀλληλοβοηθείας ἐν περιπτώσει κινδύ-
» νου. Καὶ τέλος κατηρτίζοντο 45 τάγματα πεζικοῦ πο-
» λιτοφυλάκων καὶ ἰσχυρὰ ἀποσπάσματα ἱππέων, τὰ ὁ-
» ποῖα ἐξησφάλιζον καὶ τὴν ὕπαιθρον χώραν καὶ τὰς
» Κοινότητας ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς «Τσετῶν» ΚΑΙ ΟΥ-
» ΤΩ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ,
» ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΕΞΕΤΕΛΕΙ ΤΗΝ
» ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΣΤΑΛΗ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕ-
» ΤΩΠΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΕΝΙΣΧΥΣΕΝ ΑΥ-
» ΤΟ.

Ἡ δὲ Σμύρνη ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰωνίας, ἡ Ἑλληνικωτάτη Σμύρνη, ἡ Γ κ ι α ο ὺ ρ Ἰζμὶρ ὅπως τὴν ἀπεκάλουν οἱ Τοῦρκοι τί ἔκαμε καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα; Ὦ! Αὕτη κατεγίνετο εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς μεγαλοσχήμου Ἐπιτροπῆς τῆς Μικρασιατικῆς Ἀμύνης πρὸς ἱκανοποίησιν φιλοδοξιῶν καὶ προσωπικῶν μικροσυμφερόν-
» των! Καὶ ἡ ὁποία ἐπιτροπὴ ἀντὶ νὰ μιμηθῇ τὸ πατρι-
» ωτικὸν παράδειγμα τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τοῦ
» ἐσωτερικοῦ, τοὐναντίον ἐμποτισμένη τὸ δηλητήριον τοῦ
» Βενιζελισμοῦ καὶ τῆς προσωπολατρείας ἠσχολεῖτο εἰς
» κινήματα ἀποχωριστικά, εἰς ἀνατροπὰς τοῦ Καθεστῶ-
» τος καὶ εἰς πολιτικὰς διαμάχας! Καὶ εἴχομεν, κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τῶν Σοβιέτ, ἐπιτρόπους τῶν ἐσωτερικῶν, ἐπιτρόπους τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ εἴχομεν ἐπιτρόπους τῶν στρατιωτικῶν καὶ εἴχομεν καὶ «ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΡΗΤΟΡΑΣ» ΓΙΑ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΝ

» ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΝ καὶ ἐστέλνομεν καὶ ἀντιπροσώ-
» πους εἰς τὴν 'Αμερικὴν καὶ τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ φωτί-
» σωμεν δῆθεν τὴν Κοινὴν Γνώμην, ἐνῷ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι
» σκοτισμένοι τὸν νοῦν ἀπὸ τὸν Κομματισμὸν δὲν ἐβλέ-
» πομεν τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐπροκα-
» λοῦμεν εἰς τὰς κεφαλάς μας διὰ τῆς ἄφρονος καὶ ἐγκλη-
» ματικῆς ἡμῶν πολιτικῆς! Καὶ διωρίζομεν 'Επιτρόπους
» ἐν Παρισίοις τὸν Ρωμάνον καὶ Πολίτην ἐχθροὺς τῆς
» 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπεδεικνύομεν 'Επίτρο-
» πον ἐν Λονδίνῳ τὸν Σταυρίδην τὸν ὑβριστὴν τοῦ Βα-
» σιλέως καὶ ἐπεκοινωνοῦμεν μὲ τὸν Μεταξάκην τὸν ρα-
» σοφόρον κομματάρχην τοῦ Βενιζέλου καὶ ἀνταπεκρι-
» νόμεθα μὲ τοὺς Κονδύληδες καὶ λοιποὺς 'Αμυνίτας τῆς
» Κωνσταντινουπόλεως, τοὺς ὑπονομεύοντας τὴν κατάρ-
» ρευσιν τοῦ μετώπου καὶ τὴν κατάλυσιν τοῦ Πολιτεύ-
» ματος! ! !

» Καὶ ἐφιλοτιμούμεθα ὅλοι οἱ Μικρασιᾶται καὶ ἡμιλ-
» λώμεθα μικροὶ καὶ μεγάλοι πῶς νὰ ὑβρίσωμεν τὸν Βα-
» σιλέα, τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν
» ἀγωνιζομένους Παλαιοελλαδίτας διὰ νὰ εὐχαριστήσω-
» μεν τὸν Βενιζέλον.

Μήπως κάποιος «'Εθνικὸς Ρήτωρ» ἐν τῇ Μικρασιατικῇ 'Αμύνῃ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μὲ διαφεύγει τὴν σήμερον καὶ τὸ ὁποῖον εὔκολον εἶνε νὰ μάθῃ τις ἀναγιγνώσκων τὰ Πρακτικὰ τοῦ Παμπροσφυγικοῦ Συνδέσμου 'Αθη-
» νῶν τῆς 1ης Νοεμβρίου 1923 «δὲν ὡμολόγει ἐν αὐτῷ
» ἀφοῦ πρῶτον καθύβριζε τὸν Βασιλέα ὅτι ἐπανειλημ-
» μένως εἶχε προτείνει εἰς τὴν "Αμυναν Σμύρνης, ὅπως
» συγκροτήσωσι συλλαλητήρια καὶ ἀποκηρύξωσι τὴν Κυ-
» βέρνησιν Γούναρη;»

» Καὶ ὑπνωτισμένοι οἱ 'Αμυνῖται τῆς Σμύρνης ὑπὸ τοῦ
» Κομματισμοῦ καὶ τῆς ἐμπαθείας ἀπηξιοῦμεν καὶ μόλις
» μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρόνου κατεδέχθημεν νὰ ἐ-
» πικοινωνήσωμεν μετὰ τῆς Νομίμου Κυβερνήσεως τοῦ
» ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν μαχομένου Κράτους ΚΑΙ

»ΤΟΥΤΟ ΟΠΩΣ ΕΠΙΒΑΛΩΜΕΝ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ! ! !

Καὶ ἐνῷ ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμύνης εἰς ἣν συνέπεσε νὰ παρευρίσκωμαι καὶ ἐγώ, κατ' εὐγενῆ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου κ. Λ. Ψαλτώφ, ἀνεγινώσκετο ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπείας τῶν Ἀλυτρώτων, ἡ ὁποία ἀνέφερεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος τόσας ὑφίστατο θυσίας διὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν,
» «ὁ Ἑλληνικὸς αὐτὸς λαὸς δυσανασχέτει διὰ τὴν φυγο-
» μαχίαν τῶν Σμυρναίων καὶ ὅτι καθ' ἅς εἶχεν ἐπισήμους
» πληροφορίας χιλιάδες λιποτακτῶν ἐκ τῆς περιοχῆς
» Σμύρνης ὑπῆρχον, οἱ ὁποῖοι διενήργουν καὶ προπαγάν-
» δαν ὑπὲρ τοῦ Βενιζέλου καὶ ἐναντίον τοῦ Καθεστῶτος»
ἐνῷ αὐτὰ ἔγραφεν ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Ἀλυτρώτων συμ-
» βουλεύουσα τὴν περιστολὴν τῶν λιποταξιῶν, «τοὐναν-
» τίον ἡ ἐν Σμύρνῃ «Ἄμυνα» διηυκόλυνε τὴν λιποταξί-
» αν δίδουσα αὐτὴ πρώτη πρὸς τοῦτο τὸ παράδειγμα,
» διότι οἱ περισσότεροι μεγαλόσχημοι Ἐπίτροποι τῆς Ἀ-
» μύνης ἐφρόντισαν νὰ ἀπομακρύνωσιν αὐτοὶ πρῶτοι
» τοὺς υἱοὺς καὶ συγγενεῖς των ἄλλοι εἰς Ἀλεξάνδρειαν
» καὶ ἄλλοι εἰς διάφορα μέρη Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς!!!

Ἐὰν ἡ Σμύρνη ἀντὶ νὰ κατατρίβηται ἀσχολουμένη εἰς κινήματα, ἀνατροπὰς καὶ κομματικὰς διαμάχας, προέβαινεν εἰς ΜΙΑΝ ΟΔΓΑΝΩΣΙΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΘΝΙΚΗΝ καὶ ὄχι Βενιζελικὴν ὅπως ἦτο, ἡ ἄμυνα αὐτῆς θὰ ἦτο τοιαύτη, ὥστε μεθ' ὅλην τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ μετώπου ἡ ἐκκένωσις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας θὰ συνετελεῖτο κανονικῶς καὶ κατὰ τρόπον, ὅστις καὶ τὴν τιμήν μας θὰ ἔσωζε καὶ τὴν τρομερὰν αἰχμαλωσίαν θὰ προελάμβανε καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν χιλιάδων ἀνθρώπων θὰ ἐξησφάλιζε ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΘΑ ΕΠΗΡΕΑΖΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΞΕΝΙΚΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ. Διότι εἶνε γνωστὸν εἰς πολλοὺς ὅτι ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς Συμμάχου Ἀγγλίας ἀπετάθη πρὸς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μικρασιατικῆς Ἀμύνης τὸν κ. Σεϊζάνην παρόντος καὶ τοῦ Προξένου τῆς Ἀμερικῆς

κ. Μοντεσάντο καὶ ἠρώτησεν «ἂν ἡ Ἄμυνα διέθετε μέσα καὶ ἂν διὰ τῶν μέσων αὐτῶν ἠδύνατο νὰ ἀποκρούσῃ τὴν εἰς Σμύρνην εἰσβολὴν τῶν «Τσετῶν» ἐπὶ 10 μόνον ἡμέρας ἕως ὅτου φθάσωσι στρατεύματα ἔξωθεν. Καὶ ἐπὶ τῇ ἀρνητικῇ ἀπαντήσει ὁ ξένος ἀξιωματικὸς ἀπῆλθεν ἀφοῦ μᾶς ἐλεεινολόγησεν «ὅτι εἴμεθα ἄξιοι τῆς τύχης μας» ! ! !

Πλείστας ὅσας ἀντεθνικὰς πράξεις ἔχω νὰ ἀναφέρω ὡρισμένων προσώπων ἐν τῇ Ἀμύνῃ καὶ ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ ὁποῖα ἠμείφθησαν κατόπιν πλουσιοπαρόχως ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν διὰ τὴν «παληανθρωπίαν των αὐτήν, διορισθέντες ἄλλοι Ὑπουργοί, ἄλλοι Γενικοὶ Διοικηταὶ καὶ Νομάρχαι καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλας θέσεις, νεμόμενοι μετὰ τῶν φυγάδων καὶ δολοφόνων τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐξουσίας καὶ όργιάζοντες εἰς βάρος τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Προσφυγικοῦ κόσμου. Ἀλλὰ παραλείπω ταῦτα σεβόμενος τὴν εὐθιξίαν τῶν ἀναγνωστῶν μου καὶ ἀναφέρω μόνον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὅτι ἡ Σμύρνη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις, τὰ δύο αὐτὰ μεγάλα Κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων οἱ κύριοι ὑπεύθυνοι, δι' ὅσα κακὰ ἠδυνήθη νὰ ἐπισωρεύσῃ ὁ Βενιζέλος καὶ Μεταξάκης ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Σμύρνη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις «ὄχι μόνον » δὲν ἔστειλαν τὰς χιλιάδας στρατιωτῶν, τὰς ὁποίας ἠ» δύναντο νὰ στείλουν, τοὐναντίον χρησιμεύσασαι ὄργα» να τῆς ἀντεθνικῆς προπαγάνδας τοῦ Βενιζέλου συνε» τέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν Ἐθνικὴν καταστροφὴν καὶ » τὴν προπαρασκευὴν τῆς Μικρασιατικῆς Τραγῳδίας, τῆς » ὁποίας τὰ ἱερὰ θύματα ἐσαεὶ θὰ θρηνῶμεν ! ! !

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Β'.

> «Ἄνθρωποι κακοήθεις οὐδέποτε συγκροτοῦσι πολιτείαν ὀρθήν, πολιτεία δὲ διεστραμμένη φθείρει καὶ τὰ χρηστότερα τῶν ἠθῶν».
>
> —Ἀδ. Κοραῆ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.—ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΩΝ ΒΕΝΖΕΛΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ.—ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ.—ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΕΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΑΚΗ.—Η ΔΡΑΣΙΣ ΔΥΟ ΕΝΤΙΜΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗ.—ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΒΑΛΟΥΚΕΣΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΞΑΡΙΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ.—Ο ΜΠΕΚΡΗΣ ΜΟΥΣΤΑΦΑΣ ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΥΡΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. Ο ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΜΟΥ ΤΑΞΕΩΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.—O TEMPORA, O MORES! —Ω ΧΡΟΝΟΙ Ω ΗΘΗ!

Ἐλησμόνησα προηγουμένως νὰ ἀναφέρω δύο ἀκόμη γεγονότα μαρτυροῦντα, ὅτι ἡ κομματικὴ ἐμπάθεια καὶ τὰ προσωπικὰ συμφέροντα τῶν Βενιζελικῶν παρεσκεύαζον τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας, ὅπως δι' αὐτῆς ἐπιτύχωσι καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀντιπάλων

των καὶ τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν μου κατὰ τὸ τελευταῖον ἀπὸ Σόμα εἰς Σμύρνην ταξείδιόν μου: Εἰς ἡμίσειαν ὥραν ἀπόστασιν ἐντεῦθεν τοῦ Κορδελιοῦ ἐστάθμευον πλεῖσται ὅσαι ἁμαξοστοιχίαι κατάμεστοι στρατιωτῶν καὶ πληθυσμῶν φευγόντων τὴν Κεμαλικὴν μάχαιραν ἀναμένουσαι τὴν ὥραν τῆς διὰ Σμύρνην ἐκκινήσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ στρατιῶται καὶ πολῖται διεσπάρησαν εἰς τοὺς ἀγροὺς καθ' ὁμίλους, ΟΥΔΕ ΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΦΑΙΝΕΤΟ. Καὶ τότε εἴδομεν ἔμπροσθεν τῶν ὁμίλων ἱσταμένους ἀνθρώπους πολιτικὰ ἐνδεδυμένους, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὑπὸ τὸ πολιτικὸν ἔνδυμα διεκρίνοντο ἀξιωματικοὶ μὲ τὴν χαρὰν ἐζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπον, νὰ διηγῶνται ὅτι «ἐ π α ν ά σ τ α σ ι ς ἐ ξ ε ρ ρ ά γ η ἐ ν Ἀ θ ή ν α ι ς, ὅ τ ι ὁ Β α σ ι λ ε ὺ ς ἦ τ ο π ο λ ι ο ρ κ η μ έ ν ο ς ε ἰ ς τ ὰ Ἀ ν ά κ τ ο ρ α, ὅ τ ι ὁ Γ ο ύ ν α ρ η ς κ α ὶ ο ἱ λ ο ι π ο ὶ ὑ π ο υ ρ γ ο ὶ σ υ ν ε λ ή φ θ η σ α ν κ α ὶ ἐ τ ο υ φ ε κ ί σ θ η σ α ν κ α ὶ ὅ τ ι ἡ ἰ δ ί α τ ύ χ η ἀ ν α μ έ ν ε ι ἐ ν τ ὸ ς ὀ λ ί γ ο υ κ α ὶ τ ὸ ν Β α σ ι λ έ α».

Αὐτὰ ἐγένοντο τὴν 23 Αὐγούστου. Τὴν ἐπιοῦσαν μετέβην εἰς τὴν Μητρόπολιν Σμύρνης καὶ εἶδον νὰ παρελαύνωσιν ἀλληλοδιαδόχως ὡς ἐπὶ θεατρικῆς σκηνῆς πρὸ τοῦ Μητροπολίτου στρατιῶται, δεκανεῖς, λοχίαι καὶ ἄλλοι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ὅλοι φυγάδες τοῦ Μετώπου καὶ νὰ διηγῶνται, ὅτι «μ ό ν ο ς ὁ Π λ α σ τ ή ρ α ς ἔ σ ω σ ε τ ὴ ν τ ι μ ὴ ν τ ο ῦ σ τ ρ α τ ο ῦ, ὅ τ ι μ ό ν ο ς α ὐ τ ὸ ς ἐ π ο λ έ μ η σ ε «π α λ λ η κ α ρ ί σ ι α» καὶ ὅτι μόνος αὐτὸς «ΕΚΑΜΕ ΚΑΙ ΕΔΕΙΞΕ». Τί ἐζήτουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν Σμύρνην ἐὰν πράγματι ἀνῆκον εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ Πλαστήρα των, ἐνῷ ὁ στρατός μας ἐμάχετο ἀκόμη εἰς τὸ μέτωπον; καὶ ἐὰν πάλιν δὲν ἦσαν ἄνθρωποι τοῦ Πλαστήρα καὶ δὲν ἀνῆκον εἰς τὸ Σύνταγμά του, πῶς ἐγνώριζον τὰ θρυλικὰ κατορθώματα τοῦ Μαύρου φυγάδος; Εὐνόητος ἦτον ὁ σκοπὸς τῶν ἐγκαθέτων τούτων ὀργάνων τοῦ Βενιζελισμοῦ μὲ τὰς ἀ-

νοσίους αὐτῶν ταύτας διαδόσεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅπως ἐνσπείρωσι τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν σύγχυσιν μεταξὺ τῶν φίλα προσκειμένων εἰς τὸ Καθεστὼς καὶ ἐνθαρρύνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τοὺς ἀντιθέτους καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως περιβάλωσι δι' αἴγλης τὸν Μαῦρον κληθέντα «Καβαλλάρην»! καὶ καταστήσωσι δημοφιλῆ καὶ «θρυλικὸν» τὸν μέλλοντα ἀρχηγὸν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἀντάξιον μαθητὴν τοῦ ἐν Παρισίοις τὰς διατριβὰς ποιουμένου Μεγάλου κακούργου. Πῶς τώρα εὑρίσκοντο εἰς τὴν Σμύρνην οἱ διαφημίζοντες ἐν τῇ Μητροπόλει τὸν Πλαστήραν στρατιῶται, δεκανεῖς, λοχίαι καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ πῶς ἐγνώριζον καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω τὰ κατορθώματα τοῦ «θρυλικοῦ Καβαλλάρη» ἐνῷ ὁ Πλαστήρας μεταξὺ τῶν πρώτων εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ Μέτωπον καὶ εὑρίσκετο εἰς Σαλιχλῆ καὶ 5 ἡμέρας ὕστερα ἀπὸ «τὴ ρεκλάμα» αὐτὴν διήρχετο ἔξωθεν τῆς Σμύρνης ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΜΗ ΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΑΧΙΣΤΗΝ ΔΟΣΙΝ ΝΟΥ ΔΕΝ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΕΝΝΟΗΣΩΣΙ.

Τελειώνων τὰ τῆς καταστροφῆς τῆς Μικρᾶς 'Ασίας δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἐπανορθώσω ἓν ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον γίνεται πρὸς ὄφελος τοῦ Κομματισμοῦ καὶ εἰς βάρος τῆς τόσον οἰκτρῶς διαστρεβλουμένης ἀληθείας. Πρόκειται περὶ τῆς κακοβούλου καὶ κακούργου διαδόσεως τοῦ Βενιζελισμοῦ ὅτι «ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΑΝ ΤΟΥΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΟΠΩΣ ΜΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΩΣΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ».

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ ἀπόλυτος ἄρχων τῆς Μικρᾶς 'Ασίας κ. Στεργιάδης εἶχε στείλει αὐστηροτάτας διαταγὰς εἰς ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους, «ΟΠΩΣ Η ΕΚΚΕΝΩΣΙΣ ΓΙΝΗ ΕΝ ΑΓΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΔΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΣΤΙΑΣ ΤΟΥ».

'Αλλὰ εἶνε ἐπίσης καὶ ἀληθές, ὅτι ὁ Στεργιάδης ἦτο Βενιζελικός, ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ Βενιζέλος, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποί του ἦσαν πάντες ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν Βενιζελι-

κοὶ καὶ ὅτι ὁ Στεργιάδης οὐδέποτε ἐδέχετο διαταγὰς καὶ συμβουλὰς ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐνήργει αὐταρχικῶς, αὐθαιρέτως καὶ κακοβούλως. Εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ἐκ τῆς ἀμερολήπτου παρακολουθήσεως τῶν πραγμάτων, ὅτι ἐν τῇ γενικῇ ἐκείνῃ παραζάλῃ στρατιωτικοί, πολιτικοί καὶ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ἀντιπρόσωποι ἐνήργουν ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν καὶ συνείδησίν των:

Οὕτω ἡμεῖς ἐν Σόμᾳ τὴν 22 Αὐγούστου ἐλάβομεν ἐκ Σμύρνης τηλεγράφημα παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου, Χρυσοστόμου, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπέκρυψαν αἱ Ἀρχαὶ καὶ μόνον, ὅταν ἠπειλήσαμεν ὅτι θὰ τοὺς κτυπήσωμεν διὰ τῶν πολιτοφυλάκων ἐὰν ἐτόλμων αἱ ἀρχαὶ νὰ φύγωσι πρὶν ἢ ἀπομακρυνθῶσι τὰ γυναικόπαιδα, μόνον τότε μᾶς τὸ ἀνεκοίνωσαν καὶ συνεμορφώθησαν μὲ τὴν δικαίαν ἡμῶν ἀπαίτησιν. Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ τοῦ Μητροπολίτου πρὸς τὴν ἐφοροδημογεροντίαν Σόμα ἔλεγε: «ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΧΑΤΖΗ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΣΟΜΑ ΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΘΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΟΡΜΟΝ».

Ὅταν μετέβην τὴν 23ην Αὐγούστου εἰς Σμύρνην καὶ ἐνήργουν μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν Σμύρνης καὶ Σωκίων, Χρυσοστόμου καὶ Δηλανᾶ παρὰ ταῖς ἀρχαῖς, ὅπως σταλῶσι πλοῖα πρὸς παραλαβὴν τῶν πληθυσμῶν Σόμα, Κινικίου καὶ λοιπῶν οἱ ὁποῖοι εἶχον ἤδη φθάσει εἰς Δικελῆ οὐδεμίαν εὕρομεν ἀντίδρασιν, τοὐναντίον μοὶ ἐδόθη ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Λήμνου κ. Καλαμίδαν, ὁ ὁποῖος ἐφάνη πρὸς τοῦτο προθυμότατος. Ἐνήργει ὅμως ἐκ παραλλήλου καὶ ὁ Μητροπολίτης Ἐφέσου διὰ τηλεγραφημάτων πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Βενιζελικοῦ Μεταξάκη εἰς τὰ τηλεγραφήματα τοῦ Μητροπολίτου, ἡ ὁποία δὲν διεβιβάσθη μὲν ὡς διακοπείσης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς μετὰ τῆς Σμύρνης συγκοινωνίας ἀνεκοινώθη δὲ κατόπιν πρὸς τὸν Μητροπολίτην προφορικῶς παρὰ τοῦ Ἁγίου Μηθύμνης Γραμματέως τότε τῶν Πατριαρχείων, ἡ ἀπάντησις τοῦ

Μεταξάκη ἦτο «ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΩΣΙΝ ΟΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΣΤΙΑΣ ΤΩΝ» Βεβαίως ὁ Βενιζελικώτατος Πατριάρχης δὲν ἐξετέλει διαταγὰς τῆς Γουναρικῆς Κυβερνήσεως ἐγκαταλείψεως τῶν πληθυσμῶν εἰς τὰς ἑστίας των «ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ».

Ὁ Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Γρηγόριος εἶχε μεταβῆ μετὰ τοῦ Μουφτῆ τῆς πόλεως ταύτης εἰς Δικελῆ ἐπίνειον τῆς Περγάμου, ὅπως συμβουλεύσῃ τοὺς πληθυσμούς μας Σόμα, Κινικίου καὶ ἄλλους «νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὰς ἑστίας των» ὁ δὲ Βασιλικὸς ἀξιωματικὸς Ἐπιτροπάκης, ὁ δείξας τὴν ἀρίστην διαγωγὴν καθ' ὅλον αὐτὸ τῆς ἐκκενώσεως τὸ διάστημα προτρέπων καὶ παρακινῶν τοὺς χριστιανοὺς Περγάμου νὰ φύγωσι, διέταξε τὸν Μητροπολίτην Κυδωνιῶν «νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὰ ἴδια, ἄλλως θὰ τὸν ἔστελλε δεμένον εἰς τὴν Μυτιλήνην». Ο Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀξαρίου κ. Παναγόπουλος Βενιζελικὸς καὶ Ἀμυνίτης μόνος του παρέδοσε τοὺς χριστιανοὺς τῆς πόλεως ταύτης εἰς τοὺς Τούρκους διαβεβαιώσας αὐτοὺς ὅτι «θὰ περάσουν καλὰ καὶ ἐξαίσια».

Ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Πανόρμου κ. Ταβουλάρης Βασιλικὸς αὐτὸς ἔδειξε, κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων τὴν ἀρίστην διαγωγὴν σώσας πρῶτον τοὺς χριστιανοὺς Πανόρμου καὶ τῶν πέριξ καὶ ἀπελθὼν τελευταῖος.

Ὁ δὲ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Βαλοκεσερίου κ. Πρωτοσύγκελος Βενιζελικώτατος αὐτὸς καὶ Ἀμυνίτης ἔδειξε πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τὴν μᾶλλον ἀπάνθρωπον καὶ ἐπαίσχυντον συμπεριφοράν, ἥτις μὲ

ἀναγκάζει νὰ ἀσχοληθῶ ὀλίγον περισσότερον περὶ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐγκατέλειψε τόσον προδοτικῶς καὶ ἀσπλάγχνως εἰς τὴν μάχαιραν τῶν Τούρκων τόσους χριστιανικοὺς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι τὸν παρεκάλουν καὶ τὸν καθικέτευον διὰ τὴν σωτηρίαν των, διότι ἐγνώριζον ὁποία οἰκτρὰ τύχη τοὺς ἀνέμενε μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ὅταν τὴν 22αν Αὐγούστου διήρχετο ἡ τελευταία ἁμαξοστοιχία Σόμα—Πανόρμου πάντες οἱ κάτοικοι Βαλουκεσερίου Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι ἀνέμενον εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἕτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν. Ὁ Πρωτοσύγγελος ἔστειλε, πολὺ πρὸ τῆς ἀφίξεως ἀκόμη τῆς ἁμαξοστοιχίας, στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ μαστίγιον εἰς τὰς χεῖρας ἐξεδίωκον ἐκεῖθεν τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὰς οἰκίας των, διαβεβαιοῦντος τοῦ Πρωτοσυγγέλου, ὅτι «ὁ Κεμὰλ θέλων νὰ δείξῃ καλὴν διαγωγὴν εἰς τὴν Εὐρώπην θὰ ἤρχετο μὲ τὸ «γάντι καὶ ὅτι οἱ Χριστιανοὶ δὲν εἶχον νὰ πάθωσι τίποτε».

Ὁ κ. Λαζαράκης Ὀδαμπάσογλους εἷς ἐκ τῶν προκρίτων καὶ διανοουμένων Βαλουκεσερίου μετέβη ἐπανειλημμένως μετ' ἄλλων παρὰ τῷ Πρωτοσυγγέλῳ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὰς ἀποσκευὰς ἑτοίμους πρὸς ἀναχώρησιν καὶ διερμηνεύων τὸν πόθον τῶν χριστιανῶν ὅπως ἀναχωρήσωσι, διότι, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἐγνώριζον τὴν τύχην ἡ ὁποία τοὺς ἀνέμενε, παρεκάλει τὸν Πρωτοσύγγελον, ὅπως τηλεφωνήσῃ εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Διοίκησιν Πανόρμου καὶ σταλῇ ἁμαξοστοιχία πρὸς παραλαβὴν τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ Βαλουκεσερίου.

Ὁ Πρωτοσύγγελος ἐφάνη πεισθεὶς καὶ ἐτηλεφώνει πράγματι εἰς τὸν Ταβουλάρην περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἁμαξοστοιχίας. Ὁ Ταβουλάρης ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ἀπαντήσῃ, ὅτι «ἡ ἁμαξοστοιχία θὰ εὑρίσκετο τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν 10ην ὥραν εἰς Βαλουκεσὲρ καὶ νὰ ὦσιν οἱ χριστιανοὶ ἕτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν». Συνάμα δὲ διέτασσεν ὁ Ταβουλά-

ρης τηλεφωνικῶς τὸν κ. Πρωτοσύγκελον «Να ΔΙΕΥΘΥΝΘΗ ΠΡΟΣ ΝΟΤΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΗ ΤΟ ΔΕΞΙΟΝ ΚΕΡΑΣ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ».

.Ο κ. Πρωτοσύγκελος εἶχε κλείσει ἐν τῷ μεταξὺ τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὰ σπίτια των διὰ κηρύκων ἐπὶ ἀπειλῇ θανάτου ἐν περιπτώσει ἀπειθείας καὶ ἀντὶ νὰ διευθυνθῇ πρὸς νότον ὅπως βοηθήσῃ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ Νοτίου Συγκροτήματος ᾤχετο ἀπιὼν διὰ τὸ Ἄκτσάϊ ἐπίνειον τοῦ Ἀδραμυττίου ἀφίνων 60 ἱππεῖς διὰ νὰ προστατεύσωσι δῆθεν τοὺς πληθυσμούς, ὅταν θὰ ἤρχετο » ἡ ἁμαξοστοιχία πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν «Ἀλλὰ καὶ οἱ » 60 ἱππεῖς, μόλις εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ὀλίγον ἀπὸ Βαλου» κεσερίου ὁ Πρωτοσύγγελος, ἔφυγαν καὶ αὐτοί, καθ' » ἃς εἶχον διαταγάς, ὥστε ὅταν ἔφθασε τὴν 10ην ἡ ἁ» μαξοστοιχία, οἱ χριστιανοὶ περίτρομοι ἦσαν κλεισμένοι » εἰς τὰς οἰκίας των καὶ μόνον 8 ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εὑ» ρίσκοντο εἰς τὸν σταθμὸν καὶ εἰς τὰ πέριξ κρυμμένοι » ἐσώθησαν, ἐνῷ τὴν ἰδίαν νύκτα πάντες οἱ χριστιανοὶ » Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι διῆλθον διὰ μυδραλιοβόλων διὰ » στόματος μαχαίρας κατόπιν φρικωδεστάτων μαρτυρί» ων!» Τὰς λεπτομερείας ταύτας ἐκτὸς τῶν διασωθέντων ἐκ Βαλουκεσερίου μοὶ τὰς διηγήθησαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ διασωθέντες ἐξ Ἀδραμυττίου καὶ Πανόρμου καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ ἐκ Κιρκαγαστίου τώρα δὲ ἐν Γιόνκερς τῆς Ν. Ὑόρκης εὑρισκόμενος Εὐάγ. Ἀναστασίου, ὁ ὁποῖος ἦτο θερμαστὴς τῆς πρὸς παραλαβὴν τῶν χριστιανῶν εἰς Βαλουκεσὲρ σταλείσης ἁμαξοστοιχίας καὶ ὁ ὁποῖος μόλις κατώρθωσε διὰ τεχνάσματος νὰ σωθῇ ὁδηγήσας τὴν ἁμαξοστοιχίαν εἰς Πάνορμον.

Ὁ Λαζαράκης Ὀδαμπάσογλους ἔχων ὑποθέσεις εἰς Ἀδραμύττιον, παρηκολούθησε τὸν Πρωτοσύγκελον ὁ ὁποῖος εὑρὼν περὶ τὰς 20 χιλιάδας χριστιανῶν » συγκεντρωμένας εἰς Ἄκτσαϊ «τὰς ἐγκατέλειψεν » εἰς τὴν μάχαιραν τῶν Τσετῶν τοῦ Κεμὰλ σπεύδων » νὰ φύγῃ διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν πρὸ πολλοῦ σχεδι-

» αζομένην ἐπανάστασιν νὰ σώσῃ τὰ μετὰ τῶν Τσετῶν
» διανεμηθέντα λάφυρά του καὶ νὰ γείνῃ Βουλευτὴς καὶ
» ἀργότερον ἴσως καὶ Στρατηγός!!!» (1) Ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ ἐκ τῶν ἀναμφισβητήτων γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω ἀνεγρά-
» ψαμεν ἐξάγεται ἐν περιλήψει ὅτι α΄) «ὁ Βενιζελικὸς Με
» ταξάκης καὶ ὁ Βενιζελικὸς Στεργιάδης ἦσαν τῆς γνώ-
» μης νὰ μείνουν οἱ χριστιανοὶ εἰς τὰς ἑστίας των. β΄)
» ὅτι οἱ Διοικηταὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Στεργιάδου
» εἰς τὰς διαφόρους πόλεις ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν ἦσαν ὅλοι
» φανατικοὶ Βενιζελικοί, ὑβρισταὶ τοῦ Βασιλέως καὶ ἐχ-
» θροὶ τοῦ καθεστῶτος καὶ ἐξετέλουν πιστῶς τὰς διατα-
» γὰς τοῦ Πάτρωνός των. γ΄) ὅτι ὁ δολοφονηθεὶς Ἀρ-
» χιστράτηγος Χατζῆ Ἀνέστης εἰδοποίει διὰ τοῦ Μητρο-
» πολίτου Ἐφέσου καὶ ἄλλων Στρατιωτικῶν νὰ φύγωσι
» οἱ Χριστιανοί. δ΄) ὅτι οἱ Ταβουλάρης καὶ Ἐπιτροπά-
» κης Βασιλικοὶ αὐτοὶ ἀξιωματικοὶ εἴτε ἐκτελοῦντες δια-
» ταγὰς ἀνωτέρων των εἴτε αὐθορμήτως ἐνεργοῦντες ἔ-
» σωσαν τοὺς χριστιανοὺς τῆς περιφερείας των διευκο-
» λύνοντες μὲ κάθε τρόπον τὴν ἀναχώρησίν των καὶ ἀπελ-
» θόντες αὐτοὶ τελευταῖοι. ΟΙ ΔΕ ΦΥΓΑΔΕΣ ΤΗΣ ΜΙ-
» ΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΤΑΤΟΙ ΑΥΤΟΙ
» ΚΑΙ ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΣ, ΠΛΑ-
» ΣΤΗΡΑΣ, ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ
» ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΑΝ ΔΙΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΤΟΥΣ
» ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡ-
» ΚΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΥΔΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ
» ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΖΟΝ ΤΟΝ ΣΠΑΡΑΓΜΟΝ ΤΟΥ
» ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΘ' ΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΑΝΤΙΚΡΥ ΤΩΝ
» ΟΙ ΥΠ ΑΥΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΕΣ ΤΟΣΟΝ
» ΑΣΤΟΡΓΩΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΔΙΗΡΧΟΝΤΟ ΔΙΑ
» ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΜΑΧΑΙΡΑΣ ! ! ! !

Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν εὑρέθησαν ἄνθρωποι «ἐπὶ παραγγελίᾳ» «πουλημένοι» τὴν συνείδησιν καὶ διεφθαρμένοι τὸν χαρακτῆρα νὰ τὴν διαστρεβλώσωσι ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΛΥΨΩΣΙ ΚΑΙ Ε-

ΠΙΡΡΙΨΩΣΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΙΣ ΑΘΩΟΥΣ ΕΝ ΑΠΟ ΤΑ ΦΡΙΚΩΔΕΣΤΕΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΡΑΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΜΑΣ.

ΕΡΡΕΤΩΣΑΝ ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ!

Σημείωσις Σ. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ βιβλίον μου εὑρίσκετο ὑπὸ τὰ πιεστήρια ἔμαθον ὅτι ὁ Πρωτοσύγγελος διωρίσθη ὑπουργὸς τῆς Ἐννόμου Τάξεως ἐν Ἀθήναις! καὶ ἀνεμνήσθην παλαιῶν εὐκλείας ἡμερῶν τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ μακαρίτου Νασρετὶν Χότζα. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κάποιος Σουλτάνος, τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομα μὴ εὑρίσκων ἀνθρώπους καταλλήλους διὰ τὸ Πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα διώρισεν ὡς τὸν μᾶλλον ἁρμόδιον εἰς τὴν θέσιν ταύτην κάποιον Μπεκρῆ Μουσταφᾶ περιώνυμον διὰ τὴν πρὸς τὸν Βάκχον ἀφοσίωσιν καὶ λατρείαν του. Ἡμέραν τινα ἐνῷ ὁ Σουλτάνος εὑρίσκετο μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ του εἰς τὸν ἐξώστην διήρχετο ἐκείνην τὴν στιγμὴν πρὸ τῶν ἀνακτόρων καὶ μία νεκρικὴ συνοδεία ἑνὸς πιστοῦ Μουσουλμάνου. Ὁ Μπεκρῆ Μουσταφᾶς κατῆλθε τοῦ ἐξώστου ἔσπευσε πρὸς τὴν συνοδείαν καὶ ἀφοῦ ἐψιθύρισε κάτι εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ νεκροῦ ἐπανῆλθε παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Οὗτος ἠρώτησε τὸν Πρωθυπουργόν του τί εἶχε ψιθυρίσει εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ ἀποθαμμένου καὶ ὁ Μπεκρῆ Μουσταφᾶς ἀπήντησε, ὅτι παρήγγειλεν εἰς τὸν νεκρὸν ὅταν τὸν ἐρωτήσουν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, τί νέα ἔφερεν ἀπὸ τὴν Πόλιν, νὰ ἀπαντήσῃ ὅτι Μέγας Βεζύρης ἤτοι Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας διωρίσθη ὁ Μπεκρῆ Μουσταφᾶς, ὑπαινισσόμενος οὕτω ὁ πανοῦργος μέθυσος, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν ταύτην θὰ ἠννόουν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον σὲ ποιὰ χάλια εὑρίσκετο τὸ περιώνυμον τῶν Ὀσμανιδῶν Κράτος ἀξιωθὲν νὰ ἔχῃ Πρωθυπουργὸν ἕνα Μπεκρῆ Μουσταφᾶ. Καὶ τώρα καὶ ἡμεῖς ἐὰν σκεφθῶμεν ὅτι Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διορίζονται οἱ φυγάδες καὶ δολοφόνοι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, Πλαστηραῖοι, Πρωτοσύγγελοι καὶ Κονδύληδες καὶ λοιποὶ δυνάμεθα εὔκολα νὰ ἐννοήσωμεν εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται τὸ ταλαίπωρον Ἑλληνικὸν Κράτος. Ἀλλοίμονον στὰ χάλια μας ! ! !

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Γ΄.

«Ἔγγραφον ἀτιμότερον οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὸ παρελθὸν συγκατετέθη νὰ ὑπογράψῃ ἡ Ἀγγλία καὶ ὅταν ἀκόμη συνέβαινε νὰ ἀντιμετωπίζῃ κρίσεις ἀσυγκρίτως σοβαρωτέρας τῆς καταστάσεως ἥτις ὑφίστατο κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης». (Ἐθνικὸς Κῆρυξ 28 Μαΐου 1923).

«Ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης ὑπῆρξεν ἄδικον καὶ ἀνήθικον συνονθύλευμα κακουργιῶν καὶ ἐγκλημάτων».

—Οὐΐλλιαμ Κίγκ, Γερουσιαστὴς Γιούτας.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Βενιζέλος καὶ τοιοῦτοι ἐγένοντο οἱ ἄνθρωποί του καὶ τοιαῦτα ὑπῆρξαν τὰ σατανικὰ μέσα, ἅτινα μετεχειρίσθη, ὅπως φθείρῃ τὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν, καταστρέψῃ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ στρατοῦ, ἐπιφέρῃ τὴν κατάρρευσιν τοῦ μετώπου καὶ ἐπιτύχῃ τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας.

Ἐπροπαγάνδισεν ὁ Βενιζέλος κατὰ τῆς πατρίδος του ἐν Ἀμερικῇ, ἐραδιούργησε καὶ ἐσυκοφάντησεν ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν δίκην Τσερέπη τοὺς Ἕλληνας ὡς Γερμανοφίλους, διωργάνωσεν ἐν Κρήτῃ στάσιν κατὰ τοῦ Καθεστῶτος, ἀντέδρασεν ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῶν Μεταξάκηδων καὶ Κονδύληδων κατὰ τῆς ἐπιτυχίας τῆς

Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας, παρεσκεύασεν ἀποχωριστικὰ διὰ τοῦ Σιώτη, Δοξιάδου καὶ Λάμπρου κινήματα ἐν Σμύρνῃ, ὕφανε συνωμοσίας διὰ τοῦ Πλαστήρα, ἔσπειρε τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς τὸ μέτωπον, κατέστρεψε τὸ ἠθικὸν τοῦ Στρατοῦ καὶ τέλος ἔχων συμμάχους Γάλλους καὶ Ἰταλοὺς ἐπετύγχανε μίαν ἀφάνταστον καταστροφὴν ὁμοίαν τῆς ὁποίας οὐδέποτε εἶδεν ἡ Ἱστορία!!!

Καὶ ἔπειτα μετὰ τὴν καταστροφὴν ἔτρεχον οἱ ἄνθρωποί του πρὸς τὰς Ἀθήνας, ὅπως ἀπολαύσωσι τῶν καρπῶν τῆς ἀπαισίου νίκης των, ἔτρεχον οἱ συνωμόται Πλαστήρας καὶ Γονατᾶς, ἔτρεχον οἱ στασιασταὶ Πρωτοσύγγελος καὶ συντροφία, ἔσπευδον οἱ λιποτάκται καὶ οἱ ἐγκληματίαι Κονδύλης καὶ λοιποὶ Ἀμυνῖται καὶ ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν θυμάτων αὐτῶν βαδίζοντες ἐκήρυσσον τὴν ἐπανάστασιν, κατελάμβανον τὴν ποθητὴν ἐξουσίαν, ἐξεδίωκον τὸν Βασιλέα, ἐδολοφόνουν τοὺς πολιτικοὺς τῆς Ἑλλάδος ἄνδρας καὶ ἕνα Ἀρχιστράτηγον, συνελάμβανον ἐκ τοῦ λαιμοῦ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐστραγγάλιζον τὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ καὶ ἐγκαθίδρυον ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πάλιν τὸν Βενιζελισμὸν ὑπὸ τὴν μᾶλλον ἀπαισίαν αὐτοῦ μορφήν.

Καὶ συνεκρότουν συλλαλητήρια διὰ τῶν Προσφύγων ὅπως δικαιολογήσωσι τὰς δολοφονίας, καὶ ἵδρυσαν συνδέσμους «Ἐθνικῆς Σωτηρίας» πρὸς περιφρούρησιν τοῦ σαρκίου των καὶ ὠργάνωνον «Τσέτας» ἀπὸ τὰ θύματά των Ἕλληνας, Ἀρμενίους καὶ Κιρκασίους πρὸς ἄμυναν ἐν περιπτώσει λαϊκῆς ἐξεγέρσεως. Καὶ ἐνῷ διὰ
» τῶν ὀργάνων των διεφήμιζον, ὅτι «εἶχον παρὰ τὸν Ἕ-
» βρον τὸν μεγαλύτερον στρατόν, τὸν ὁποῖον εἶδε ποτὲ
» ἡ Ἑλλάς, παρεδίδετο μὲν ἡ Θράκη εἰς τοὺς Τούρκους,

» ὑπεγράφετο δὲ ἐν Λωζάνῃ ἡ περιβόητος συνθήκη τῆς
» ἀνταλλαγῆς κτημάτων καὶ κτηνῶν ὑπὸ τοῦ Βενιζέ-
» λου τοῦ ἰδίου μοιραίου πολιτικοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπέγραψε
» τὴν ἰδίαν συνθήκην καὶ κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1914,
» ἀλλὰ τὴν ὁποίαν τότε ψευδόμενος ἀπέδωκεν εἰς τοὺς
» Γερμανοὺς χάριν κομματικῆς σκοπιμότητος! ! !

Καὶ ἐνῷ ὁ Θεοτοκᾶς ὄργανον τοῦ Βενιζέλου ρητο-
» ρεύων καὶ δημοσιογραφῶν «διεφήμιζε τὴν ἀνταλλαγὴν
» ὡς θρίαμβον καὶ ὡς τὸ μεγαλύτερον εὐεργέτημα, τὸ
» ὁποῖον ἠδύνατο νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς Πρόσφυγας ὁ
» Βενιζέλος, τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀν-
» ταλλαγῆς παρέδιδε τὰς κινητάς μας περιου-
» σίας εἰς τὸν Κεμὰλ ἀπέναντι τῶν 5 δισεκατομμυρίων
» τὰ ὁποῖα ἐζήτει οὗτος ὡς ἀποζημίωσιν παρὰ τῆς Ἑλλά-
» δος, τὰς δὲ ἀκινήτους περιουσίας μας προώριζεν ὁ Βενι
» ζέλος διὰ τοὺς ἐγκαθέτους τοὺς ἐπιτηδείους καὶ τοὺς
» ἀνθρώπους τῆς συμμορίας του!!!

Καὶ ἐνῷ ὁ Βενιζέλος οὕτω μᾶς διέθετεν ὡς κτήνη καὶ ἐνῷ τοιαύτην ἐδημιούργει τὴν κατάστασιν τῶν Προσφύγων καὶ κατεδίκαζεν αὐτοὺς ἀστέγους εἰς τὴν αἰω-
» νίαν δυστυχίαν καὶ τὸν διὰ τῆς πείνης θάνατον «συν-
» ήρχοντο ἀφ' ἑτέρου οἱ ὑπὸ τοῦ Πλαστήρα Γονατᾶ
» καὶ Κονδύλη διορισθέντες ἀντιπρόσωποι τῶν Προσ-
» φύγων εἰς Παμπροσφυγικὸν Συνέδριον, ὄχι διὰ νὰ
» συσκεφθῶσι καὶ μεριμνήσωσι διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς
» τοιαύτης ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου δημιουργηθείσης οἰκτρᾶς
» τῶν Προσφύγων θέσεως, ἀλλὰ διὰ νὰ παρασκευάσω-
» σι τὰς ὀργιώδεις καὶ σκανδαλώδεις ἐκείνας ἐκλογάς,
» νὰ ἐπιβάλωσι καὶ πάλιν τὸν τύραννον εἰς τὴν Ἑλλά-
» δα καὶ νὰ ἐκφράσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν θυμά-
» των πρὸς τὸν «Πατέρα τῆς Φυλῆς» καὶ τὸν «Σωτῆ-
» ρα τῆς Πατρίδος» ἀπαράλλακτα ὅπως ἐπὶ τῆς ἐπο-
» χῆς τῶν Καισάρων καὶ Νερώνων ἔκαμνον οἱ εἰς θά-
» νατον καταδικαζόμενοι δοῦλοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπο-
» χρεωμένοι ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου των νὰ ἀπευθύ-
» νωσι χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς τυράννους αὐτῶν! «AVE

» CESAR MORITURI TE SALUTANT», «Χαῖρε » Βενιζέλε οἱ μελλοθάνατοι σὲ χαιρετῶσι!!!»

Τί δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέγιναν οἱ χριστιανικοὶ πληθυσμοί, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν; Τί ἀπέγιναν οἱ πληθυσμοὶ τῆς Περγάμου, Φωκῶν, Κρήνης, Βρυούλων, Δαρδανελλίων καὶ λοιπῶν μερῶν; Τί ἀπέγεινεν ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἀξαρίου τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ὁ Παναγόπουλος παρέδιδεν εἰς τοὺς Τούρκους; Τί ἀπέγεινεν ὁ πληθυσμὸς τοῦ Βαλουκεσερίου καὶ ὁ συγκεντρωθεὶς ἐν Ἀκτσαΐ 20 χιλιάδων τὸν ὁποῖον ὁ Πρωτοσύγγελος ἐγκατελίμπανεν εἰς τὴν μάχαιραν τοῦ Κεμάλ;

Περὶ αὐτῶν οὐδεμία διαμαρτυρία τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων, οὐδεμία νύξις, οὐδεμία μέριμνα, οὐδεμία λέξις εἰς τὰς ἐφημερίδας, οὐδὲ ἓν μνημόσυνον, οὐδὲ ἓν δάκρυ νὰ χύσωμεν δὲν μᾶς ἐπετράπη καὶ νὰ θρηνήσωμεν τοὺς τόσον οἰκτρῶς σφραγιασθέντας ἀδελφούς μας διότι δὲν συνέφερεν εἰς τὸ Κόμμα-

Ἀπόλυτος «ΒΟΥΒΑΜΑΡΑ» τοῦ Βενιζέλου εἰς τὸ Συνέδριον, οὐδὲ ἓν διάβημα χάριν φιλανθρωπίας τοὐλάχιστον ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων του διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἐν Ἀνατολῇ ἐγκαταλειφθέντων Χριστιανῶν, τῶν ὁποίων τὸ μόνον σφάλμα ἦτο, ὅτι ἐλησμόνησαν τὸν «Θεόν των» καὶ ἐλάτρευσαν ΕΝΑ ΑΠΑΤΕΩΝΑ, ἠρνήθησαν τοὺς ἀδελφούς των Ἕλληνας, ἐβλασφήμησαν τὸν Βασιλέα των καὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δικαιοσύνην τῶν φίλων καὶ Συμμάχων τοῦ Βενιζέλου ! ! !.

Ποία δὲ εἶναι ἡ τύχη καὶ ἡ θέσις τῶν εἰς Ἑλλάδα καταφυγόντων Προσφύγων αὐτῶν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους μετεχειρίσθη ὁ Βενιζέλος ὅπως κερδίσῃ τὰς «περιπτύστους» ἐκείνας ἐκλογὰς ὅπως ἱδρύσῃ τὸ Κράτος τῶν Πλαστήρηδων καὶ Γονατάδων, τὸ Κράτος τῶν Κονδύληδων καὶ Πρωτοσυγγέλων, τὸ Κράτος τῆς ἀνομίας καὶ τῆς ἀναρχίας, τὸ Κράτος τῆς σπατάλης καὶ τῆς «κλεψιᾶς»;

Τί δὲ πράττουσιν οἱ εἰς Ἑλλάδα καταφυγόντες δια-

πρεπεῖς ἡμῶν Ἱεράρχαι, οἱ ἄγρυπνοι αὐτοὶ φρουροὶ τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν Προνομίων; Ποῦ οἱ θερμοὶ ἀντιλήπτορες τῶν ἀναγκῶν τῶν Χριστιανῶν, οἱ ἐπιδέξιοι οἰακοστρόφοι τοῦ ἑκάστοτε χειμαζομένου Ἐθνικοῦ ἡμῶν σκάφους Μητροπολῖται;

Ἠθέλησα κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ταξειδίου μου νὰ ἀποχαιρετίσω τοὺς φίλους Μητροπολίτας, ὅσους εἶχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω κατὰ τὰς εὐκλεεῖς ἐκείνας τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν δράσεως ἡμέρας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Μετέβην εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα ὅπου εἶχον τὰ γραφειά των δύο γνωστοί μου Μητροπολῖται.
» Τὰ Ἀνάκτορα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐνέπνεον ἄλλοτε σε-
» βασμὸν καὶ μεγαλεῖον καὶ ἀνεπόλουν τὰ παλάτια τῶν
» Κωνσταντίνων τοῦ Βυζαντίου μας, τὰ παλάτια ἐκεῖνα
» ἀπέπνεον τώρα μίαν δυσώδη ὀσμὴν καὶ ἐν μέσῳ βρώ-
» μας καὶ δυσωδίας ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΝ
» ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΙΝ ἀνῆλθον τὴν κλίμακα καὶ ἔφθασα εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Μητροπολιτῶν. Δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὴν ἀπέναντι γωνίαν γεμάτην ἀπὸ ἀράχνας σημεῖον ἐρημώσεως καὶ ἐγκαταλείψεως εἶδον τὸν Μητροπολίτην Δηλανᾶν καὶ ἀριστερὰ εἰς τὴν ἄλλην γωνίαν ἐπίσης ἀραχνιασμένην ἀνεγνώρισα τὸν Μητροπολίτην Ἡλιουπόλεως Σμάραγδον περιστοιχισμένους ἀμφοτέρους ὑπὸ πλήθους πειναλέων καὶ μὲ τὴν δυστυχίαν ἐζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπόν των Προσφύγων. Ἐπλησίασα τὸν Μητροπολίτην Περγάμου κ. Δηλανᾶν καὶ χωρὶς νὰ γίνω ἀντιληπτὸς ἐστάθην ἐπὶ ἀρκετὸν διάστημα θεώμενος τὸ ἔργον τῶν Μητροπολιτῶν πρὸς τοὺς Πρόσφυγας. Οἶκτος μὲ κατέλαβεν, ὅταν ἀντελήφθην, ὅτι ἀμφότεροι οἱ διαπρεπεῖς αὐτοὶ Ἱεράρχαι ἐξετέλουν τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε εἰς τοὺς εὐτυχεῖς τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου χρόνους ἐξετέλουν οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι τῆς ὑπηρεσίας τῶν Μητροπόλεων,

ἐξέδιδον δηλαδὴ καὶ ἐσφράγιζον πιστοποιητικὰ ταὐτότητος Προσφύγων ὅπως λάβωσιν οὗτοι μετὰ χιλίας περιπετείας ἕν γλίσχρον ἐπίδομα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν δολοφόνων καὶ φυγάδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας!

Καὶ ἀφοῦ οἱ Μητροπολῖται μας, οἱ ὁποῖοι τόσας προσέφεραν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ ἄς ὁμολογήσωμεν καὶ τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, καὶ εἰς τὸ κόμμα, ἀφ' οὗ οἱ Μητροπολῖται κατήντησαν «γραφιάδες» καὶ «νταμικαντζῆδες», δύνασθε νὰ φαντασθῆτε εἰς ποῖον σημεῖον ἀθλιότητος, ταλαιπωριῶν, ἀτιμώσεων, στερήσεων καὶ πάσης ἠθικῆς καταπτώσεως εὑρίσκονται οἱ λοιποὶ πρόσφυγές μας, καὶ δὴ αἱ χῆραι, αἱ ἀπροστάτευτοι οἰκογένειαι καὶ τὰ ὀρφανά ! ! !

Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν θὰ ἀφίσω νὰ ὁμιλήσωσιν ἄλλοι ἐκ φόβου μὴ παρεξηγηθῶ, ὅτι ἐξ ἰδιοσυγκρασίας καὶ ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως ὑπερβάλλω καὶ ἐξογκώνω ἐπὶ τὰ χείρω τὴν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ἡ Βενιζελικὴ Προπαγάνδα ἐκ κομματικῶν πάντοτε ὑπολογισμῶν παριστᾷ ἐδῶ τοὐλάχιστον ἐν Ἀμερικῇ ὡς τὴν μᾶλλον ροδίνην καὶ τὴν μᾶλλον εὐχάριστον. Ἰδοὺ μὲ ποῖον πατρικὸν πόνον περιγράφει τὴν ὅλην κατάστασιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίᾳ τὴν τῶν Προσφύγων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 Αὐγούστου κάποιος φίλος μου ἐκ Μυτιλήνης (καὶ δὴ Βενιζελικὸς ἄν ἀγαπᾶτε)

Ἀγαπητὲ Ἰατρέ,

» «Ἤμην ἴσως ὁ μόνος μεταξὺ τῶν γνωστῶν σας, ὅ-
» στις ἐνέκρινον μετὰ πεποιθήσεως τὴν περὶ ἐκπατρι-
» σμοῦ ἀπόφασίν σας καίτοι σκληράν, ἄν ὄχι τόσον ἀ-
» πὸ ὑλικῆς ἀπόψεως, ὅσον ἀπὸ ἠθικῆς ἐσώθητε καὶ
» σεῖς, ἐσώσατε καὶ τὰ παιδιά σας ἀπὸ τὸ μολυσματῶ-
» δες καὶ διεφθαρμένον αὐτὸ περιβάλλον. Ὅσον ἀφο-
» ρᾷ τὰ ἐδῶ ἡ κατάστασις δὲν εἶνε καλή, ἐσωτερικῶς
« κακοδιοίκησις, διαφθορὰ καὶ φρενῖτις σπατάλης καὶ

» καταχρήσεων. Ὀργιάζουν τὰ ἄνω στρώματα, ἀπε-
» κτηνώθησαν τὰ κάτω, ἐξωτερικῶς ἐξευτελισμὸς καὶ
» περιφρόνησις· οἱ πρόσφυγες ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα,
» Κυβερνητικὴ ἀδιαφορία καὶ αὐθαιρεσία καὶ σκληρό-
» της τῶν κατωτέρων ὀργάνων ἀπέναντί των, στίφη γυ-
» ναικοπαίδων καὶ ἀνδρῶν ὠθοῦνται βαναύσως πρὸς
» μανδρισμὸν εἰς νεοκτίστους τρώγλας, εἰς τὰς ὁποίας
» ἀμφίβολον ἂν δύνανται νὰ μένουν καὶ ζῶα καὶ αἱ ὁ-
» ποῖαι κατ' εὐφημισμὸν ὀνομάζονται «προσφυγικοὶ συ-
» νοικισμοὶ» καὶ «στέγασις», ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ παραδίδον-
» ται αἱ γυναῖκες των εἰς τὴν ἀτίμωσιν τὰ παιδία των εἰς
» τὴν διαφθορὰν καὶ οἱ ἄνδρες των εἰς τὴν ἀπελπισίαν,,
» πεῖνα ἀθλιότης καὶ ἀσθένειαι θερίζουν τὰς τάξεις των
» καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκουν αὐτὰ τὰ θύματα διηνεκῶς ἄλλαι
» χιλιάδες ἔρχονται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
» εἰς ἥν κατάστασιν ἤλθομεν καὶ ἡμεῖς, τὰ τελευταῖα
» λείψανα καὶ ὅσον οὔπω λήγει ἡ τελευταία πρᾶξις τῆς
» φρικτῆς αὐτῆς τραγῳδίας, ἡ ὁποία λέγεται Μικρασι-
» ατικὸς Ἑλληνισμὸς καὶ ὁ ὁποῖος διήρκεσεν ἐπὶ 30 αἰ-
» ῶνας».

Ἰδοὺ τί γράφει εἰς τὴν ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδιδομένην «Προσφυγικὴν Φωνὴν» (18 Ἰουνίου 1925) σχετικῶς μὲ τὴν ἐν Ἑλλάδι οἰκτρὰν τῶν Προσφύγων θέσιν καὶ εἷς ἐκ τῶν μᾶλλον φανατικῶν ὀπαδῶν τοῦ Βενιζελισμοῦ ὁ φίλος κ. Ἀθανάσιος Γκράβαλης ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος καὶ Συντάκτης τῆς Βενιζελικωτάτης «Σάλπιγγος»:

........«Παρ' ὅσα καὶ ἂν λέγετε, παρ' ὅσα καὶ ἂν ἀποφασίζητε, παρ' ὅσα καὶ ἂν διατυμπανίζητε καὶ ἐνεργεῖτε δῆθεν, ἡμεῖς εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι εἰς βάρος τῆς ὑπάρξεώς μας παίζεται ἐπὶ διετίαν (Σ.Σ. λέγε δεκαετίαν) καὶ πλέον μία κωμῳδία οἰκτρά, μία κωμῳδία τῆς ὁποίας μᾶς εἶνε πολὺ γνωστοὶ οἱ ἠθοποιοὶ καὶ πολὺ αἰσθηταὶ αἱ συνέπειαι. Καὶ τὸν τερματισμὸν τῆς κωμῳδίας αὐτῆς ζητοῦμεν ἀκριβῶς σήμερον διότι φρονοῦμεν ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ τεθῇ πλέον τελεία καὶ παῦλα

εἰς τὰ ψεύδη δύο ἐτῶν. Εἶνε καιρὸς νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀνήθικον ἐκμετάλλευσιν τῆς ὁποίας σήμερον πίπτομεν θύματα. Ἂς μὴ ζητοῦν νὰ κλείσουν τοὺς ὀφθαλμούς μας μὲ Νομοσχέδια καὶ μὲ ψηφίσματα καὶ ἂς μὴ προσπαθοῦν νὰ μᾶς παραπείσουν μὲ ἱκεσίας καὶ μὲ ὑστερικὰς κραυγάς. Γνωρίζομεν καλῶς τὰ ἐν Ἑλλάδι, γνωρίζομεν τὰς διαθέσεις ὅλων ὁμοῦ καὶ ἑνὸς ἑκάστου χωριστὰ ἀπέναντί μας. Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀκριβῶς ζητοῦμεν τὴν ἀπαλλαγήν μας ἀπὸ κηδεμονίας ἀναγκαστικὰς καὶ ἀπὸ ἀπροσκλήτους κηδεμόνας. Τὸ Προσφυγικὸν ζήτημα, ζήτημα τῆς ὁλότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ παρίσταται ὡς τιμάριον καὶ ὡς ἀποκλειστικὴ φροντὶς κανενὸς ἀπολύτως κόμματος. Διότι δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ κόμματα μία ὑπόθεσις ἱερά, μία τραγῳδία τῆς ὁποίας ἡ γέννησις ὀφείλεται μόνον εἰς τὰ Κόμματα! (Πολὺ ἀργὰ τὸ κατάλαβες φίλε Γκράβαλη, ἀλλὰ κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ).

Ὅ,τι ἔγινεν ἕως χθὲς ἔγινε πλέον, καίτοι ἐγένετο κακῶς, ἀλλ' ὅ,τι ἔγινε χθὲς δὲν δύναται νὰ γίνῃ καὶ σήμερον, διότι σήμερον οἱ Πρόσφυγες δὲν εἶνε πλέον τὰ παλαιὰ εὔπιστα θύματα, οὔτε οἱ ζητωκράχτορες τῶν ἀγώνων τῶν πολιτικῶν, οὔτε αἱ ἀγέλαι αἱ ἄνευ ποιμένων τὰς ὁποίας ὡδήγει στὴν στάνην του τὴν κομματικὴν ὁ πρῶτος τυχὸν ἐπιτήδειος. (Σ. Σ. λέγε Βενιζέλος) Σήμερον οἱ Πρόσφυγες ἀνήκουν πλέον εἰς τοὺς Πρόσφυγας καὶ μόνον ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτοὺς καὶ θὰ ἐργασθοῦν διὰ τὸν ἑαυτόν των καὶ θὰ πράξουν τὸ πᾶν διὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ φίλους ἀσπόνδους τῶν θανατηφόρων ἐναγκαλισμῶν τῶν ὁποίων φέρουν εἰς τὴν ὕπαρξίν των τὰ ἴχνη. Καὶ θὰ τολμήσουν οἱ Πρόσφυγες τὰ πάντα διὰ νὰ κρατήσουν τὴν ὑπόθεσίν των ὑψηλά, ὥστε νὰ μὴ τὴν φθάσῃ πλέον κανείς, ὥστε νὰ μὴ τὴν βλάψουν πλέον αἱ ἔριδες καὶ αἱ ἐρωτοτροπίαι τῶν ταπεινῶν διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται ὁτὲ μὲν τραγῳδίαι Μικρασιατικαί, ὁτὲ δὲ καὶ ἐν Ἑλλάδι διωγμοὶ καὶ προσφυγικὰ δράματα!!!»

Ἰδοὺ καὶ ἕνας θαυμάσιος λόγος τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν κ. Μανίκη, ὁ ὁποῖος ἐξεφωνήθη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν τῶν ὑπὲρ Πατρίδος μαρτυρησάντων Πανελλήνων καὶ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἓν ἀληθὲς μαστίγωμα τῶν ὑπευθύνων τῆς σημερινῆς ἀθλιότητος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἐλεεινοῦ καταντήματος τῶν ἐφέδρων μας καὶ τῆς κακομοιριᾶς καὶ τῆς δυστυχίας τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν χηρῶν τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

«Εὐλογημένες σκιὲς τῶν συμπολεμιστῶν μας..... ....Θυμᾶστε, ὅταν ξειψυχούσατε μὲ τὴν λέξι «μανούλα μου» στὸ στόμα ἢ μ' ἕνα βουγγητὸ σὰν κατάρα καὶ ἀνάθεμα; Στὴ στιγμὴ αὐτὴ τοῦ χωρισμοῦ θὰ νοιώσατε τὴν ἐρημία ποῦ θὰ ἐτριγύριζε τοὺς ἰδικούς σας. Ἔ! Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια! Ὅλοι μᾶς ἀπαρνηθήκανε, γιατὶ δὲν μᾶς ἔχουν πειὰ ἀνάγκη. Οἱ κρατοῦντες καὶ οἱ Κυβερνῆτες καὶ ἡ παχύσαρκος Κοινωνία σφαλίσανε τ' αὐτιά τους καὶ δὲν προσέχουν στὴ κραυγή μας. ΕΙΣΑΣΘΕ ΠΕΙΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΜΑΣ. Μὴ μᾶς ζηλεύετε ποῦ ξεφύγαμε τοῦ χάρου τὸ δρεπάνι. Στραφῆτε παντοῦ στοὺς δρόμους καὶ στὰ κέντρα—καὶ θὰ ἀντικρύσετε τὸ χέρι τοῦ ἀναπήρου συναδέλφου σας νὰ ἁπλώνεται γιὰ ζητιανιά. Ναί, τὰ χέρια τῶν ἀναπήρων ποῦ ἡ κάθε ἐφημερίδα ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑΡΙΚΑ ΧΕΙΛΗ ΤΩΝ ΤΑΡΤΟΥΦΩΝ ΛΙΒΑΝΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΗΡΩΑΣ».

«Γυρίστε στὰ σπίτια σας καὶ θὰ ἀντικρύσητε τοὺς δικούς σας, τὴ μάννα σας, τὰ παιδιά σας, τὲς γυναῖκες σας, τὰς ἀδελφάς σας μέρα καὶ νύκτα νὰ παλαίουν γιὰ τὸ ξεροκόμματο ἂν ἀκόμη δὲν ἔχουν πέσει στὸ βάλτο τῆς διαφθορᾶς. Καὶ ἅμα ζητήσουν κἄτι: μία ἡ ἀπόκρισις—Τὸ Κράτος εἶνε πτωχό. Ἐνῷ ἀπὸ παντοῦ ξεφυτρώνουν οἱ φουσκωμένοι μισθοὶ καὶ οἱ καταχρασταὶ καὶ οἱ ἀτιμώρητοι.»

«Κυττᾶτε τοὺς ἄλλους ἐμᾶς τοὺς ἀκέραιους κατὰ τὸ

σῶμα συμπολεμιστάς σας νὰ κτυποῦμε μὲ τὰ μάτια βουρκωμένα ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψι τὰς πόρτας τῶν μεγαλουσιάνων τῆς ἡμέρας γιὰ δουλειὰ καὶ ἂν δὲν βρίσκωνται κατάκλειστοι, νὰ μᾶς ὑποδέχεται ἡ εἰρωνικὴ ὑπόσχεσις τοῦ πολιτευομένου, τὸ σατανικὸ γέλοιο τοῦ χορτασμένου καὶ ἡ εὐγενικὴ κλωτσιὰ τοῦ πρωτοκαθέδρου. Βέβαια τώρα πειὰ τί νὰ μᾶς κάνουν. Εἴμαστε πειὰ οἱ ἄχρηστοι. Π ῶ ς μ π ο ρ ο ῦ μ ε ν ὰ μ ε τ ρ η θ ο ῦ μ ε μ ὲ τ ο ὺ ς π ρ ο σ τ α τ ε υ ο μ έ ν ο υ ς λ ι π ο τ ά κ τ α ς κ α ὶ φ υ γ ο σ τ ρ ά τ ο υ ς, μ ὲ τ ο ὺ ς κ ο τ ζ α μ π ά σ η δ ε ς ἡ μ ε ῖ ς π ο ῦ θ υ σ ι ά σ α μ ε τ ὰ δ έ κ α χ ρ ό ν ι α τ ῆ ς ν ε ι ό τ η ς μ α ς μ έ σ α σ ὲ δ ί κ α ι ο υ ς κ α ὶ ἁ μ α ρ τ ω λ ο ὺ ς π ο λ έ μ ο υ ς, ἀ φ ο ῦ ο ὔ τ ε κ ο π ά δ ι α ἀ ν θ ρ ώ π ω ν ὁ δ η γ ο ῦ μ ε, ο ὔ τ ε ψ ή φ ο υ ς μ ὲ τ ὸ τ σ ο υ β ά λ ι π ρ ο σ φ έ ρ ο υ μ ε; Γύρε κακόμοιρε πολεμιστὴ τὸ κεφάλι σου καὶ κάνε τόπο καὶ κάνε τεμενᾶ στὸν ἐξοχώτατο κύριον αἰσχροκερδῆ καὶ πατριδοκάπηλο ποῦ περνάει μπροστά σου. Ἔτσι κατήντησες: τὸ παίγνιον τῶν Σάντζων τῆς ζωῆς καὶ τῶν Σαϋλὼκ τῆς τύχης! Κανεὶς δὲν ρίχνει μιὰ ματιὰ στὸ κόσμο ποῦ μᾶς τριγυρίζει, γιατὶ δὲν ἔνοιωσε τὴν φρίκη τοῦ πολέμου καὶ τὴν ὀρφάνια. Τὰ τρανταχτὰ τὰ ὀνόματα ποῦ φιγουράρουν στοὺς χοροὺς καὶ στὴν κίνησιν δὲν θρηνοῦν νεκροὺς μεταξύ σας. Τ ὴ ν ὥ ρ α π ο ῦ ἡ μ ε ῖ ς ἐ π α ί ζ ο μ ε ν φ ο ὺ τ μ π ὼ λ μ ὲ τ ὸ χ ά ρ ο, α ὐ τ ο ὶ τ ὰ κ α ν α κ ά ρ ι α τ ὰ ε ἶ χ α ν μ α κ ρ ὰ ν σ τ ὲ ς Ε ὐ ρ ῶ π ε ς ἐ ν μ έ σ ῳ ἀ γ κ ά λ η ς π ρ ο σ φ ι λ ο ῦ ς ἐ ρ ω μ έ ν η ς ! ! !»

Ἀλλὰ διατὶ νὰ ἀναφέρω ἐπιστολὰς φίλων μου καὶ ἀρθρογραφίας Βενιζελικῶν Δημοσιογράφων καὶ ἐπιμνημοσύνους λόγους ἐμπνευσμένων ἀξιωματικῶν ἀφοῦ ὑπάρχει ἕν σοφὸν ρητὸν τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι «ἐκεῖ ὅπου φαίνονται τὰ πράγματα τὰ λόγια εἶνε περιττά;»

Δὲν ὑπάρχει ἀδελφοὶ πρόσφυγες τώρα Βασιλεὺς

Κωνσταντῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεδίδετο κακοβούλως ὑπὸ τῶν Βενιζελικῶν πᾶσα κακοδαιμονία τῆς Ἑλλάδος, δὲν ὑπάρχουν τώρα οἱ Γούναρης, Στράτος, Θεοτόκης, Μπαλτατζῆς, Πρωτοπαπαδάκης καὶ λοιποὶ δολοφονηθέντες Πολιτικοὶ εἰς τὴν ἀδεξιότητα τῶν ὁποίων νὰ ἀποδοθῇ τὸ κατάντημα αὐτὸ καὶ «ξεχαρβάλωμα» τοῦ Κράτους, δὲν ὑπάρχει πλέον ἀντιπολίτευσις, ἀπὸ δύο ἤδη καὶ πλέον ἐτῶν ἀπόλυτος κυρία τῶν τυχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Προσφύγων εἶνε ἡ κακοποιὸς τοῦ Βενιζέλου «Μαφία» τὰ δὲ πράγματα μαρτυροῦσι περιτράνως ὅτι ἡ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δημιουργηθεῖσα κατάστασις εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀπευθύνωμεν τὸ ἐρώτημα: Μητροπολῖται καὶ λοιποὶ Ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς ἡμῶν QUO VADITIS; «Συγγεγραμμένοι Πατέρες» Βουλευταὶ καὶ λοιποὶ τῶν Προσφύγων ἀντιπρόσωποι ποῦ βαδίζετε; Ἀδελφοὶ Πρόσφυγες ποῦ βαίνομεν; Καὶ ἡ ἀπάντησις εἶνε Εἰς τὴν δυστυχίαν τὴν πεῖναν, τὴν ἀτίμωσιν, τὸν ὄλεθρον, τὸν ἀδελφικὸν ἀλληλοσπαραγμόν, τὸν παντελῆ ἀφανισμόν μας!!! Οἱ δὲ δολοφόνοι ἡμῶν; Ὦ! αὐτοὶ ἂν δὲν προφθάσουν νὰ ἐνοικιάσωσι τὸ Κράτος εἰς τοὺς Φράγγους πάντως ὅμως ἀφοῦ πλουτίσωσι, θύσωσι καὶ ἀπολύσωσι, θὰ ἀπέλθωσιν εἰς Εὐρώπην πρὸς συνάντησιν τοῦ διδασκάλου των καὶ ἐκεῖθεν θὰ θεῶνται εὐφραινόμενοι ὡς ὁ Μεφιστοφολῆς, διότι ἐκόρεσαν τὰ πάθη των ἢ ὡς ὁ Νέρων, ὁ ὁποῖος διατάξας νὰ πυροπολήσωσι τὴν Ρώμην ηὐφραίνετο κατόπιν παίζων τὴν λύραν καὶ θεώμενος τὸ ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθὲν κακούργημα ! ! !

Ἐδοκίμασε καὶ ἄλλοτε τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἐξευτελισμοὺς καὶ ἀτιμώσεις κατὰ τὰς σταυροφορίας καὶ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγγων, εἶδε καταστροφὰς κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πρωτευούσης ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὑπέστη κλονισμοὺς κατὰ τοὺς μαύρους τῆς δουλείας χρόνους, ἐδοκίμασε σφαγὰς καὶ μαρτύρια κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21, ἀλλὰ δι-

ετήρησε τὸ Ἔθνος τότε ἀκλόνητον τὴν πίστιν πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ ἀμείωτον τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, εἶχε τὸ Ἔθνος τότε τὸν Κλῆρον, ὁ ὁποῖος ἀνεζωπύρει τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν. Εἶχε τὸν μάρτυρα Πατριάρχην Γρηγόριον, εἶχε τὴν πλειάδα τῶν Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν παρὰ τὸν Βόσπορον ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, εἶχε τὸν Πατρῶν Γερμανόν, ὁ ὁποῖος πρῶτος ὕψωσε καὶ ηὐλόγησε τὴν σημαίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Λαύρας, Διάκος ἦτο ὁ Ἀθανάσιος ὁ πρόδρομος τοῦ Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου εἰς τὴν γέφυραν τῆς Ἀλαμάνας, Παπαφλέσας ὠνομάζετο ὁ κτυπήσας τοὺς Ἄραβας εἰς τὸ Μανιάκη, ὁ Σαμουὴλ ἦτο εἰς τὸ Κοῦγγι τοῦ Σουλίου καὶ Παπαθύμιος ὁ Βλαχάβας ὁ ἐπαναστατήσας τὴν Θεσσαλίαν. Καψάλης ἐλέγετο ὁ προσφέρας ἑαυτὸν ὁλοκαύτωμα εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ Καλόγηρος ἦτο ὁ μαρτυρήσας εἰς τὸ Ἀρκάδι τῆς Κρήτης. Τώρα ἔχομεν Πατριάρχας Μεταξάκηδες, οἱ ὁποῖοι προδίδουν τὸ Ἔθνος εἰς τοὺς Φράγγους, τώρα ἔχομεν Μητροπολίτας οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τὸν Χριστόν των καὶ ἐξυμνοῦν τὴν θεότητα τοῦ Σατανᾶ, τώρα ἔχομεν ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι κηρύττουν εἰς τὰς Ἐκκλησίας τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀνηθικότητα καὶ σπείρουν τὸ μῖσος καὶ τὴν διχόνοιαν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων χάριν χρηματισμοῦ.

ΤΟΤΕ εἶχε τὸ Ἔθνος μας τοὺς Ἐθνικούς του ἥρωας, εἶχε τὰ λαμπρὰ τῶν προγόνων του κατορθώματα ὡς παράδειγμα. ΤΩΡΑ ἔχομεν Κονδύληδες καὶ Γονατάδες ὡς «Ἐθνικοὺς Σωτῆρας» ἔχομεν Πλαστήρας καὶ Πρωτοσυγγέλους ὡς «ΘΡΥΛΙΚΟΥΣ ΗΡΩΑΣ» ἔχομεν τοὺς προαγωγοὺς καὶ διαφθορεῖς ὡς «Ἐθνικοὺς Παράγοντας» ἔχομεν καὶ ὡς ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ «ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΣ» ΤΗΝ ΛΙΠΟΤΑΞΙΑΝ, ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ, ΤΗΝ ΑΝ-

ΤΑΡΣΙΑΝ, ΤΗΝ ΑΤΙΜΙΑΝ, ΤΗΝ ΛΗΣΤΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ! Εἶχε τὸ Ἔθνος ἄ λ λ ο τ ε τὰ Ἐθνικά του ἰδεώδη, εἶχε τοὺς θρύλους καὶ τὰς παραδόσεις του, εἶχε τὰ Σχολεῖά του, εἶχε τὴν Ἐθνικήν του γλῶσσαν, εἶχε τὸν «Μαρμαρωμένον Βασιλῆ του,» τ ώ ρ α ὅ λ α αὐτὰ ἔχασαν τὴν σημασίαν των, ὅλα ἐλησμονήθησαν, ὅλα κατεσπιλώθησαν, ὅλα κατερρακώθησαν καὶ «μόνος αὐτὸς (ὁ ἀγύρτης) ξέρει τὸ «στρατὶ ποῦ φέρει στὴν Ἁγιὰ Σοφιά!» ΚΑΙ ΤΟ ΧΕΙΡΙΣΤΟΝ ΟΛΩΝ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕΝ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΠΙ ΑΙΩΝΑΣ ΕΒΑΣΙΖΕΤΟ ΑΔΙΑΣΕΙΣΤΟΝ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ: Ἡ ἡρωϊκὴ νῆσος Κρήτη διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τόσας ὑπέστη θυσίας καὶ τοσάκις διεκινδύνευσε τὴν ὕπαρξίν του καὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὁποίας ἔπαλλε πᾶσα Ἑλληνικὴ ψυχή, χρησιμοποιεῖται τώρα ὑπὸ τοῦ τυράννου ὡς πρόσκομμα εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων εὐμενεῖς προσπαθείας τοῦ Κράτους. Αἱ νῆσοι Χῖος καὶ Λέσβος, αἱ ὁποῖαι ἠλευθερώθησαν δι' Ἑλληνικοῦ αἵματος χρησιμεύουσι τώρα ὡς κέντρα ἀνταρσιῶν ἐναντίον τῆς » μητρὸς Ἑλλάδος. «Οἱ δὲ Μικρασιᾶται, διὰ τὴν ἐλευ-» θερίαν τῶν ὁποίων δὲν ἔμεινε Παλαιοελλαδικὴ οἰκο-» γένεια, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἐπένθησε καὶ νὰ μὴ ἔχῃ προσ-» φέρῃ πᾶσαν θυσίαν εἰς αἷμα καὶ εἰς χρῆμα, οἱ Μικρα-» σιᾶται χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου, ὅπως με-» τὰ «Τσετῶν» καὶ Κιρκασίων καὶ Ἀρμενίων κρατῶσιν » ὑποχείριον τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὸ Κράτος τῶν σφαγέων » καὶ δολοφόνων των καὶ θεωρῶσι τοὺς Παλαιοελλαδί-» τας ἐχθροὺς των χειροτέρους ἀκόμη τῶν Τούρκων καὶ » τῶν Βουλγάρων!!! Αὐτὴν τὴν Ἐθνοκτόνον κατάστασιν ἐδημιούργησεν ὁ «Σωτῆρας τῆς Πατρίδος» καὶ ὁ «Πατέρας τῆς Φυλῆς». Ἀνάθεμά τον!

Διέτρεξα ὁλόκληρον τὴν Παγκόσμιον Ἱστορίαν ἀλλὰ πουθενὰ δὲν συνήντησα ΜΙΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΩΤΕΡΑΝ ΕΚΕΙΝΗΣ, ΤΗΝ ΟΠΟΙ-

ΑΝ ΜΕΤΑ ΤΟΣΗΣ ΕΠΙΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΛΥΣΣΗΣ ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΕΝ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΤΟΥ. Εἶδα τὸν Ἐφιάλτην, ἀλλὰ τότε δὲν ὑπῆρχε συνείδησις Ἐθνικῆς ἑνότητος. Εἶδα τὸν τύραννον Ἱππίαν τὸν Πεισιστρατίδην, ὅστις ἐκ λόγων ἐκδικήσεως παρώτρυνε τὸν Ξέρξην νὰ ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ οὗτος δὲν ἠξιώθη νὰ φέρῃ καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἐμηχανᾶτο. Εἶδα τὸν Παυσανίαν τὸν νικητὴν τῶν Πλαταιῶν ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐγκλεισθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας μητρός του ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὡς εἰς ἄσυλον κατέφυγε, ἀπέθανεν ἐξ ἀσιτίας χωρὶς νὰ προφθάσῃ νὰ θέσῃ εἰς ἐκτέλεσιν τὰ προδοτικά του σχέδια. Εἶδα τὸν Κοριολάνον ὁ ὁποῖος μνησικακήσας κατὰ τῆς Ρώμης συνεμάχησε μετὰ τῶν ἐχθρῶν Οὐόλσκων καὶ ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς ἰδίας του Πατρίδος, ἀλλὰ εἰς ἓν δάκρυ τῆς μητρός του ὑπεχώρησεν εἰς αὐτὸν τὸ πάθος τῆς ἐκδικήσεως καὶ ἐθυσίασεν ἑαυτὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ρώμης. Εἶδα ἕνα Καλλικράτην τῆς Αἰτωλικῆς Ὁμοσπονδίας, ὁ ὁποῖος ἀρχηγὸς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κόμματος ἐν Ἑλλάδι ραδιουργήσας καὶ συκοφαντήσας, τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους ἔστειλεν ἐξορίστους εἰς Ρώμην περὶ τοὺς 800 ἐξ αὐτῶν καὶ διὰ διαφόρων ἄλλων προδοτικῶν μέσων συνετέλεσεν εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν ὑποταγὴν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Ρώμης, ἀλλὰ τὸ κακὸν τῆς προδοσίας δὲν ἦτο τόσον μέγα, οὔτε αἱ βλάβαι τόσον μεγάλαι. Εἶδα καὶ τὸν Ἰωάννην Καντακουζηνόν, ὁ ὁποῖος θέλων νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον τοῦ Βυζαντίου ἔδωκε πρὸς ἐκπόρνευσιν τὴν δεκατετραετῆ θυγατέρα του εἰς τὸν Σουλτάνον Προύσης διὰ νὰ ἔχῃ Αὐτὸν σύμμαχον εἰς τὸ ἀνόσιον ἐπιχείρημά του. Ὁ Καντακουζηνὸς ὅμως μετενόησε κατόπιν διὰ τὰ κακὰ τά ὁποῖα προυξένησεν εἰς τὴν Πατρίδα του, παρητήθη τῆς ἐξουσίας καὶ ἐνδυθεὶς καλογηρικὰ κατέφυγεν εἰς μοναστήριον πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν ἁμαρτιῶν του. Ἀλλ' ὁ Βενιζέλος ἐνῷ παρέδωκε πρὸς ἐκπόρνευσιν ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς Φράγγους,

ἐνῷ παρέδωκεν ὁλόκληρον τὴν Μικρὰν 'Ασίαν εἰς τὸ «μακελειό», ἐνῷ κατεδίκασε χιλιάδας Προσφύγων εἰς αἰωνίαν ἀτίμωσιν καὶ δυστυχίαν δὲν θέλει νὰ μετανοήσῃ καὶ «ἐξομολογηθῇ» ἀλλ' ἐξακολουθεῖ συσσωρεύων καταστροφάς, καταστροφὴν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καταστροφὴν εἰς τὴν Οὐκρανίαν, καταστροφὴν εἰς τὴν Μικρὰν 'Ασίαν, ὄλεθρον παντελῆ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα καὶ Κύριος οἶδε πότε θὰ σταματήσῃ, ἕως ὅτου παραδώσῃ τὴν ψυχήν του καὶ εὑρεθῇ ἕνας Δάντης, ΔΙΟΤΙ ΜΟΝΟΣ ΕΝΑΣ ΔΑΝΤΗΣ ΕΙΝΕ ΙΚΑΝΟΣ νὰ ὁρίσῃ τὸν κύκλον τῆς Κολάσεως εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ καταταχθῇ καὶ βασανισθῇ «ἡ ἀπὸ τόσα ἐγκλήματα κολασμένη ψυχή του» ! ! ! !

ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

«Εἰς χώραν ὅπου βασιλεύει ἡ ἀναρχία καὶ ἡ ἀνομία, τὸ καταλληλότερον μέρος δι' ἕνα ἔντιμον ἄνθρωπον εἶνε ἡ φυλακὴ ἢ ἡ ἐξορία».

—Τολστόη «Ἀνάστασις».

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΟΥ ΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΟΥ.

Δύο εἶνε τὰ αἴτια ἅτινα μὲ ἠνάγκασαν, ἀγαπητοί μου ἀναγνῶσται, ὅπως ἐγκαταλείψω τὴν Ἑλλάδα τώρα κατὰ τὰ τέλη τοῦ βίου μου μετὰ πολυμελοῦς οἰκογενείας καὶ ἔλθω ἐδῶ εἰς τὸ Ἄγνωστον, τὸ μὲν ὅπως ἀποφύγω ἠθικοὺς κλονισμοὺς ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ὀργίων, τὰ ὁποῖα διαπράττονται εἰς βάρος τῶν ἀτυχῶν μας Προσφύγων ὑπὸ τοῦ Κράτους τῶν φυγάδων καὶ δολοφόνων μας, τὸ δέ, ὅπως δυνηθῶ ἐλευθέρως καὶ ἐπιτελέσω ἓν ἐπιβεβλημένον μοι πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον, προβαίνων εἰς τὴν ἀποκάλυψιν μιᾶς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν τόσον κακούργως κατώρθωσε νὰ ἀποκρύψῃ καὶ διαστρεβλώσῃ ὁ ἐπάρατος Βενιζελισμὸς εἰς βλάβην καὶ καταστροφὴν ὑψίστων Ἐθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

Πολλοὶ ἐνταῦθα γνωστοί μου, ὑποβολιμαῖοι ἐννοεῖται, ἀλλὰ ἴσως καί τινες παραγνωρίσαντες τὸν σκοπὸν τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, ὑπὸ τύπον φιλικῆς συμβουλῆς καὶ καλῇ τῇ πίστει μὲ ἀπέτρεψαν ἐπανειλημμένως, ὅπως προβῶ εἰς ἀποκαλύψεις κατὰ τοῦ Βενιζέλου καὶ

τῆς συμμορίας του, διότι δῆθεν ἕνεκα τῆς διαδόσεως τοῦ Βενιζελισμοῦ ἐν Ἀμερικῇ θὰ ἐβλάπτοντο τὰ ὑλικά μου συμφέροντα!

Εἰς τοὺς φίλους αὐτοὺς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀπαντήσω » πρῶτον ὅτι δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρξωσιν Ἕλληνες οἱ » ὁποῖοι ἀφοῦ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν θὰ θελήσωσι νὰ ἐμ- » μένωσιν ἐν τῇ προτέρᾳ αὐτῶν πλάνῃ, ἀλλ' ἂν ὑπάρξω- » σιν εὐάριθμοι τινὲς λάτρεις ἀκόμη ἑνὸς ΑΓΥΡΤΟΥ, » οἱ τοιοῦτοι ἀναμφιβόλως εἶναι ἄνθρωποι τοῦ συμφέ- » ροντος, εἶνε ἄνθρωποι «πουλημένοι» τὴν συνείδησιν » καὶ διεφθαρμένοι τὸν χαρακτῆρα καὶ ὡς τοιοῦτοι ἔ- » στωσαν καὶ αὐτοὶ ἐπικατάρατοι μαζῆ μὲ τὸν διδάσκα- » λόν των. Δεύτερον ἀπαντῶ εἰς τοὺς φίλους μου, ὅτι » ὁ σκοπὸς τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐγκαταστάσεώς μου εἶνε πο- » λὺ ὑψηλότερος καὶ πολὺ ἱερώτερος ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξιν » εὐτελῶν ὑλικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἀείποτε περιε- » φρόνησα. Ὅσοι μὲ ἐγνώρισαν καθ' ὅλον τὸ μακροχρόνιον τοῦ βίου μου ἐπιστημονικὸν καὶ πολιτικὸν στάδιον εἴτε ἐν Τουρκίᾳ, εἴτε ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐνθυμοῦνται βεβαί- » ως, ὅτι οὔτε θυσίαι χρηματικαὶ οὔτε κίνδυνοι τῆς ζω- » ῆς μου, οὔτε φυλακίσεις, οὔτε στρατοδικεῖα, οὔτε ἐ- » ξορίαι, οὔτε ἀπόπειραι δολοφονίας κατώρθωσαν νὰ » σταματήσωσι τοὺς ἀγῶνας μου ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ δι- » καίου καὶ τῆς ἀληθείας. Θὰ ἐνθυμοῦνται βέβαια οἱ ἀναγνῶσται μου, ὅτι δὲν ἐδίστασα πρῶτος ἐξ ὅλων νὰ διακηρύξω κατὰ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ «Παμπροσφυγικὸν Συνέδριον» ὅτι ὁ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΜΑΣ ΗΠΑΤΑ ὅταν ἥρπαξε τὸ ἐθελοντικὸν ἡμῶν κίνημα καὶ τὸ μετέτρεπεν εἰς κίνημα ἀποστασίας καὶ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ. Καὶ ὅτι οὔτε ὅταν ὁ Βενιζέλος ἠθέλησε νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς τρομοκρατίας ἐπὶ τῶν Προσφύγων ἀπεδειλίασα ἀπὸ τοῦ νὰ διακηρύξω διὰ τῆς δημοσιογραφίας ὅτι ὁ Βενιζέλος ἠδίκει τὸν Προσφυγικὸν κόσμον μεταχειριζόμενος τὰ θύματά του ὡς ἀληθεῖς εἵλωτας. Καὶ ὅτι οὔτε, ὅταν ὁ Βενιζέλος εὑρίσκετο εἰς τὸν Κολοφῶνα τῆς δόξης του

καὶ ἐστεφανοῦτο καὶ ἀπεθεοῦτο εἰς τὸ στάδιον ἀπεδυσπέτησα καὶ οὔτε ἔπαυσα καὶ κατόπιν ἀκόμη τῆς ἐναντίον μου ἐν Μυτιλήνῃ δολοφονικῆς ἀποπείρας νὰ διακηρύττω ὅτι ἡ ἀποβίβασις ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἐγένετο πρὸς πολιτικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Βενιζέλου καὶ πρὸς περιφρούρησιν ξένων συμφερόντων. Καὶ θὰ ἐνθυμοῦνται νομίζω οἱ ἀναγνῶσταί μου, ὅτι οὔτε καὶ ὅταν ὁ Στεργιάδης ἐτρομοκράτει τὴν Σμύρνην καὶ εἶχε πνίξει πᾶσαν φωνὴν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, οὔτε καὶ τότε μὲ ἀπέλιπε τὸ θάρρος ἀπὸ τοῦ νὰ διακηρύξω δημοσίᾳ διὰ τοῦ «Κόσμου» ὅτι ἡ πρὸς τὸν Βενιζέλον προσωπολατρεία μᾶς ἔφερεν ἀφεύκτως πρὸς τὸ «μακελειὸ» τοῦ Κεμάλ. Καὶ δὲν ἐλησμόνησαν ἐλπίζω οἱ ἀγαπητοὶ Πρόσφυγες ὅτι ὅταν τῇ εἰσηγήσει τῶν φυγάδων καὶ δολοφόνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας συνεκρότουν συλλαλητήρια ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ζητοῦντες τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τοῦ Βενιζέλου ὅπως καλύψωσι τὰ αἴσχη ἐκείνου καὶ τὰ κακουργήματα, καὶ ὅταν τῇ εἰσηγήσει πάλιν Πλαστηραίων, Γονατάδων καὶ τῶν παραπλησίων οἱ ἴδιοι Πρόσφυγες παρεσκεύαζον τὰς ὀργιώδεις ἐκείνας ἐκλογάς, ὅταν συνεκράτουν εἰς τὴν Ἀρχὴν τοὺς τυράννους καὶ ἐδέσμευον τὰς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ ἐνθυμοῦνται, ὅτι καὶ τότε μεθ' ὅλας τὰς ἀπειλὰς δὲν ἔπαυσα μέχρι τελευταίας στιγμῆς ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποτρέπω τοὺς Πρόσφυγας ἀπὸ τοιούτων ἀντεθνικῶν ἐνεργειῶν. Θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι δὲν ἀπέκαμα νὰ διακηρύττω, ὅτι οὕτω πράττοντες οἱ Πρόσφυγες καὶ ἐνεργοῦντες ἔσκαπτον τὸν ἴδιον αὐτῶν τάφον καὶ παρεσκεύαζον τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐξασθένησιν καὶ καταστροφήν. Καὶ τώρα ἐγκαλούμενος ὡς μάρτυς πρὸ τοῦ κοινοῦ δικαστηρίου δὲν θὰ ἀναχαιτισθῶ ἀπὸ μικροπρεπεῖς ὑπολογισμοὺς εὐ» τελῶν συμφερόντων, «ὅπως διακηρύξω δημοσίᾳ τὰ ὅ» σα εἶδον μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὰ ὅσα ἤκουσα μὲ τὰ «αὐτιά» μου καὶ τὰ ὅσα ἀντελήφθην μὲ τὴν ψυχήν μου.
» Καὶ ἂν ἀκόμη ἐγνώριζον, ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν τῆς δημο» σιεύσεως τοῦ βιβλίου μου θὰ ἔπιπτον ὑπὸ τὸ ἐγχειρί-

» διον δολοφόνων καὶ πάλιν δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ προβῶ
» εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς «Κρυμμένης ἀληθείας» τοσού-
» τῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἔχω ἐρριζωμένην τὴν πεποίθη-
» σιν, ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς ἀληθείας αὐτῆς μᾶς φέρει εἰς
» παντελῆ ὄλεθρον».

Θὰ ἦτο ἀνάξιον τοῦ παρελθόντος μου, ἀλλὰ καὶ ἀνάξιον τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς νοημοσύνης παντὸς Ἕλληνος νὰ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς δολοφόνοι καὶ συνένοχοι, διότι «ὁ ἀνεχόμενος τὴν ἀδικίαν συναδικεῖ» καὶ νὰ ἀρνηθῶμεν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς παραδόσεις μας καὶ νὰ ἀφίσωμεν ὄχι μόνον ἀτιμωρήτους τοὺς καταστροφεῖς μας, ἀλλὰ καὶ ἀστιγματίστους τοὺς ἀρχισυμμορίτας, καὶ ἀνενοχλήτους ἐκείνους, ὅσοι οὐδὲν ἄλλο ἔχουσι ἐπάγγελμα παρὰ τὸν Κομματισμόν, νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ κακουργῶσι κατὰ τῆς Πατρίδος μας, νὰ πλουτίζωσιν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου καὶ νὰ ὀργιάζωσιν ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν πτώματος καὶ δι' ὅλα αὐτὰ νὰ σιγῶμεν καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ τὰ ἀνεχώμεθα μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ κινδυνεύσωμεν ἢ μὴ ζημιωθῶμεν μικρὰ ἢ ἔστω καὶ μεγάλα ὑλικὰ ἡμῶν συμφέροντα!

Διαβεβαιῶ τοὺς ἀγαπητούς μου φίλους καὶ ἀναγνώστας ὅτι οἱ ἀγόμενοι ὑπὸ τοιούτων σκέψεων καὶ ἀντιλήψεων εἶνε ἄνθρωποι μικροὶ τὸν νοῦν, εὐτελεῖς τὸν χαρακτῆρα, ἔκφυλοι τὸν ὀργανισμὸν καὶ παρουσιάζουσι σημεῖα ἐσχάτης ἀποκτηνώσεως· εἶνε ἄνθρωποι πληρωνόμενοι ἀπὸ τὸν Κομματισμὸν διὰ νὰ φθείρωσι τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν διδάσκοντες τοιαῦτα ἀντιπατριωτικὰ διδάγματα καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται ὡς «ψωραλέοι σκύλλοι».

Ἔχω πλήρη συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεών μου πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ πλήρη ἀντίληψιν τῶν εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας φέρω ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, δι' ὅσα ἐναντίον τῶν δολοφόνων τῆς Πατρίδος μου δημοσίᾳ καταγγέλλω.

Διὰ τοῦτο εἶμαι πρόθυμος ὅπως δώσω οἱασδήποτε διασαφήσεις ἤ πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι ἤθελον τυχὸν ζητηθῇ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μου, ἤ ὀνομάσω ἄτομα, τὰ ὁποῖα ὑπαινίσσομαι ἐνταῦθα ἢ καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἐν τῇ ἀφηγήσει μου δυνατὸν νὰ παρέλειψα ἤ διορθώσω τυχὸν ἀνακρίβειαν τινά, εἶμαι ἐπὶ τέλους προθυμότατος νὰ δεχθῶ μὲ πάντα ἔντιμον ἄνθρωπον πᾶσαν συζήτησιν εἴτε ἐν τῷ τύπῳ, εἴτε καὶ δι' ἐπιστολῶν, συζήτησιν ἀπηλλαγμένην ὕβρεων καὶ ἀντεγκλήσεων, ἀλλὰ βασιζομένην ἐπὶ ἱστορικῶν γεγονότων, συζήτησιν ἡ ὁποία νὰ ἀποσκοπῇ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν διαφώτισιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀληθείας. Εἶμαι τῆς ἰδέας, ὅτι μόνον ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ ἐπέλθῃ ἡ Ἐθνικὴ ἡμῶν ἑνότης, ὅταν ἐλεύθεροι Ἕλληνες καὶ ὑπόδουλοι ἐν ἀγαπητῇ ὁμονοίᾳ καὶ ἀδελφωσύνῃ καταργήσωσι τὸ Κράτος τῶν δολοφόνων καὶ ἐξαγνίσωσι τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ τὸ Βενιζελικὸν ἄγος, ὅταν θραυσθῶσι καὶ ξεσχισθῶσι τὰ εἴδωλα τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὅταν καθαρισθῶσι αἱ Ἐκκλησίαι μας ἀπὸ τοὺς κομματάρχας ἱερεῖς τοὺς διδάσκοντας τὸ μῖσος καὶ τὴν διχόνοιαν μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐγκαθιδρυθῇ καὶ πάλιν ὁ Χριστός μας εἰς τὸν θρόνον του, ὅταν εἰσαχθῇ εἰς τὰ Σχολεῖά μας ἡ Ἑλληνοπρεπὴς διαπαιδαγώγησις καὶ ἐπέλθῃ ἡ ἠθικοποίησις τῆς κοινωνίας, ὅταν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἔξω Ἑλληνισμὸν ἱδρυθῶσι Σωματεῖα καὶ Ὀργανώσεις ὑπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν τίτλον «Ἕνωσις καὶ ἀδελφοποίησις, εἶμαι λέγω τῆς ἰδέας, ὅτι τότε, ἀλλὰ μόνον τότε θὰ ἴδῃ καὶ πάλιν τὸ Ἔθνος μας παλαιᾶς εὐκλείας χρόνους, τότε τὰ Ἐθνικά μας ἰδεώδη θὰ ἀναζήσουν καὶ πάλιν, τότε θὰ ἀναστηθῇ ὁ «Μαρμαρωμένος Βασιληᾶς μας» τότε θὰ σημάνουν τὰ σήμαντρα καὶ οἱ Κώδωνες τῆς Ἁγίας Σοφίας, τότε θὰ συνεχισθῇ ἡ διακοπεῖσα κατὰ τὴν ἅλωσιν λειτουργία, τότε ὅλοι μετὰ βεβαιότητος δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι «ΠΑΛΙ ΜΕ ΧΡΟΝΙΑ, ΜΕ ΚΑΙΡΟΥΣ ΠΑΛΙ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΘΑΝΑΙ».

Καὶ διαισθάνεται ἡ ψυχή μου, ὅτι ἡ εὐλογημένη αὐ-

τη ὥρα δὲν θὰ εἶνε μακράν, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὁπλισθῶμεν μὲ περισσοτέραν θέλησιν, θάρρος καὶ αὐταπάρνησιν, νὰ ἀποτινάξωμεν τὴν ὑπὸ τοῦ δηλητηρίου τοῦ Κομματισμοῦ παραχθεῖσαν νάρκην, νὰ ἀποδυθῶμεν τὸν παλαιὸν ἄν-
» θρωπον «καὶ ἡ ἀποκήρυξις τοῦ Βενιζελισμοῦ νὰ εἶναι
» ἡ καθημερινὴ προσευχή μας, ἡ ἕνωσις καὶ ἡ ἀδελφοποί-
» ησις νὰ ἦναι ὁ γνώμων τῶν σκέψεών μας, τὸ σύμβολον
» τοῦ Ἐθνικοῦ μας βίου καὶ τὸ σύνθημα καὶ ὁ σκοπὸς
» τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν ὀργανώσεων».

Ἐπιμαρτύρομαι Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, ὅτι ὅπως καὶ προλογίσας ἀνέφερον οὐδέποτε προσέφερα θυσίαν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Κομματισμοῦ. Ἀλλ' ἂν ἐπιτίθεμαι ἐναντίον μιᾶς ὡρισμένης μερίδος τοῦτο πράττω ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότος, διότι ἔχω ἐρριζωμένην τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὁ Βενιζελισμὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διὰ παντὸς κακοήθους μέσου ἀποχωρίσας ἡμᾶς τοὺς Μικρασιάτας ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἀντιφρονοῦντος Ἑλληνικοῦ κόσμου, ἐκμεταλλευθεὶς τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν τῶν Προσφύγων διαρκοῦντος τοῦ Μεγάλου πολέμου κατώρθωσε μεταχειρισθεὶς ἡμᾶς τυφλὰ ὄργανά του νὰ διαφθείρῃ, κάμψῃ καὶ ὑποτάξῃ ὅ,τι ὑψηλότερον ἠδύνατο νὰ κρύψῃ ἐν ἑαυτῇ ἡ ψυχὴ ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ! Ἐπιτίθεμαι ἐναντίον τοῦ Βενιζέλου, διότι ὁ Βενιζέλος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος συμμαχήσας μεθ' ὅλων τῶν ἀνησύχων καὶ ἐνόχων συνειδήσεων, μεθ' ὅλων τῶν φυγάδων τοῦ πολέμου, μεθ' ὅλων τῶν ἀνατροπέων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Νόμων ἐξεμαύλισε πᾶσαν τιμίαν ἰδέαν καὶ πᾶσαν ἱερὰν καὶ εὐγενῆ πρόθεσιν. Καυτηριάζω τὸν Βενιζελισμόν, διότι ὁ Βενιζελισμὸς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις ἐπιστρατεύσας ὅλους τοὺς λαφυραγωγοὺς καὶ ὅλους τοὺς κλέπτας τῶν δημοσίων ταμείων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν βαλαντίων, ὅλους τοὺς ἐπικεκηρυγμένους καὶ μὴ ληστοφυγοδίκους καὶ ὅλους τοὺς κλέπτας τῆς Λαϊκῆς ἐντολῆς καὶ τάξας τοὺς λωποδύτας καὶ ἀχρείους ὑπεράνω τῶν ἐναρέτων καὶ τιμίων πολιτῶν κατέλυσε τοὺς ἀγράφους καὶ θετοὺς νόμους τοῦ Δικαίου, ἀνέτρεψεν ἄρδην τὰς βάσεις τῆς ἠθικῆς καὶ ἀνήγαγεν εἰς περιωπὴν

μέσου ταχείας καὶ ἀνενοχλήτου ἐπικρατήσεως καὶ πλουτισμοῦ τὴν βίαν, τὴν αὐθαιρεσίαν, τὴν κλοπήν, τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ ψεῦδος. Καὶ ὅταν τὸ ψεῦδος ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ ἔχει στήσει τόσον ὑψηλὰ τὸν θρόνον του ὀργιάζον καὶ κορυβαντιῶν εἰς βάρος τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν προσφύγων καὶ τοῦ λοιποῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ δὲ Ἀλήθεια αἱμόφυρτος σφαδάζει πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, νομίζω ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῆς Ἀληθείας εἶναι ἔργον ὑψίστης Ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ὠφελείας καὶ ἱερώτατον καθῆκον παντὸς πατριώτου καὶ τιμίου Ἕλληνος. Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς λαοὺς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εὑρισκόμενοι εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς Ἐθνικῆς καὶ ψυχικῆς δυστυχίας δὲν ἔχουν τὸ θάρρος καὶ τὴν σκληρότητα νὰ περιγράψουν μὲ κάλαμον ὀδυνηρὸν καὶ νὰ καυτηριάσουν τὴν ἀθλιότητα μιᾶς ἐποχῆς ἡ ὁποία ἀνέδειξεν ἕνα καταστροφέα ὁλοκλήρου Ἔθνους εἰς «Πατέρα τῆς Φυλῆς» καὶ «Σωτῆρα τῆς Πατρίδος!» Ἀλλοίμονον εἰς τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν αἰσθάνονται ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην νὰ στιγματίσωσι μίαν κατάστασιν ἀνακηρύττουσαν ἀνθρώπους φυγάδας τοῦ πολέμου καὶ δολοφόνους τῆς Πατρίδος εἰς «θρυλικοὺς ἥρωας» καὶ «Κυβερνήτας» τῆς χώρας των ! ! !

Τὰς γραμμὰς ταύτας χαράσσω ὑπὸ τὸ κράτος βαθυτάτης θλίψεως ἀλλὰ καὶ μεγάλης ἐλπίδος. Καὶ γράφων ἀποτείνομαι πρὸς τοὺς Πρόσφυγας μετὰ τῶν ὁποίων ἐκοινωνήσαμεν μὲ τὸ ἴδιον ποτήριον τὴν λύπην καὶ τὴν «κακομοιριάν» ἀποτείνομαι πρὸς τοὺς Μικρασιάτας μετὰ τῶν ὁποίων εἶδον ἡμέρας χαρᾶς καὶ ἐλπίδων ἀλλὰ καὶ ἡμέρας χαλεπὰς θλίψεων καὶ ὀδύνης. Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπατριώτας μου γράφων ἀποτείνομαι καὶ ἐξορκίζω αὐτούς, ὅπως ἐν πλήρει μετανοίᾳ ἀναγνωρίσωσι τὴν μεγάλην ἀλήθειαν: ὅτι ἡ Παφλαγονικὴ ἡμῶν εὐπιστία πρὸς ἕνα ΑΠΑΤΕ-

ΩΝΑ καὶ τοὺς Συμμάχους αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς ἡμῶν καὶ τῶν μεγάλων τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμφορῶν καὶ ὅτι ὀφείλομεν τέλος, ἐὰν θέλωμεν νὰ σωθῶμεν, νὰ ἀποτινάξωμεν τὴν νάρκην τοῦ Βενιζελικοῦ μανδραγόρου ὑπὸ τοῦ ὁποίου μεθυσθέντες ἤδη ἀπὸ το σούτου χρόνου καθεύδομεν τὸν νήδυμον. Διότι χωρὶς νὰ οἰκειοποιηθῶ ἰδιότητας Κασσάνδρας, μέγας φόβος ὑπάρχει, ἐὰν ἐμμένωμεν ἐν τῇ προτέρᾳ ἡμῶν πλάνῃ καὶ δὲν συνετισθῶμεν ἐκ τῶν παθημάτων ἡμῶν, μέγας, λέγω, κίνδυνος ὑπάρχει μὴ ὑποστῶμεν καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐξ αἰτίας τοῦ Βενιζελισμοῦ ἡμῶν συμφορὰς πολὺ μεγαλυτέρας (ΑΝ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΥΠΑΡΞΩΣΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΙ) ἐκείνων τὰς ὁποίας ὑπέστημεν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Βενιζελισμοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Ἀξιωθεὶς νὰ ἴδω τὴν «Κρυμμένην Ἀλήθειαν» ἐρχομένην εἰς τὴν δημοσιότητα ἔχων πλήρη τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῆς τόσον ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ οἰκτρῶς σφαγιασθείσης ἀληθείας θέλει ἐπιτύχει τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, καὶ μὲ τὴν ἐνδόμυχον ἀνακούφισιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ ἐκτελέσας τὸ ὕψιστον καὶ ἔσχατον ἴσως πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον, εἶμαι ἤδη ἕτοιμος, ὅπως παρουσιασθῶ πρὸ τοῦ Ὑψίστου ἀναφωνῶν ὡς ἄλλος Συμεὼν «νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου Δέσποτα».

ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

ΜΙΑ ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΠΑΓΚΑΛΟΝ

«Τίς ὁ τὴν πόλιν ἀδικῶν;
οὐχ' ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ;»

Κύριε Πρόεδρε,

Τὸ βιβλίον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον σᾶς στέλλω καὶ τὸ ὁποῖον πιστεύω νὰ μοὶ κάμητε τὴν τιμὴν νὰ ἀναγνώσητε, ἦτο ἤδη ἕτοιμον πρὸ πολλοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν, ἀλλ' ἡ ὑφ' Ὑμῶν ἀνάληψις τῆς Ἀρχῆς, ἡ διάλυσις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὸ ὑφ' Ὑμῶν ἐπαγγελθὲν πρόγραμμα καὶ ἄλλα μέτρα ληφθέντα παρ' Ὑμῶν καὶ σκοποῦντα τὴν συμφιλίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τὴν εἰς τὴν γαλήνην καὶ τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα εἴσοδον τῆς χώρας μὲ ἔπεισαν πρὸς στιγμὴν νὰ ἀναστείλω τὴν δημοσίευσιν τοῦ βιβλίου μου ὡς ἄσκοπον καὶ περιττεύουσαν. Ἀπὸ τῆς ἐξορίας ὅμως τοῦ Πλαστήρα, τὸν ὁποῖον ἀντὶ νὰ ἐξορίσητε καὶ μάλιστα ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ, ὠφείλετε νὰ διατάξητε νὰ τὸν σκοτώσουν ὡς ἕνα «λυσσασμένον σκύλλον» ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐμεσολάβησαν ἀρκετὰ γεγονότα, μερικαὶ δὲ ἀνταποκρίσεις σταλεῖσαι παρ' ἀνθρώπων τοῦ ἐξορίστου ἤδη Ἀρχιφυγάδος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς μίαν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα, τὰς ὁποίας καὶ ἐσωκλείω, καθὼς καὶ τὰ ἐσχάτως λαβόντα χώραν ἐπαναστατικὰ κινήματα μὲ ἠνάγκασαν νὰ μεταβάλω γνώμην καὶ νὰ προβῶ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ βιβλίου μου συνάμα δὲ ἀπευθύνω καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολήν μου, ὅπως Σᾶς εἴπω μερικὰς ἀληθείας, αἱ ὁποῖαι εἶνε κατὰ τοσοῦτον πολύτιμοι, καθόσον προέρχονται ἀπὸ ἀνθρω-

πον αὐτοεξορισθέντα, διότι δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ φορέσῃ διόπτρας πολιτικῆς εὐνοίας πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ Κόμμα.

Διά νὰ κατανοήσητε τὰς ἀληθείας ταύτας, ρίψατε, παρακαλῶ Κύριε Πρόεδρε, ἕν βλέμμα ἐπὶ τῶν ἐσωκλείστων ἀνταποκρίσεων, ἰδέτε τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἐπιστέλλοντος, ἐρωτήσατε περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ θέλετε μάθει, διότι εἶνε τύπος πασίγνωστος, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο πρό τῶν Βαλκανικῶν πολέμων προαγωγὸς καὶ κατάσκοπος τῶν Τούρκων ἐν Σμύρνῃ· ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους διωγμοὺς ἐκδρασθεὶς ἐν Μυτιλήνῃ καὶ περισυλλεγεὶς ὑπό τοῦ μοιραίου τῆς Ἑλλάδος πολιτικοῦ ἐχρησιμοποιήθη ὑπ' αὐτοῦ, ὅπως προδίδῃ εἰς τοὺς Ξένους πάντα Ἐθνικῶς ἐργαζόμενον Ἕλληνα καὶ νὰ ὑβρίζῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος του πᾶν ὅ,τι εὐγενὲς Ἑλληνικόν. Θέλετε μάθει ὡσαύτως, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ἔχων διαζύγιον μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀλήθειαν εἶχε χρησιμοποιηθῇ τῇ συστάσει τοῦ Βενιζέλου ὡς Ἐπίτροπος τοῦ Τύπου ὑπὸ τῆς ἐν Σμύρνῃ περιωνύμου «Μικρασιατικῆς Ἀμύνης» ὅπως ρεκλαμάρῃ τόν Βενιζέλον καὶ συνεχίσῃ τὸ ἔντιμον μετά τῶν Φράγγων ἐπάγγελμα αὐτοῦ καὶ ὅτι μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν εἰς ἀμοιβὴν τῆς Ἐθνικῆς αὐτοῦ ταύτης δράσεως διωρίσθη τῇ συστάσει πάλιν τοῦ Βενιζέλου Ἰδιαίτερος Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχιφυγάδος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ κατόπιν Δικτάτορος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ «Μαύρου» καὶ «Θρυλικοῦ Πλαστήρα» !!!

Ἀναγνώσατε τώρα καὶ τὰς δύο περικοπὰς τῶν ἀνταποκρίσεων, τὰς ὁποίας ἔχω ὑπογραμμισμένας, ψυχολογήσατε καὶ ἐμβαθύνατε εἰς τό πνεῦμα αὐτῶν καὶ θέλετε ἴδει, κύριε Πρόεδρε, ὅτι μεθ' ὅλα τὰ κακουργήματα, τὰ ὁποῖα διέπραξε ἡ Βενιζελικὴ συμμορία, αὕτη ἐξακολουθεῖ ἀκόμη μεταχειριζομένη τὰ ἴδια μίσθαρνα ὄργανα, τὰ ἴδια συκοφαντικὰ μέσα, τὰ αὐτὰ ἀσύστολα ψεύδη σκοποῦντα, ὅπως σπείρωσι τὸ μῖσος καὶ τὴν διχόνοιαν μεταξὺ Προσφύγων καὶ γηγενοῦς Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ ἔχουσα οὕτω ἡ συμμορία τοὺς Πρόσφυγας ἀντιμετώπους πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἐπιτύχῃ δι' αὐτῶν τὴν κατάληψιν τῆς Ἐξουσίας ἀπαραλλάκτως, ὅπως διὰ τῶν ἰδίων μέσων καὶ διὰ τῶν ἰδίων Προφύγων εἶχεν ἐπιτύχει τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας καὶ τὴν δολοφονίαν τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἀντιπάλων.

Συνδυάσατε, κύριε Πρόεδρε, τὸν διὰ τῶν ἀνταποκρίσεων ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν μὲ τὴν καθόλου πολιτικὴν τῶν ἀπὸ τῆς

μεγάλης καταστροφῆς Κυβερνητῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ὁποίαν ἐπεδείξαντο εἰς τὰ διάφορα ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς Ὑμῶν παρουσιασθέντα Ἐθνικὰ ζητήματα, προσθέσατε καὶ τὸ τελευταῖον ἐπαναστατικὸν κίνημα εἰς αὐτά, τὰ ὁποῖα εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπέβλεπον, ἢ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Ἐξουσίας καὶ πρὸς κορεσμὸν μικροφιλοδοξιῶν καὶ ποταπῶν προσωπικῶν παθῶν, ἐμβαθύνατε εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα, κύριε Πρόεδρε καὶ θέλετε κατανοήσει τὴν μεγάλην ἀλήθειαν καὶ θέλετε καταλήξει εἰς τὸ θλιβερὸν συμπέρασμα: ὅτι ἐνόσῳ τὸ εἰς βάρος τῆς Πατρίδος διαπραχθὲν μέγα καὶ πρωτοφανὲς ἔγκλημα μένει ἀτιμώρητον, ἐνόσῳ οἱ συνεργάται τοῦ Βενιζέλου, οἱ φυγάδες καὶ οἱ δολοφόνοι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὄχι μόνον μένουν «ἀκρέμαστοι» ἀλλὰ καὶ διαγωνίζονται πρὸς ἀλλήλους, πῶς νὰ ὑπερτερήσῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον εἰς κακοήθειαν (εἰς βάρος τῆς Πατρίδος) ἐνόσῳ ἡ ἀλήθεια καὶ ἀρετὴ κακοποιοῦνται, θριαμβεύουν δὲ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ κακία, ἐνόσῳ οἱ Πρόσφυγες χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν κακούργων τιθέμενοι ἀντιμέτωποι τῶν γηγενῶν Ἑλλήνων, οὔτε ὁ τίμιος Ἕλλην δύναται νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ψυχικήν του γαλήνην οὔτε Προσφυγικὴ ἀποκατάστασις εἶνε δυνατή, οὔτε συμφιλίωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπιτευκτή, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ χώρα δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα, τοὐναντίον μοιραίως ἡ Ἑλλὰς βαδίζει πρὸς τὸν Μπολσεβικισμόν, τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν! «Διὰ νὰ σωθῇ ἡ Γαλλία ἔπρεπε νὰ πέσουν τριακόσιαι χιλιάδες κεφαλαὶ» ἔλεγεν ὁ Μαράτος εἷς ἐκ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστατικῆς Τριανδρίας· καὶ πράγματι ἔπεσαν χιλιάδες κεφαλαὶ καὶ ἐσώθη ἡ Γαλλία. Διὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλὰς κύριε Πρόεδρε, εἶνε ἀνάγκη νὰ πέσουν ὄχι 300,000, ἀλλὰ μόνον τριακόσιοι ἀπὸ τοὺς «Ἑλεμέδες» Βενιζελικούς, τοὺς ὁποίους θὰ εὕρητε μεταξὺ τῶν Μεταξάκηδων, Κονδύληδων, Πλαστηραίων καὶ Γο-

νατάδων. Ἄλλοι τριακόσιοι νὰ ἐκδιωχθοῦν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ σταλοῦν «π ε σ κ έ σ ι» εἰς τὸν Βενιζέλον καὶ εἰς τοὺς Φράγγους, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα τόσον καλῶς ἐξυπηρέτησαν· τούτους θὰ τοὺς εὕρητε εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου νεκραναστᾶσαν Βουλὴν τῶν Λαζάρων καθὼς καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Πλαστήρα διὰ τῶν γνωστῶν ὀργίων διορισθεῖσαν καὶ ὑφ' Ὑμῶν διαλυθεῖσαν Νοθοσυνέλευσιν. Καὶ ἄλλους τόσους νὰ στείλητε, ὅπως ἔκαμεν ὁ Χαμὴτ διὰ τοὺς σκύλλους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἕνα «ξερονῆσι» καὶ ἐκεῖ νὰ ψοφήσουν ἀπὸ τὴν πεῖναν· αὐτοὺς θὰ τοὺς διαλέξητε μεταξὺ τῶν Καψήδων, Γυπάρηδων, Βερυκάκηδων καὶ ἄλλων τοιούτων φυραμάτων. Κύριε Πρόεδρε, δὲν ἐδιστάσατε νὰ ἀπαγχονίσητε δύο ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, διότι ἔκλεψαν μερικὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀπὸ τὸ Δημόσιον ταμεῖον· μὴ διστάσητε νὰ κρεμάσητε ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐδολοφόνησαν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ἔρριψαν τὰ Ἑλληνικὰ ἅγια εἰς τοὺς κύνας. Ἂς μὴ Σᾶς τρομάζῃ ἡ σκέψις, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶνε διὰ κρέμασμα ἀνήκουν ὅλοι εἰς τὴν ἰδικήν Σας παράταξιν καὶ ὅτι, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι, οὕτω καὶ Σεῖς συνετελέσατε εἰς τὸ μέγα ἀνοσιούργημα, εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ τῶν ἓξ τιμιωτέρων πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σκέψις αὐτὴ ἂς μὴ Σᾶς τρομάζῃ καὶ ἂς μὴ Σᾶς ἀναχαιτίζῃ, Κύριε Πρόεδρε, διότι τὸ «ἁμαρτάνειν ἀνθρώπινον» ἔχετε ὑπόψιν τὸν Σαοὺλ ἢ Σαῦλον, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ ἐκεῖνος ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τοῦ Χριστοῦ, συνετέλεσε καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν λιθοβολισμὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἀλλὰ μεταγνοὺς κατόπιν ὁραματισμοῦ ἐγένετο ὁ διαπρύσιος κήρυξ τῆς Χριστιανικῆς Ἀληθείας καὶ ὁ μέγας τοῦ Χριστοῦ μάρτυς καὶ ἀπόστολος Παῦλος. Γνωρίζετε βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, ὅτι ὁ δεύτερος ἐκ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστατικῆς Τριανδρίας ὁ Δαντών, ὅταν οἱ ἐχθροὶ εἶχον πανταχόθεν περικυκλώσει τὴν Γαλλίαν καὶ ἠπείλουν νὰ εἰσβάλωσιν εἰς αὐτήν, ἐβροντοφώνει ἐν μέσῃ Γαλλικῇ Βουλῇ «διὰ νὰ νικήσωμεν συμπολῖται τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος χρειάζεται τόλμη καὶ πάλιν τόλμη καὶ ἀκόμη τόλμη». Καὶ Σεῖς, κύριε Πρόεδρε, διὰ νὰ νικήσητε τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος χρειάζεται τόλμη καὶ κρεμάλα, κρεμάλα καὶ τόλμη καὶ πάλιν κρεμάλα. Ἀδικεῖ πολὺ τὴν νοημοσύνην Ὑμῶν, κύριε Πρόεδρε, τὴν στιγμήν, καθ' ἣν τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἵστανται ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς καὶ τὸ Ἔθνος διατρέχει τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων, Σεῖς νὰ ἀσχολῆσθε μὲ «φουστάνια καὶ ποδογύρους γυναικῶν καὶ

μὲ νομοθεσίας αὐτοκτονούντων κατὰ τὸ ρητὸν «ὅλα τἄχε ἡ Ζαφειρούλα καὶ φερεζὲς τῆς ἔλειπε.» Καθὼς καὶ ὑποτιμᾶ πολὺ τὴν πολιτικὴν Ὑμῶν ἀντίληψιν, ἐὰν νομίζητε, ὅτι μὲ νέους νόμους καὶ μὲ νέον Σύνταγμα δύνασθε νὰ προλάβητε τὰ κατὰ τῆς Πατρίδος κακουργήματα καὶ νὰ φέρητε τὴν χώραν εἰς τὴν γαλήνην καὶ τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα. Μὴ λησμονῆτε, κύριε Πρόεδρε, ὅτι καὶ εἰς τὰ 1916 ὑπῆρχε Σύνταγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἴσως καὶ τὸ καλύτερον μὲ Συνταγματικὸν καὶ δημοφιλέστατον Βασιλέα καὶ μὲ συνταγματικωτέρους ἀκόμη Πολιτικούς, ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα τοῦτο δὲν ἠμπόδισε τὸν Βενιζέλον νὰ κακουργήσῃ κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ νὰ αἱματοκυλίσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν εἰς ἐμφύλιον σπαραγμόν. Οὔτε τὸ Σύνταγμα αὐτὸ ἠμπόδισεν εἰς τὰ 1922 τὸν Μαῦρον Πλαστήραν καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας καὶ συνωμότας νὰ ἐπιφέρουν τὴν μεγάλην Ἐθνικὴν καταστροφὴν καὶ νὰ διαπράξουν τὸ μέγα τῆς δολοφονίας ἀνοσιούργημα. Ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ ἰδικόν Σας Σύνταγμα θὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἰδίους κακοήθεις, τοὺς ὁποίους «οὐκ ἐᾷ καθεύδειν τὸ τρόπαιόν Σας» ὅταν ἐπωφεληθῶσι μιᾶς νέας Ἐθνικῆς περιπετείας καὶ εὕρωσι τὴν περίστασιν μιᾶς νέας Ἐθνικῆς ἀνεμοζάλης, δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὸ Σύνταγμά Σας ἀπὸ τοῦ νὰ στείλωσι καὶ Σᾶς εἰς τὴν κρεμάλαν καὶ τὸ Σύνταγμα ἐς κόρακας καὶ τὴν χώραν εἰς τὸν ὄλεθρον. Οὐδὲ ἀγνοεῖτε, κύριε Πρόεδρε, τὴν μεγάλην ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν συνείθιζε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὁ ἀείμνηστος Λασκαράτος, ὅτι «ὅ τ α ν τ ὸ Σ ύ ν τ α γ μ α κ α ὶ ο ἱ ν ό μ ο ι δ ὲ ν ἐ φ α ρ μ ό ζ ο ν τ α ι, ἔ χ ο υ ν τ ό σ η ν ἀ ξ ί α ν, ὅ σ η ν ἀ ξ ί α ν τ ο ῖ ς δ ί δ ε ι ὁ Μ π α κ ά λ η ς, ὅ τ α ν τ ο ὺ ς ἀ γ ο ρ ά ζ ῃ δ ι ὰ ν ὰ τ υ λ ί ξ ῃ μ έ σ α σ α ρ δ έ λ λ ε ς ἢ τ α ρ α μ ᾶ».

«Ἁπλοῦς ὁ λόγος τῆς ἀληθείας ἔφυ» κύριε Πρόεδρε. Καὶ ἐὰν εἰλικρινῶς μετενοήσατε ὡς ὁ Σαῦλος καὶ ἐὰν πράγματι ἡ φιλαρχία δὲν εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ τὰ βήματά Σας, ἀλλὰ ἀληθῶς ἐφιλοδοξήσατε νὰ σώσητε τὴν Πατρίδα, τὸ καλύτερον Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον δύνασθε νὰ δώσητε εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τύπον, ἐννοεῖται, προσωρινότητος εἶναι ὁ «Βούρδουλας» καὶ ἡ «Κρεμάλα». Βούρδουλαν εἰς τοὺς ἀτακτοῦντας, ἵνα μὴ ὑπεραίρωνται καὶ κρεμάλαν εἰς τοὺς συνωμότας καὶ δολοφόνους, ἵνα μὴ κακουργῶσι κατὰ τῆς Πατρίδος. Μὴν ἐπαναλάβητε τὸ σφάλμα, τὸ ὁποῖον διέπραξε ὁ Γούναρης, ὁ ὁποῖος ἀνελθὼν εἰς τὴν Ἀρχὴν ὤφειλε νὰ κρεμάσῃ ὅλους τοὺς Βενι-

ζελικοὺς Ἀρχηγοὺς διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ μείνῃ ὁ ἴδιος ἀνενόχλητος εἰς τὸ μέγα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπελευθερωτικὸν ἔργον του. Τολμᾶτε, κύριε Πρόεδρε, ρίψατε τὸν κύβον, διέλθετε τὸν Ρουβικῶνα καὶ κρεμάσατε διὰ νὰ μὴ Σᾶς κρεμάσουν, ἀπομακρύνατε ἀφ' Ὑμῶν τοὺς Κουνδούρους καὶ τοὺς ἄλλους συνεργάτας Σας τοὺς ἔχοντας σχέσιν μὲ τὸ αἱματηρὸν παρελθόν· προσοικειωθῆτε τὰ καλὰ στοιχεῖα, συνεργασθῆτε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐξαγνίσατε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ Βενιζελικὸν ἄγος. Ἐπαναφέρετε τὸ παλαιὸν Θρησκευτικὸν Ἡμερολόγιον καὶ ἄρατε ἐκ τοῦ μέσου τῶν Ἑλλήνων τὴν Θρησκευτικὴν διχόνοιαν χειροτέραν τῆς πολιτικῆς τοιαύτης, ἀποκαταστήσατε τὴν ἀλήθειαν καὶ κηρύξατε τὴν ἀθωότητα, τὴν ἐντιμότητα καὶ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ τῶν λοιπῶν δολοφονηθέντων Ἐθνομαρτύρων. Τολμᾶτε, Τολμᾶτε, ἀλλ' ὄχι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν Καμπανίτου καὶ κατόπιν συμποσίων, ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ καὶ κατανύξει καὶ κατόπιν ἐπικλήσεων πρὸς τὸν Ὕψιστον, ὅπως τὸ Ἅγιον Πνεῦμα φωτίζῃ τὰς σκέψεις Σας καὶ καθοδηγῇ τὰ βήματά Σας. Ὑψωθῆτε ὑπεράνω προσωπικῶν ταπεινῶν παθῶν καί, ὅταν ἡ Θεὰ Νέμεσις ἐπιτελέσῃ δι' Ὑμῶν τὸ ἔργον της, τότε ἀποδόσατε εἰς τὸν Λαὸν τὰς ἐλευθερίας του καὶ ἀφίσατε αὐτὸν ἀνενόχλητον νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του καὶ τὸ Πολίτευμά του. Καὶ κατόπιν κύριε Πρόεδρε, διὰ νὰ ἁγιάσητε τὰ πραξικοπηματικὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα κατελάβετε τὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῆτε, ὅτι ἡ Φιλαρχία καὶ ἡ Φιλοπρωτία Σᾶς ὡδήγησαν νὰ καταστρέψητε τοὺς Πολιτικούς Σας ἀντιπάλους καὶ πρώην συνεργάτας Σας, διὰ νὰ μὴ κακολογηθῆτε, ὅτι διὰ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα καὶ ὄχι διὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος ἀντεγράψατε καὶ Σεῖς πρὸς ἐπικράτησιν τὰς ἰδίας μεθόδους, τὰς ὁποίας ἠκολούθησεν ὁ Βενιζέλος καὶ ὁ ἀντάξιος αὐτοῦ μαθητὴς Πλαστήρας, διὰ νὰ μείνητε ἀπρόσβλητος, κύριε Πρόεδρε, ἀπὸ τοιαύτας τυχὸν τῶν ἐχθρῶν Σας κακολογίας, καταθέσατε τὴν Ἀρχὴν καὶ ἐπανέλθετε εἰς τὸ στράτευμα, ὅπως ὁ Κιγκιννᾶτος ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἄροτρόν του. Ἢ ἂν θέλετε καλύτερον, καταφύγετε εἰς Μοναστήριον, ἵνα διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς αὐτοθυσίας ταύτης ἐπέλθῃ πλήρης ἡ ἐξιλέωσις τοῦ παρελθόντος, ὅπως ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας ἔπραξεν ὁ Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός.

Ἡ Ἱστορία θὰ Σᾶς ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον καὶ θὰ Σᾶς ἀναγνωρίσῃ ἀναμορφωτὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὄχι μόνον θὰ λησμονήσῃ τὸ παρελθόν Σας, ἀλλὰ καὶ εὐγνω-

μονῶν διὰ τὴν μεγάλην Σας θυσίαν θὰ Σᾶς ἀπονείμη τοὺς τίτλους, τοὺς ὁποίους ὁ Μέγας Ἀγύρτης ἠθέλησε νὰ ὑποκλέψη, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δικαίως θὰ Σᾶς ὀνομάση Σωτῆρα τῆς Πατρίδος καὶ Πατέρα τῆς Φυλῆς.

Ζητῶ συγγνώμην, ἐὰν ἀπεριφράστως καὶ ἄνευ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων ἐξεφράσθην, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ μὲ δικαιώσητε, ἐὰν ἀποβλέψητε πρὸς τὸν πόνον καὶ τὴν ὀδύνην, ἡ ὁποία μοὶ ὑπηγόρευσε τὰς ἀληθείας ταύτας καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτήν, παρακαλῶ κ. Πρόεδρε, ὅπως εὐαρεστούμενος δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἄκρου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 23 Ἀπριλίου 1926

Λ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
344 West 37th Street, New York.

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΩΝ

Ἐκδόσαντες τὴν «Κρυμμένην Ἀλήθειαν» τοῦ κ. Λαζάρου Γιαννοπούλου, δὲν θὰ ἀναφέρωμεν τίποτε περὶ τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου τούτου, ἀρκούμεθα μόνον νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ φημίζεται ὡς εἷς ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων χειριστῶν τοῦ καλάμου, ὅτι ἀνέκαθεν διεκρίθη διὰ τὸ θάρρος τῆς γνώμης του καὶ διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Δικαίου σθεναροὺς ἀγῶνάς του, καὶ ὅτι ὁ ἀκραιφνὴς αὐτοῦ πατριωτισμὸς ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ ἐκείνων ἀκόμη τῶν πολιτικῶς αὐτῷ ἀντιφρονούντων. Τοῦτο φαίνεται ἐκ τῶν ὅσων περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν ὁ ἐνταῦθα τύπος, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων καὶ ἐκ τῶν διαφόρων πιστοποιητικῶν Μητροπόλεων, Κοινοτήτων, Συλλόγων καὶ Ἐπιτροπῶν, τὰ ὁποῖα παραθέτομεν ἐν εἴδει παραρτήματος εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, καὶ τὰ ὁποῖα αὐτὰ καὶ μόνα εἶναι ἀρκούντως συνήγορα ὅπως δοθῇ εἰς αὐτὸ ἡ πρέπουσα ἐκτίμησις καὶ καταστῇ τὸ ἔργον περισπούδαστον ὑπὸ ὅλας τὰς ἐπόψεις.

AMERICAN-GREEK PUBLISHING CO.

APRIL 21, 1925.—ΑΤΛΑΝΤΙΣ, 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, 1925

ΜΕΡΙΚΗ

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ο Κος ΛΑΖ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μετά χαράς άγγέλλομεν ότι είς τόν έπιστημονικόν κόσμον τής Νέας Ύόρκης προσετέθη καί νέος έπιστήμων, ό έκ Σόμα τής Μ. Άσίας διαπρεπής ίατρός, κ. Λάζαρος Γιαννόπουλος, γνωστότατος είς τόν Μικρασιατικόν κόσμον διά τήν έπιστημονικήν καί έθνικήν αύτού έν Μικρᾷ Άσίᾳ πολυετή δράσιν.

Άποφοιτήσας νεώτατος έκ τής περιωνύμου Εύαγγελικής Σχολής, έν τῇ όποίᾳ ήρίστευσε, μετέβη είς Παρισίους, ένθα καί διεκρίθη μεταξύ τών συμφοιτητών του διά τήν ἐμβρίθειαν τών μελετών του καί τήν σοβαρότητα τών ίατρικών αύτού σπουδών.

Ό Ίατρός
Λάζαρος Γιαννόπουλος

Άπό τού δευτέρου ήδη έτους τής έγγραφής του είς τό Πανεπιστήμιον λαβών μέρος είς τόν «διαγωνισμόν έξωτερικών βοηθών» τών Νοσοκομείων, τών Παρισίων, έπέτυχε μεταξύ τών πρώτων καί ύπό τήν ίδιότητά του ταύτην παρηκολούθησεν έπί έξαετίαν τάς κλινικάς τών διασημοτέρων καθηγητών καί ύπηρέτησεν είς τάς κυριώτερα νοσοκομεία τής πόλεως ταύτης, οία τά Ότέλ Δγιέ, Πιτιέ, Σαριτέ, Νέκερ καθώς καί τήν Μαιευτικήν Κλινικήν.

Ή έπί τῷ διδακτορικῷ άξιώματι έναίσιμος διατριβή τού κ. Γιαννοπούλου «Έ π ί δ ρ α σ ι ς τ ώ ν Έ λ ω δ ώ ν Π υ ρ ε τ ώ ν έ π ί τ ή ς Φ θ ί σ ε ω ς», διά τής όποίας άνήρει έσφαλμένας πολλών Γάλλων έπιστημόνων γνώμας, έφείλκυσε διά τό πρωτότυπον αύτής τήν προσοχήν τών καθηγητών του, οί όποίοι καί τόν συνεχάρησαν καί διά τήν σοβαρότητα καί όρθότητα τών έπιστημονικών παρατηρήσεών του, όσον καί διά τό θάρρος τής γνώμης του

Έγκυκλοπαιδικώτατος καί έπιδέξιος χειριστής τού καλάμου, έδημοσίευσε, σπουδάζων άκόμη, ούκ όλίγας ίατροκοινωνικάς μελέτας είς περιοδικά καί μονογραφίας, έξ ών άναφέρομεν, «Τά θαυμάσια τού άνθρωπίνου όργανισμού», «Αί έκούσιαι τού άνθρώπου δηλητηριάσεις», «Ή έπίδρασις τών έντυπώσεων τής μητρός έπί τού έμβρύου», «Τά μυστήρια τού ύπνωτισμού», «Άνωμαλίαι τού άνθρωπίνου όργανισμού», «Αί παρά τοίς άρχαί-

οις Ἕλλησι προλήψεις περὶ τῶν νευρικῶν νοσημάτων», «Οἱ τοξικοφάγοι», «Αἱ ἑκούσιαι σπαραμοπρώσεις τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἰδίᾳ παρὰ τοῖς Ἀνατολικοῖς λαοῖς», «Ὁ Ὅμηρος ὡς ἰατρός», διὰ τῆς ὁποίας μελέτης ἀπεδείκνυεν ὁ ὀτρηρὸς ἐπιστήμων σὺν ἄλλοις καὶ ὅτι ἡ διὰ τοῦ θείου ἀπολύμανσις ἡ ὡς νέα ἀνακάλυψις τῆς ἐπιστήμης θεωρουμένη, ἦτο γνωστὴ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ πρὸ 3 χιλιάδων περίπου ἐτῶν!

Μετὰ θετεῖς λαμπρὰς ἐν Παρισίοις σπουδὰς ἀποκτήσας τὸ διδακτορικὸν ἀξίωμα, ὁ ἰατρὸς Γιαννόπουλος μετέβη εἰς τὴν γενέτειραν, ἔνθα ἐπεβλήθη μεταξὺ τῶν συναδέλφων του καὶ ἐπεσπάσατο τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν ὄχι μόνον τῆς γενετείρας, ἀλλὰ καὶ τῶν πέριξ Κοινοτήτων Περγάμου, Δικελῆ, Κινικίου, Κιρκαγατσίου, Ἀξαρίου και ἐν γένει ὅλης τῆς περιφερείας Σμύρνης καὶ μέρους τοῦ νομοῦ Προύσης, διακριθεὶς διὰ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὸ θάρρος τοῦ χαρακτῆρός του, διὰ τὴν ἀφιλοκέρδειάν του πρὸς ὅλους καὶ ἰδίᾳ διὰ τὸ φιλάνθρωπόν του πρὸς τοὺς πτωχούς, τοὺς ὁποίους ὄχι μόνον δωρεὰν ἐπεσκέπτετο, ἀλλὰ καὶ χρηματικῶς ἐβοήθει καὶ παντοιοτρόπως ἀνεκούφιζεν αὐτούς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας δὲν καθυστέρησεν ὁ ἰατρὸς κ. Γιαννόπουλος· πρόθυμος πάντοτε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, διετέλεσεν ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου εἰς τὴν Μεγάλην Πατριαρχικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ διεκρίθη διὰ τοὺς κατὰ τῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους θαρραλέους ἀγῶνάς του, ὑποστὰς ὡς ἐκ τούτου πλείστους διωγμούς, φυλακίσεις καὶ ἐξορίας, τὰς ὁποίας ἀγογγύστως ὑπέμεινεν ὡς ἀληθὴς νέος Ἐθνομάρτυς.

Οὐδεὶς ἐθυσιάσθη τόσον διὰ τὴν γενέτειράν του καὶ οὐδεὶς προσέφερε τόσας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἠγαπήθη καὶ ἐξετιμήθη τόσον ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας του, ὅσον ὁ ἰατρὸς Γιαννόπουλος, καὶ ἀπόδειξις ἡ πληθὺς τῶν πιστοποιητικῶν τῶν Κοινοτήτων Σόμα καὶ Περγάμου καὶ τῶν Μητροπόλεως Σμύρνης, Ἐφέσου καὶ Σουκίων, τὰ ὁποῖα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὡς κειμήλιον, ὡς τὴν μόνην διασωθεῖσαν περιουσίαν του, καὶ ἡ πληθώρα τῶν δημοσιευθέντων συγχαρητηρίων μεθ' ὧν ὑπεδέχθησαν τὴν εἴδησιν τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἀδείας του οἱ Περγαμηνοὶ καὶ λοιποὶ ἐκ Σόμα συμπατριῶταί του καθὼς καὶ πλεῖστοι ἐξ ἄλλων μερῶν γνωστοί του καὶ φίλοι.

Κατὰ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν καταστροφήν, ἀφοῦ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς προέδρου τῆς Ἀμύνης τῆς περιφερείας του ἔσωσε τοὺς συμπολίτας του, διεκπεραιώσας αὐτοὺς διὰ Δικελῆ εἰς Μυτιλήνην, ἀπεκλείσθη ὁ ἴδιος μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κεμὰλ εἰς Σμύρνην καὶ μόλις ὡς ἐκ θαύματος τὴν τελευταίαν στιγμὴν σωθεὶς μετέβη εἰς Μυτιλήνην καὶ ἐκεῖθεν πρὸ 10 μηνῶν ἦλθε μετὰ τῆς ἑξαμελοῦς οἰκογενείας του εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὡς μόνα ἐφόδια ἔχων τὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν συμπατριωτῶν καὶ πολυπληθῶν φίλων του.

Κατορθώσας ἐντὸς τοῦ βραχυτάτου αὐτοῦ διαστήματος νὰ ἀποκτήση τὴν ἄδειάν του πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Νέας Ὑόρκης, εἶναι ἤδη ἕτοιμος ὁ κ. Γιαννόπουλος ὅπως συνεχίση καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐθνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν, ἥτις κυριολεκτικῶς ἀφῆκεν ἐποχὴν κατὰ τὴν τριακονταετῆ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ Μυτιλήνῃ ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν του.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἰατροῦ Λαζάρου Γιαννοπούλου ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμός, καὶ ἰδίᾳ ὁ Μικρασιατικὸς κόσμος, θέλει εὕρει ὄχι μόνον ἕνα ἐμβριθῆ, πεπειραμένον καὶ φιλάνθρωπον ἐπιστήμονα, ἀλλὰ καὶ ἕνα ἔνθερμον πατριώτην καὶ σοβαρὸν ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν παράγοντα.

«ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» — ΠΕΜΠΤΗ, 7 ΜΑΪΟΥ, 1925.

Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Νέος Ἕλλην ἰατρὸς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.—Ὁ κ. Γιαννόπουλος παλαιὸς ἀγωνιστὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας

Ἕνας ἐπιστήμων, ἀρτίως κατηρτισμένος, καὶ ἕνας πατριώτης μέχρι μυελοῦ ὀστέων, μὲ μίαν πολυετῆ καὶ φωτεινὴν ἐπιστημονικήν, κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν, ὁ ἰατρὸς κ. Λάζαρος Γιαννόπουλος, εὑρίσκεται μεταξύ μας. Ἡ παρουσία του ἐνταῦθα ἔρχεται νὰ ἐνισχύσῃ ὄχι μόνον τὴν φάλαγγα τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων τοῦ Νέου Κόσμου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνώτερα κοινωνικὰ καὶ ἐθνικὰ στελέχη τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ ἔγκριτος οὗτος ἐπιστήμων ὁρμᾶται ἐκ τῆς Δυτικῆς Μικρασίας, ἡ δὲ στάσις του κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς καταστροφῆς καὶ ἡ ἔξοδός του διὰ μέσου τῶν ὀρδῶν τοῦ Κεμάλ, ποῦ κατέκλυσαν ὁλόκληρον τὴν ἱστορικὴν παραλίαν, ἐνέχουν ἀληθῶς ἡρωϊσμόν. Πρέπει ν᾽ ἀσημειωθῇ ἐδῶ, ὅτι ὁ ἰατρὸς κ. Γιαννόπουλος εἶχε λάβει ἐνεργὸν μέρος εἰς πᾶν κίνημα τῶν Μικρασιατῶν, ἀποβλέπον εἰς τὴν ἀποσόβησιν τῆς καταστροφῆς, ἡ δὲ αὐτοθυσία του κατὰ τὴν τελευταίαν φάσιν τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐξόδου τῶν γυναικοπαίδων ἀποτελοῦν μοναδικὸν παράδειγμα μιᾶς γενναίας ψυχῆς καὶ ἑνὸς πλατυτέρου ἐθνικοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὴν Μυτιλήνην ἀποκαλύπτονται, ὅταν ἀκούουν τὸ ὄνομά του.

Ὡς ἐπιστήμων ὁ κ. Γιαννόπουλος δὲν ἔχει μόνον μακρὰν—τριακονταετῆ— πεῖραν, ἀλλὰ καὶ πρωτοτυπίαν καὶ δημιουργικότητα. Συνειργάσθη εἰς τὰς κλινικὰς τῶν Παρισίων μὲ πλείστας ὅσας ἰατρικὰς δόξας τῆς Γαλλίας, καὶ διὰ σοφῶν καὶ πρωτοτύπων πραγματειῶν του, καθαρῶς ἰατρικῶν, ἰατροφιλοσοφικῶν, ἰατροκοινωνιολογικῶν, συνεισέφερε θετικῶς εἰς την παγκόσμιον ἐπιστήμην

Δικαίως ἡ κοινωνία ἡ Ἑλληνικὴ τῆς Νέας Ὑόρκης αἰσθάνεται μεγίστην χαράν, ὅτι μεταξὺ των μελῶν αὐτῆς συγκαταλέγει τοιοῦτον ἐπιστήμονα καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ

'Ιερὰ Μητρόπολις Σμύρνης
Τοποτηρητεία
'Οδὸς Παπαρρηγοπούλου ἀρθ. 15
Ἔναντι 'Υπουργείου Ναυτικῶν
'Αθῆναι.

Πιστοποιεῖται ὅτι ὁ φέρων τὸ παρὸν ἀξιότιμος κ. Λάζαρος Γιαννόπουλος 'Ιατρὸς ἐκ Σόμα τῆς Μικρᾶς 'Ασίας διεκρίθη πάντοτε διὰ τὴν 'Εθνικὴν αὐτοῦ καὶ φιλογενῆ ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ δρᾶσιν καταδιωχθεὶς καὶ ἐξορισθεὶς πολλάκις ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ εἰς μυρίας ὑποβληθεὶς ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς θυσίας ἐσχάτως δὲ κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἀπολέσας ἅπασαν τὴν μεγάλην αὐτοῦ περιουσίαν.

'Εφ' ᾧ παρέχεται τὸ παρόν, ἵνα χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 13 Μαρτίου 1924

'Ο Τοποτηρητὴς τῆς 'Ιερ. Μητροπόλεως Σμύρνης

(Τ. Σ.) (ὑπ.) ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

'Αντιπροσωπεία
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
'Εν 'Ελλάδι
ἀριθ. 3445

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Πιστοποιοῦμεν ὅτι ὁ φέρων τὸ παρὸν ἀξιότιμος κύριος Λάζαρος Γιαννόπουλος, 'Ιατρός, πρόσφυξ ἐκ τῆς πόλεως Σόμα τῆς Μ. 'Ασίας καὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων παραγόντων τῆς ἐκεῖ 'Ελληνικῆς Κοινότητος, διετέλεσεν ἀντιπρόσωπος τῆς καθ' ἡμᾶς 'Επαρχίας 'Εφέσου παρὰ τῇ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Κωνσταντινουπόλεως συνελθούσῃ 'Εθνοσυνελεύσει κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1910 ἔτους, ὅτι πάντοτε ἐπεδείξατο προθυμίαν καὶ ζῆλον πατριωτικὸν εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν 'Εθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐπεσπάσατο τὴν μῆνιν τῶν Τούρκων, ὑφ' ὧν καὶ ἀπηνῶς ἐδιώχθη, ἐσχάτως δὲ διετέλεσε Πρό-

εδρος τῆς ἐν Σόμᾳ Ὀ ρ γ α ν ώ σ ε ω ς Ἐ θ ν ι κ ῆ ς Ἀ μ ύ ν η ς μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ προσφέρων εἰς τὸ Ἔθνος καὶ συντελέσας, ἵνα κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ὁ λαὸς τῆς Σόμα ἀλώβητος διασωθῇ διαπεραιούμενος διὰ Δικελῆ εἰς Μυτιλήνην. Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς ἔνδειξιν εὐαρεσκείας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ εἰς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκδίδεται τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5)18 Ἰανουαρίου 1924

(Τ. Σ.) (ὑπ.) Ὁ Ἐφέσου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἐπιτροπὴ Προσφύγων
Περιφερείας Περγάμου

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 8 Μαρτίου 1924

Ὁ ἐκ Σόμα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Λάζαρος Γιαννόπουλος Ἰατρὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς περιφερείας μας ἐξεπροσώπευσε πλειστάκις τὴν Ἐπαρχίαν Περγάμου τόσον ἐν Τουρκίᾳ κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ τὸ Μητροπολιτικὸν ζήτημα, ὅσον καὶ ἐν Ἑλλάδι παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ εἰς τὸ Π α μ π ρ ο σ φ υ γ ι κ ὸ ν Σ υ ν έ δ ρ ι ο ν Θεσσαλονίκης ἐκπληρώσας πάντοτε εὐόρκως καὶ ἐντίμως τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν. Λυπούμεθα διὰ τὴν στέρησιν ἑνὸς τοιούτου πολυτίμου παράγοντος καὶ πεποιθότες, ὅτι μὲ τὸ ὑπὸ ἐνδιαφέρον θὰ παρακολουθήσῃ καὶ ἐν τῇ Ξένῃ τὰ γενικώτερα προσφυγικὰ ζητήματα διαβεβαιοῦμεν αὐτόν, ὅτι θέλομεν διατηρεῖ ἐσαεὶ εὐγνώμονα τὴν ἀνάμνησιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Προσφύγων περιφερείας Περγάμου καὶ τῶν πέριξ.

(Τ. Σ.) (ὑπ). ΕΜ. Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΧΙΩΤΕΛΛΗΣ
Δ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις
Περγάμου—Ἀδραμυττίου
Ἀριθ. Πρωτ. 964

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ παρόντος ἐγκύρου καὶ ἐπισήμου ἡμῶν ἐγγράφου δῆλον ποιοῦμεν, ὅτι ὁ ἐκ τῆς πόλεως Σόμα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας

καταγόμενος Λάζαρος Γιαννόπουλος 'Ιατρός, εἰργάσθη συστηματικῶς ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ περιφερείᾳ, ἐπιδειξάμενος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο οὐ μόνον προθυμίαν καὶ ζῆλον πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ προαγωγὴν τῶν 'Εθνικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ τόλμην παραδειγματικὴν καὶ πατριωτισμὸν ἁγνὸν καὶ αὐταπάρνησιν ἀξιόζηλον ἐκπροσωπήσας ἐπαξίως ὁλόκληρον τὴν 'Επαρχίαν 'Εφέσου ἐν τῇ 'Εθνοσυνελεύσει τῇ συνελθούσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1910 καθὼς καὶ τὴν Κοινότητα Σόμα ὡς πρόεδρος τῆς 'Ο ρ γ α ν ώ σ ε ω ς τ ῆ ς 'Ε θ ν ι κ ῆ ς 'Α μ ύ ν η ς κατὰ τὸ διάστημα τῆς 'Ελληνικῆς Κατοχῆς καὶ ἐν γένει παρασχὼν πολυτίμους 'Εθνικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς κατὰ τῶν Τούρκων σθεναροὺς ἀγῶνας του, δι' οὓς ἐπανειλημμένως καὶ σκληρῶς ἐδιώχθη. 'Επὶ πᾶσι δὲ τούτοις διὰ τῶν ἀόκνων ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν του κατώρθωσε νὰ σώσῃ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Σόμα κατὰ τὴν τελευταίαν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν διαπεραιώσας αὐτοὺς μέσῳ Δικελῆ εἰς τὴν Νῆσον Λέσβον.

'Εφ' ᾧ καὶ εἰς ἔνδειξιν εὐαρεσκείας τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως Περγάμου ἐδόθη αὐτῷ τὸ παρόν, ὅπως τῷ χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ δικαιοσύνης.

'Εν 'Αθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1924

(Τ. Σ.) (ὑπογ.) 'Ο Περγάμου ΑΛΕΞ. ΔΙΛΑΝΑΣ

Σύλλογος Προσφύγων
Περιφερείας Βρυούλλων
(Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον)
'Αριθ. Πρωτ. 53.

'Εν 'Αθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1924

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εὐτυχήσας νὰ γνωρίσω ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς διὰ τὸ "Εθνος καὶ τὴν 'Εκκλησίαν ἡμῶν τὸν ἀξιότιμον 'Ιατρὸν κ. Λάζαρον Γιαννόπουλον ἐκ τῆς πόλεως Σόμα τῆς 'Επαρχίας 'Εφέσου ὁρμώμενον καὶ νὰ παρακολουθήσω ὡς Πρωτοσύγγελος τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως 'Εφέσου καὶ Γενικὸς 'Επίτροπος Αὐτῆς τὴν πατριωτικὴν καθ' ὅλα καὶ ἡρωϊκὴν αὐτοῦ δρᾶσιν, ἐνε-

κα τῆς ὁποίας ἀπηνῶς καὶ ἀγρίως ἐδιώχθη ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, δηλῶ ὑπευθύνως, ὅτι ὁ εἰρημένος Ἰατρὸς ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους ἡμῶν μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς Ἐθνικῆς καταστροφῆς δέον νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ὑπὲρ οὗ εἰργάσθη καὶ ἐμαρτύρησε.

(Τ. Σ.) (ὑπογ.) ΨΥΛΛΑΣ, Γ. Ἐπίτροπος

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Ἐφοροδημογέροντες τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Σόμα Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Προσφύγων τῆς ἰδίας Κοινότητος πιστοποιοῦμεν ὅτι ὁ φέρων τὸ παρὸν ἔγγραφον ἀξιότιμος Κύριος Λάζαρος Γιαννόπουλος ἰατρός, τυγχάνει συμπολίτης μας, ὑπῆρξε δὲ ὁ κυριώτερος καὶ πολυτιμότερος Κοινοτικὸς καὶ Ἐθνικὸς παράγων τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἐκτὸς τῶν μεγίστων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ὡς ἰατρὸς καὶ ἔφορος τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Κοινότητός μας λίαν προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς προσέφερεν, ἔδρασεν ἐπίσης λίαν ἀποτελεσματικῶς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ἐπιπέδου διατελέσας ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπαρχίας Ἐφέσου παρὰ τῇ Πατριαρχικῇ Ἐθνοσυνελεύσει τοῦ 1910 καὶ τοῦ Παμπροσφυγικοῦ συνεδρίου Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ 1914 ὑποστηρίξας ἐνθέρμως τὰ δίκαια τῶν Προσφύγων καὶ ἐπιδείξας ἐν γένει καὶ πάντοτε προθυμίαν καὶ ζῆλον πατριωτικὸν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Κοινοτικῶν καὶ Ἐθνικῶν συμφερόντων, πρᾶγμα, ὅπερ προυκάλεσε τὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν καὶ ἐν τέλει τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν.

Τελευταίως ἐχρημάτισε καὶ ὡς πρόεδρος τῆς ἐν Σόμᾳ ὀργανώσεως τῆς Μικρασιατικῆς Ἀμύνης προσενεγγὼν μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ μείνας παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν συμπολιτῶν του μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ἐκεῖθεν ἀναχωρήσεώς των συνεπείᾳ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς τοῦ 1922.

Πληροφορηθέντες ἤδη μετὰ μεγίστης μας λύπης τὴν ἀπόφασίν του περὶ μεταναστεύσεως εἰς Ἀμερικὴν ἐκρίναμεν καθῆκόν μας ἐπιβεβλημένον ἵνα ἐκφράσωμεν αὐτῷ ὄχι μόνον ἐκ

μέρους ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν συμπολιτῶν μας τὰς θερμὰς καὶ ἀπείρους μας εὐχαριστίας διὰ τὰς μεγίστας ὑπηρεσίας, ἅς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα καὶ τὸ Ἔθνος προσέφερε καὶ νὰ προπέμψωμεν αὐτὸν εὐχόμενοι ἵνα ὁ Πανάγαθος Θεὸς διαφυλάττῃ αὐτὸν ὑγιᾶ καὶ ἐν τῇ Ξένῃ, πρὸς συνέχισιν τῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ Ἐθνικῆς του δράσεως καὶ τῆς φροντίδος περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τοῦ Προσφυγικοῦ κόσμου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 6 Μαρτίου 1924

Οἱ Ἐφοροδημογέροντες καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Προσφύγων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Σόμα Μικρᾶς Ἀσίας.

ὑπ. Γεώργιος Ι. Γιωτόπουλος
» Εὐστράτιος Παπουτσάκης
» Γραμματικὸς Ἀγγέλου
» Κωνσταντῖνος Ναλμπάντης
» Σοφοκλῆς Γιαννόπουλος
» Ἀριστοτέλης Κωνσταντίνου
» Ἀθανάσιος Γεωργιάδης
» Ἰωάννης Χ. Γρηγορίου

(Τ. Σ. Ἑλληνικῆς Κοινότητος Σόμα). (Τ. Σ. Ἐπιτροπῆς Προσφύγων Ἰδίας Κοινότητος).

Ἰατρικὸς Σύλλογος
Λέσβου

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 6 Μαρτίου 1924

Ὁ Ἰατρὸς κ. Λάζαρος Γιαννόπουλος μέλος τοῦ παρ' ἡμῖν Ἰατρικοῦ Συλλόγου ἐξήσκησεν ἐπὶ ἑξαετίαν ἐν Μυτιλήνῃ τὴν Ἰατρικὴν ἐνόρκως καὶ ἐντίμως ἐπισπάσας τὴν ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν τῶν συναδέλφων του καὶ τῆς παρ' ἡμῖν διεθνοῦς κοινωνίας. Ἀπερχομένου δὲ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ Σύλλογος ἐκφράζει αὐτῷ τὴν βαθεῖαν του λύπην διὰ τὴν στέρησιν ἑνὸς ἐπιλέκτου μέλους καὶ πολυτίμου αὐτοῦ συνεργάτου.

Ὁ Γραμματεύς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΤΖΟΥΝΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
ΜΙΧΑΗΛ ΣΟΥΡΛΑΓΓΑΣ